

DŮVODOVÁ ZPRÁVA K NÁVRHU ZÁKONA O ZBRANÍCH A STŘELIVU

A. OBECNÁ ČÁST

I. Důvod předložení návrhu

Návrh nového zákona o zbraních a střelivu je předkládán jako klíčová součást celkové reformy právní úpravy nakládání se zbraněmi v civilní sféře, která byla předznamenána v usnesení vlády č. 740 ze dne 23. října 2017. Uvedeným usnesením vlády byla schválena *Analýza legislativního řešení dopadů revidované směrnice o zbraních* (dále jen „Analýza směrnice“), z níž návrh v řadě koncepčních ohledů vychází jak při zpracování samotného návrhu zákona, tak i při formulaci této důvodové zprávy a Závěrečné zprávy.

II. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Návrh zákona je v souladu s Ústavou založeným ústavním pořádkem České republiky. Předkládaný návrh usiluje o respektování a dosažení proporcionální rovnováhy mezi na ústavní úrovni zakotvenými základními právy a svobodami, a to zejména pokud jde o ochranu života (čl. 6 odst. 1, 4 Listiny), ochranu vlastnictví, jakož ale i zásadu, že vlastnictví zavazuje (čl. 11 odst. 1, 3 Listiny) a právo na svobodnou volbu povolání a přípravu k němu (čl. 26 odst. 1, 2 Listiny). Návrh rovněž plně respektuje zásadu *nullum crimen sine lege* (čl. 39 Listiny).

Ústavněprávně zakotvená ochrana obydlí (čl. 12 odst. 1 Listiny) je návrhem důsledně respektována, návrh nadále kupř. nepočítá s kontrolou ukládaných zakázaných zbraní v obydlí (nejde-li o výkon kontroly ve vztahu k držiteli zbrojní licence). S prolomením

zásady nedoknutelnosti obydlí se počítá pouze v nezbytných případech, kdy je zbraň nebo střelivo nezbytné zadržet či zajistit za účelem ochrany veřejného pořádku a bezpečnosti, zejména pak za účelem ochrany životů a zdraví. Policie České republiky bude však při využívání těchto oprávnění, resp. postupů nadále mimo jiné vázána požadavky obecných zásad správního řízení (§ 2 až 8 správního řádu). S ohledem na povahu nakládání se zbraněmi a návrhem stanovované důvody, kdy lze při zadržení či zajištění zbraní prolomit nedoknutelnost obydlí (zejm. pokud daná osoba odmítne předchozí výzvě policie k vydání zbraní vyhovět), lze navrhovaná ustanovení považovat za plně souladná s čl. 12 odst. 3 Listiny.

Návrh rovněž oproti existující právní úpravě důsledněji respektuje zásadu výhrady zákona (čl. 2 odst. 4 Ústavy, čl. 4 odst. 1 Listiny), když např. omezuje princip kategorizace na základě dovoleného výrobního provedení stanoveného prováděcím právním předpisem pouze na případy zbraní nově uváděných na trh.

Návrh rovněž respektuje specifickou povahu některých orgánů veřejné moci, zejména pak územních samosprávných celků a České národní banky a přímo ex lege je zařazuje do kategorie jiných veřejnoprávních držitelů, u nichž je návrhem zaveden specifický rámec nakládání se zbraněmi, kdy na základě souhlasu Policejního prezidia ČR lze stanovit takové konkrétní podmínky nakládání se zbraněmi, které odpovídají konkrétním potřebám těchto držitelů zbraní při výkonu jejich Ústavou předpokládané působnosti.

Konečně návrh plně respektuje i nově doplněnou část ustanovení čl. 6 odst. 4 Listiny, která stanoví: „Právo bránit život svůj či život jiného člověka i se zbraní je zaručeno za podmínek, které stanoví zákon.“. Zákonem je zde ve vztahu ke střelným zbraním právě navrhovaný zákon, který rovněž zahrnuje deklaraci práva na nabytí, držení a nošení zbraně za podmínek tímto zákonem stanovených (§ 1 odst. 1 návrhu). Je skutečností, že právě střelné, resp. konkrétně palné zbraně, představují efektivní nástroje obrany života před násilným útokem. Cílem změny Listiny ústavním zákonem č. 295/2021 Sb. bylo zafixovat rozsah práv vztahujících se k nakládání se zbraněmi a sebeobránnými prostředky, která platila v době jeho přijetí. V tomto směru návrh plně respektuje dosavadní rozsah práv držitelů zbraní a zachovává kontinuitu se zákonem č. 119/2002 Sb. Návrh je tedy v souladu též s upraveným čl. 6 odst. 4 Listiny.

III. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Návrh zákona je plně v souladu se závazky, které pro Českou republiku vyplývají z jejího členství v Evropské unii. Návrh zákona respektuje evropskou právní úpravu, a to i tehdy, pokud se nejedná o transpozici a jde tedy o tzv. národní úpravu.

Návrh zákona je v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie, se zásadou rovného zacházení, nediskriminace a právní jistoty.

Návrh zákona odpovídá principům, z nichž vychází Smlouva mezi Belgickým královstvím, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Irskem, Italskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Portugalskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (členskými státy Evropské unie) a Českou republikou, Estonskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Polskou republikou, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii, jak publikováno sdělením Ministerstva zahraničních věcí ve Sbírce mezinárodních smluv pod č. 44/2004 Sb. m. s. Návrh zákona je v souladu s Dohodou o Evropském hospodářském prostoru.

V rovině sekundárního práva je návrh v souladu zejména s následujícími právními předpisy Evropské unie platnými pro oblast nakládání s palnými zbraněmi:

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/555 ze dne 24. března 2021 o kontrole nabývání a držení zbraní (kodifikované znění)

- Pozn.: kde se v této důvodové zprávě a Závěrečné zprávě hovoří o „směrnici o zbraních“, je tím myšlena právě tato kodifikovaná směrnice; kodifikovanou směrnicí byly nahrazeny tyto dosavadní směrnice upravující nabývání a držení zbraní:

- Směrnice Rady ze dne 18. června 1991 o kontrole nabývání a držení zbraní (91/477/EHS)
  - Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/51/ES ze dne 21. května 2008, kterou se mění směrnice Rady 91/477/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní
  - Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/853 ze dne 17. května 2017, kterou se mění směrnice Rady 91/477/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2403 ze dne 15. prosince 2015, kterým se stanoví společné pokyny o normách a technikách znehodnocování palných zbraní k zajištění toho, aby znehodnocené palné zbraně byly nevratně neschopné střelby
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/337 ze dne 5. března 2018, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2015/2403, kterým se stanoví společné pokyny o normách a technikách znehodnocování palných zbraní k zajištění toho, aby znehodnocené palné zbraně byly nevratně neschopné střelby
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 258/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se provádí článek 10 protokolu Organizace spojených národů proti nedovolené výrobě střelných zbraní a jejich součástí, dílů a střeliva a obchodování s nimi, který doplňuje Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (protokol OSN o střelných zbraních), a stanoví vývozní povolení, opatření pro dovoz a tranzit palných zbraní, jejich součástí, dílů a střeliva
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů
- Prováděcí směrnice Komise (EU) 2019/68 ze dne 16. ledna 2019, kterou se stanoví technické specifikace pro označování palných zbraní a jejich hlavních částí podle směrnice Rady 91/477/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní
- Prováděcí směrnice Komise (EU) 2019/69 ze dne 16. ledna 2019, kterou se stanoví technické specifikace pro poplašné a signální zbraně podle směrnice Rady 91/477/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní

- Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/686 ze dne 16. ledna 2019, kterým se stanoví podrobná opatření podle směrnice Rady 91/477/EHS pro systematickou výměnu informací týkajících se převodu palných zbraní uvnitř Unie elektronickými prostředky

- Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1423 ze dne 21. května 2021, kterým se stanoví podrobná opatření podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/555 pro systematickou výměnu informací týkajících se zamítnutí udělit povolení nabývat nebo držet určité palné zbraně elektronickými prostředky

Návrh je rovněž v souladu s rozsudkem Soudního dvora Evropské unie ve věci C-482/17 (Česká republika v. Parlament a Rada) ze dne 3. prosince 2019.

IV. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Návrh zákona je v souladu s existující mezinárodněprávní úpravou nakládání se zbraněmi, která zahrnuje jak právně závazné mezinárodní smlouvy, tak i instrumenty „soft-law“, které Česká republika podporuje; jedná se zejména o tyto dokumenty mezinárodního práva:

- „*Firearms Protocol*“ - Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 76/2013 Sb. m. s., o Protokolu proti nedovolené výrobě střelných zbraní, jejich součástí a dílů a střeliva a proti obchodování s nimi doplňujícím Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu,
- „*Arms Trade Treaty*“ (ATT) - Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 36/2015 Sb., o sjednání Smlouvy o obchodu se zbraněmi,
- Úmluva o vzájemném uznávání zkušebních značek – Vyhláška č. 70/1975 Sb., o Úmluvě o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní.

Pokud jde o další mezinárodní instrumenty v oblasti kontroly zbraní, které však již nelze zařadit mezi „dokumenty mezinárodního práva“, lze zmínit zejména:

- „*International Tracing Instrument*“ (ITI) - Mezinárodní nástroj umožňující zemím identifikovat a sledovat včas a spolehlivým způsobem nedovolený obchod s ručními a lehkými zbraněmi a
- „*Programme of Action*“ (PoA, UNPoA SALW) - Akční program k prevenci, potírání a vymýcení nezákonného obchodu s ručními a lehkými zbraněmi ve všech jeho aspektech.

Evropská úmluva o lidských právech

Návrh rovněž respektuje závazky, které České republice plynou z mezinárodních úmluv v oblasti ochrany lidských práv a základních svobod. Dále se lze zaměřit zejména na Evropskou úmluvou o lidských právech (dále jen „Úmluva“), a to jme-novitě na eventuální zásahy návrhu do práva na respektování soukromého a rodinného života (článek 8 Úmluvy), práva na pokojné užívání majetku (článek 1 Protokolu č. 1 k Úmluvě), příp. i práva na spravedlivý proces (článek 6 Úmluvy) a práva na účinný právní prostředek nápravy (článek 13 Úmluvy).

- Obecné zásady plynoucí z judikatury Evropského soudu pro lidská práva

V případech týkajících se zásahů do majetkových práv jednotlivce nebo jeho práva na respektování soukromého a rodinného života včetně respektování obydlí, se Evropský soud pro lidská práva (dále jen „Soud“) při přezkumu slučitelnosti zásahu s Úmluvou zabývá posouzením, zda byl daný zásah: (i) stanoven zákonem, (ii) zda sledoval některý z legitimních cílů obsažených v tomto ustanovení a (iii) zda byl v demokratické společnosti k dosažení daného cíle nezbytný.

Jde-li o podmínku zákonnosti zásahu, opatření musí být nejen v souladu se zákonem, ale zákon, na jehož základě by došlo k zásahu do jednoho z nadepsaných práv, musí splňovat rovněž určité kvalitativní požadavky. Právní norma, na jejímž základě dochází k zásahu, tak musí být (a) dostupná, (b) předvídatelná a (c) skýtat dostatečné záruky, aby nemohla být svévolně uplatňována. Třetí z těchto požadavků vyžaduje, aby zákonodárce jasně definoval rozsah a způsob výkonu diskrece svěřené správním orgánům při uplatňování dané právní normy (*Rotaru proti Rumunsku*, č. 28341/95, rozsudek velkého senátu ze dne 4. května 2000, § 57–62).

Druhým krokem, který z hlediska předkládaného návrhu evidentně spíše není – s ohledem na regulaci oblasti nakládání se zbraněmi v civilní sféře – problematický, je posouzení existence legitimního cíle. V případě zásahu do práva na respektování obydlí, resp. soukromého a rodinného života, je výčet legitimních cílů uveden v čl. 8 odst. 2 Úmluvy; jedná se o národní bezpečnost, veřejnou bezpečnost, hospodářský blahobyt země, ochranu pořádku a předcházení zločinnosti, ochranu zdraví nebo morálky nebo ochranu práv a svobod jiných. V případě zásahu do majetkových práv se jedná o veřejný nebo obecný zájem, přičemž při jeho určování mají smluvní státy široký prostor pro uvážení.

Třetím a klíčovým krokem testu je posouzení přiměřenosti zásahu. Článek 8 Úmluvy zaručující právo na respektování soukromého a rodinného života požaduje nezbytnost zásahu v demokratické společnosti, tj. existenci naléhavé společenské potřeby pro přijetí opatření, jímž je zasahováno do práva stěžovatele. Jak zásah do majetkových práv, tak i zásah do práva na respektování soukromého a rodinného života musí být přiměřený sledovanému legitimnímu cíli a ve věci musí být nastolena spravedlivá rovnováha mezi protichůdnými zájmy.

Kromě toho, právní řád musí obsahovat dostatečné záruky proti zneužití, které jsou způsobilé omezit zásahy do práv dotčených osob na to, což je v demokratické společnosti opravdu nezbytné (*Funke proti Francii*, č. 10828/84, rozsudek ze dne 25. února 1993, § 57; *Société Colas Est a ostatní proti Francii*, č. 37971/97, rozsudek ze dne 16. dubna 2002, § 54). Co se týče zásahu do práva na obydlí, absenci soudního příkazu k provedení prohlídky lze vyvážit účinnou soudní kontrolou realizovanou *ex post facto* (*Heino proti Finsku*, č. 56720/09, rozsudek ze dne 15. února 2011, § 45; *Smirnov proti Rusku*, č. 71362/01, rozsudek ze dne 7. června 2007, § 45 *in fine*). Soudní kontrola má kontrolované osobě umožnit domoci se přezkumu zásahu po skutkové i právní stránce, včetně možnosti uplatnit námitky proti jeho průběhu.

- Jednotlivá ustanovení návrhu z hlediska výše uvedených obecných zásad

Neudělení nebo odnětí oprávnění ve stanovených případech

– ve všech případech, kdy bude podle navrhovaného zákona rozhodováno, bude se jednat o standardní správní rozhodnutí podle správního řádu, a budou zachovány veškeré standardní opravné prostředky, kterými se lze domoci přezkumu takového rozhodnutí, bude-li se žadatel cítit z jakéhokoli důvodu rozhodnutím správního orgánu

negativně dotčen; stejně tak budou zachovány veškeré dozorčí prostředky podle správního řádu a k nápravě bude moci v případě nezákonného rozhodnutí dojít i bez procesní aktivity žadatele, tj. z moci úřední;

– osoba dotčená rozhodnutím správního orgánu bude mít rovněž zcela standardní možnost zjistit důvody, na nichž rozhodnutí spočívalo – návrh plně v duchu běžné správní normy počítá s nezbytností přezkoumatelného odůvodnění rozhodnutí, a to zejména v případech, kdy se rozhoduje k tíži dotčené osoby (tj. nevyhovuje se žadateli v plném rozsahu),

- ve všech těchto případech nejsou návrhem rovněž nijak omezovány možnosti domoci se přezkoumání rozhodnutí u správního soudu.

Zadržení zbraně nebo střeliva a vstup policie do obydlí

– zadržení zbraně nebo střeliva představuje zásah do majetkových práv jejich vlastníka, navíc v případě vstupu do obydlí se bude jednat i o zásah do práva na respektování obydlí; je nutno upozornit, že k využití těchto oprávnění policie přistupuje ve zcela výjimečných případech, kdy není možné závažnému porušení zákona o zbraních zabránit jinak; uvedená oprávnění byla do dosavadního zákona o zbraních zavedena na základě analýzy tragických případů útoku se střelnou zbraní, k nimž došlo v roce 2015 (Uherský Brod, Praha – Záběhlice) a od té doby jsou výjimečně, avšak s vysokou efektivitou a současně s maximální šetrností vůči dotčeným osobám policií běžně využívána,

– rovněž v těchto případech se lze vůči využití těchto oprávnění policií právně bránit, byť s ohledem na povahu situací, pro něž jsou tato oprávnění určena, půjde prakticky vždy toliko o prostředky využitelné toliko ex post; v případě zadržení zbraně přichází v úvahu jako nejrazantnější prostředek ochrany žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením podle § 82 a násl. soudního řádu správního; standardně jsou rovněž využitelné další obvyklé právní prostředky, zejména stížnost podle § 175 správního řádu a podnět k vnitřní kontrole policie podle § 97 zákona o Policii České republiky,

- nijak dotčena rovněž není možnost požadovat náhradu nemajetkové újmy a náhrady škody v případě neoprávněných zásahů [zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním

postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů],

- konečně je třeba zdůraznit, že tato opatření jsou míněna jako preventivní i v situacích, kdy je k dispozici pouze nikoli zcela úplná informace o případném nebezpečí, které v osobě daného držitele spočívá, resp. porušení zákona o zbraních ještě nemá intenzitu odůvodňující zásah podle jiných právních předpisů (zákona o Policii České republiky či trestního řádu) a bezprostřednost konkrétního ohrožení životů či zdraví nemusí být v danou chvíli rovněž již plně materializována, ale nelze vyloučit, že k takové eskalaci daného nebezpečí nemůže poměrně rychle dojít, a nebomůže hrozit jiné závažné porušení zejména právě zákona o zbraních.

Zajištění zbraně nebo střeliva a vstup policie do obydlí

– ohledně zajištění zbraně nebo střeliva lze uvést obdobné argumenty jako v případě institutu zadržení zbraně nebo střeliva, zásadní rozdíl mezi těmito dvěma instituty navrhovaného zákona o zbraních (obdobně jako je to v případě analogických institutů v dosavadním zákoně) spočívá v tom, že zatímco zadržení je v podstatě toliko oprávněním policiejiného typu, zajištění je již standardním správním rozhodnutím; opět bude možné uplatnit všechny standardní prostředky právní ochrany proti takovému postupu správního orgánu podle správního řádu, soudního řádu správního či zákona č. 82/1998 Sb.,

- oproti dosavadnímu zákonu o zbraních se v navrhovaném zákoně upřesňuje a dílčím způsobem doplňuje okruh případů, v nichž se namísto zadržení využije zajištění, čímž by mělo být použití těchto institutů jednak zpřehledněno a jednak zvýšena právní jistota osob, vůči kterým policie tyto kroky činí, jde zejména o oblast preventivního zajištění (podle dosavadního zákona zadržení) zbraně či střeliva v případě odůvodněné pochybnosti o zdravotním stavu jejich držitele v případě, že by jeho zdravotní stav mohl vést k ohrožení života či zdraví jiných osob,

- zajištění má být preventivním rozhodnutím předběžného charakteru, které může být vydáno v zákonem konkrétně stanovených případech, v těchto případech (při zohlednění jejich relevantních okolností a kontextu) může být na místě obava, že by např. obviněný zbraně, se kterými nakládá, hodlal zašantročit nebo dokonce dále nějakým způsobem zneužít.

V. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí České republiky

Dopady na veřejné rozpočty:

Pozitivní

Přínosy na straně veřejného sektoru je třeba spatřovat zejména v podobě

- snížení celkové administrativní zátěže, a to zejména s ohledem na redukcii agendy vydávání listinných dokladů; tyto úspory budou však plně využity pro intenzifikaci dohledové činnosti Policie České republiky, a to jak v podobě kontrolní činnosti ve smyslu kontrolního řádu, tak ale i např. dohledu nad dodržováním zákazu požívání alkoholu při nakládání se zbraněmi a střelivem (např. v rámci společných lovů či střeleckých soutěží), nebo vyššího důrazu na fyzickou kontrolu zbraní v rámci jejich předkládání odbornému útavru policie,

- snížení administrativní zátěže a odformalizování povolovacího procesu na straně jiných veřejnoprávních držitelů, přičemž se bude jedat o signifikantní množinu adresátů nové právní úpravy, zejména pak pokud jde o obecní a městské policie (cca 400 subjektů),

- za pozitivní přínos návrhu lze považovat rovněž úspory, k nimž dojde ve srovnání s dříve zvažovaným přechodem od „papírových“ dokladů k dokladům plastovým s čipem („kartám“); jak vyplývá z Přílohy č. 3 k Analýze směrnice, která tuto možnost důkladně analyzovala včetně vyčíslení nákladů tohoto přechodu, zavedení takového nového typu dokladů by přineslo (v cenách roku 2017) náklady ve výši

- 19 560 000 Kč ve formě vstupních jednorázových nákladů zejména na hardware a software, a to včetně nezbytnosti pořízení čteček čipových karet a
- 5 466 000 Kč každoročních provozních a materiálových nákladů,

ve srovnání s touto alternativní cestou zavedení elektronicky čitelných, ovšem stále fyzických dokladů představuje tedy zvolená cesta plné elektronizace prokazování příslušných oprávnění podle zákona o zbraních úsporu v celkové anticipované výši

25 026 000 Kč, s ohledem na posun cenové hladiny i s ohledem na dostupnost příslušných technologií lze tedy v současnosti předpokládat cenu ještě nikoli nevýznamně vyšší.

Negativní

Ve srovnání se stávajícím stavem vzniknou dodatečné náklady na straně veřejných rozpočtů

- náklady na úpravu CRZ; v této souvislosti je třeba upozornit, že byly zvažovány dvě varianty řešení realizace těchto úprav:

- zajištění příslušných programátorských úprav dodavatelsky nebo s pronájmem tzv. mandays programátorů, kdy by šlo o náklady v řádu desítek nebo stovek miliónů Kč,
- zajištění úprav CRZ coby tzv. in-house služby v rámci správce CRZ, přičemž v rámci této varianty řešení jsou celkové náklady úprav CRZ kalkulovány jako výrazně nižší, a to v orientační výši, která je uvedena dále,

bylo rozhodnuto o zajištění úprav CRZ druhým, tj. in-house způsobem, a to jak s ohledem na jeho evidentně vyšší hospodárnost, tak ale i s ohledem na dosavadní zkušenosti s provozem CRZ, a podstatně vyšší operativnost zajišťování průběžných provozních úprav a oprav systému a na podstatně jednodušší možnost jeho evolučního rozvoje.

S navýšením programátorských kapacit policie za účelem zahájení úprav CRZ se počítá bezodkladně po schválení návrhu zákona vládou. V následujících letech pak již bude ale nezbytné nárůst nákladů kryt navýšením příslušných rozpočtových prostředků.

Roční finanční kalkulace CRZ in-house v rámci vlastních sil Policie ČR (v Kč)

Pozice (v rámci Policejního prezidia ČR)	Počet	Typ poměru	Tarifní třída	Tarifní stupeň	Tarif	Zvláštní	Vedení	Osobní	Roční objem
Programátor	2	SP	9	6	43 100	5 000	0	15 000	1 514 400
Projektový management	1	SP	9	6	43 100	5 000	2 000	15 000	781 200
Analytik	1	SP	8	6	39 880	7 500	0	5 000	628 560
Platy příslušníků									2 924 160
Programátor	2	PP	13	6	31 860	2 200		17 500	1 237 440
Platy občanských zaměstnanců									1 237 440
Související výdaje (odvody, FKSP)									1 489 853
CELKEM ROČNÍ VÝDAJE NA CRZ (řešení in house), včetně souvisejících výdajů									5 651 453

Pozn. č. 1: Uvedené náklady na rozvoj CRZ budou ve zvolené variantě čerpány z rozpočtu Policie České republiky.

Pozn. č. 2: Uvedené výše mzdových nákladů kalkulují již s nutností adekvátního odměňování na programátorských pozicích, které je vyšší než ve stejné tarifní třídě u jiných, méně technicky specializovaných pracovníků.

- dále bude nezbytné, v souvislosti s předpokládaným nárůstem činností, které podle nového zákona o zbraních mají být v kompetenci Policejního prezidia, navýšit počet systemizovaných služebních míst u Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, a to zejména pro oblast správy jiných veřejnoprávních držitelů a pro oblast kontroly:

Roční finanční kalkulace nákladů na posílení ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál Policejního prezidia od okamžiku nabytí účinnosti zákona (v Kč)

Pozice (v rámci Policejního prezidia ČR)	Počet	Typ poměru	Tarifní třída	Tarifní stupeň	Tarif	Zvláštní	Vedení	Osobní	Roční objem
rada	1	SP	9	6	43 100	7 500	0	5000	667 200
vrchní komisař	2	SP	8	6	39 880	5 000	0	5 000	1 197 120
Související výdaje (odvody, FKSP)									667 427
Celkem									2 531 747

- vedle posílení Policie ČR se v souvislosti s úpravou kompetencí Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva, které souvisí se zjednodušením postupu kontroly technické úrovně znehodnocování zbraní, navrhuje navýšení počtu systemizovaných pracovních míst u tohoto úřadu s celostátní působností:

Roční finanční kalkulace nákladů na posílení Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva od okamžiku nabytí účinnosti zákona (v Kč)

Pozice (v rámci Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva)	Počet	Typ poměru	Tarifní třída	Tarifní stupeň	Tarif	Zvláštní	Vedení	Osobní	Roční objem
kontrolní technik	1	PP	8	12	26 830	0	0	13 415	482 940
technicko - administrativní pracovník	1	PP	8	12	26 830	0	0	13 415	482 940
Celkem									965 880

- Ize tedy shrnout, že celkový roční nárůst mzdových a souvisejících nákladů na straně veřejné správy vyvolaný přijetím návrhu bude po nabytí účinnosti zákona 9 149 080 Kč.

Dopady na veřejnost a na podnikatelské prostředí:

Pozitivní

Navrhovaný zákon v řadě ohledů ve významné míře odbourává dosavadní administrativní povinnosti a rovněž zásadně zjednodušuje a rozšiřuje možnosti právně relevantní komunikace se správními orgány na úseku zbraní a střeliva. Vedle toho je třeba upozornit na dílčí pozitivní dopady návrhu na veřejnost a na podnikatelské prostředí zejména v těchto ohledech

- rozšíření možnosti přípravy na budoucí povolání zahrnující nakládání se zbraněmi již od 15 let,
- rozšíření možnosti vykonat zkoušku odborné způsobilosti u kterékoli zapsané střelnice v rámci celého území České republiky,
- rozšíření institutu pozastavení oprávnění na úkor současného takřka bezvýjimečného odnímání oprávnění (byť by se v daném případě jednalo o snadno napravitelné a spíše jen administrativní pochybení držitele daného oprávnění),
- jednoznačnější vymezení práv a povinností adresátů navrhované právní úpravy v případě zvláštních způsobů nakládání se zbraněmi a střelivem,
- odstranění dvoustupňovosti povoleního řízení v případě povolování přeshraničního pohybu zbraní a střeliva a zjednodušení povinnosti hlásit přepravu zbraní a střeliva,
- zrušení povinnosti evidence střeliva kategorie S2, S3 a S4 v CRZ,
- nastavení přechodných ustanovení v maximální míře ve prospěch zachování doposud existujících práv a oprávnění.

Negativní

Navrhovaná právní úprava negativně dopadne zejména na subjekty, které v současnosti operují na pomezí dosavadní právní úpravy a využívají jejích určitých slabin. V řadě ohledů se však nebude jednat o nové restrikce, neboť většina

z příslušných povinností byla zavedena již do dosavadního zákona o zbraních zákonem č. 13/2021 Sb. (např. omezení případů, kdy lze zbraň či střelivo převést osobě, která nemá místo pobytu na území České republiky, a to aniž by byly splněny další vývozní formalities podle jiných právních předpisů, výrazná redukce možnosti transformace zbraní podléhajících registraci na zbraně kategorie PO a NO apod.). Určité dodatečné náklady přinese povinnost vést některé nové evidence, a to zejména:

- soupis palných zbraní kategorie NO,
- v CRZ vedená evidence zaměstnancům nakládajícím v rámci své činnosti pro držitele zbrojní licence se zbraněmi nebo střelivem,
- evidence cizinců provádějících „zážitkovou“ střelbu na českých střelnicích .

Výše uvedené negativní dopady na veřejnost a podnikatelské prostředí jsou nicméně výrazně převáženy pozitivními dopady na straně veřejného pořádku a bezpečnosti a ve svém důsledku lze tak očekávat i jejich pozitivní dopad na veřejný prostor jako takový, jakož i na celkové podmínky podnikatelského prostředí v České republice.

VI. Zhodnocení sociálních dopadů navrhované právní úpravy

Navrhovaná úprava nemá kvantifikovatelné, resp. konkrétně identifikovatelné sociální dopady, a to včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména na osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením (nejde-li o osoby trpící specifickými chorobami a vadami, které by měly být zarnuty do podmínek vylučujících zdravotní způsobilost pro účely držení zbrojního oprávnění; některá tato omezení mají nicméně bezprostřední vztah k zajištění bezpečného nakládání se zbraněmi a střelivem a jsou ve vztahu k tomuto cíli, jakož i k obecnějšímu účelu navrhované právní úpravy, jímž je zajištění veřejného pořádku a bezpečnosti, plně v souladu s principem proporcionality) anebo na národnostní menšiny.

VII. Zhodnocení dopadů navrhované právní úpravy na životní prostředí

Návrh zákona nemá negativní dopady na životní prostředí. S ohledem na rozšíření možnosti využití tlumičů hluku výstřelu má však pozitivní dopad na životní prostředí, resp. veřejné zdraví z hlediska hlukové zátěže, kterou lze (zejména ve zdraví

škodlivých úrovních hluku a s ohledem na vysokofrekvenční hluk) použitím tlumičů hluku výstřelu efektivně redukovat, a to jak na střelnicích, tak i při provádění lovu.

VIII. Zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace

Návrh zákona není v rozporu se zákazem diskriminace, ani není v rozporu s principem rovnosti mužů a žen.

IX. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů (DPIA)

Navrhovaný zákon důsledně dbá na ochranu soukromí a osobních údajů a v případech, kdy by mohlo dojít k jakékoli interferenci navrhované právní úpravy s těmito zájmy, zakotvuje (na úrovni zákonné právní úpravy) jednoznačné požadavky stanovující jak oprávnění tak i limity využívání údajů o osobách nakládajících se zbraněmi či střelivem, resp. majících určitá oprávnění podle navrhovaného zákona o zbraních. Jde zejména o tyto případy:

- omezení doby pro zpracovávání údajů o osobách, jichž se řízení, resp. oprávnění podle navrhovaného zákona týkají,
- striktní pravidla pro využití oprávnění zadržet a zajistit zbraň, regulace oprávnění na využití, resp. výdaj údajů z CRZ (podmíněn souhlasem subjektu údajů, resp. vymezen ve vztahu k zákonu o informačních systémech veřejné správy),
- omezení zásahu do soukromí osoby na případy předpokládané kontrolním řádem, resp. představující důvody pro aplikaci institutů zadržení a zajištění zbraně,
- vedení CRZ v souladu s požadavky zákona o informačních systémech veřejné správy, a to včetně požadavku na důsledné logování využívání údajů z daného informačního systému.

X. Zhodnocení korupčních rizik

Navrhovaná úprava nepředpokládá významnější či nová korupční rizika, a to zejména s ohledem na nastavení jednoznačných a přezkoumatelných kritérií rozhodování správních orgánů.

V případě zkoušek odborné způsobilosti žadatelů o vydání zbrojního oprávnění je prostor pro korupční jednání minimalizován několikanásobnými opatřeními:

- zachování institutu zkušebního komisaře jakožto nezávislé odborně způsobilé osoby,
- prováděním celé zkoušky odborné způsobilosti v rámci správního řízení o žádosti o vydání zbrojního oprávnění,
- zavedení explicitních kritérií pro opakování zkoušky v rámci stanovené doby,
- zakotvení institutu komisionální zkoušky, v rámci níž by mělo docházet k přezkumu praktické odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního oprávnění, pokud v praktické části zkoušky u předcházejících 2 pokusů před (pokaždé jiným) zkušebním komisařem neuspěje.

XI. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Návrh zákona má pozitivní dopady na bezpečnost a obranu státu.

Oblast nakládání se zbraněmi je jednou z klíčových oblastí právní úpravy v bezpečnostní oblasti. Jedná se primárně o oblast vnitřní bezpečnosti státu. Regulace zbraní je jednou z nejstarších oblastí státní regulace jako takové, v podmínkách České republiky a s ohledem na oblast palných zbraní (které jsou naprosto dominantní z hlediska působnosti navrhovaného zákona) jde o regulaci jdoucí takřka půl tisíciletí nazpět, neboť první komplexní úpravu nakládání s palnými zbraněmi v tuzemských podmínkách zavedlo v návaznosti na Vladislavské zřízení zemské tzv. Zřízení o ručnicích z roku 1524.

V průběhu 20. století byly některé aspekty nakládání se zbraněmi předmětem též norem s bezprostředním dopadem na bezpečnost státu (např. zákon č. 50/1923 Sb., na ochranu republiky, který poprvé zahrnul kupř. faktický zákaz nakládání s dělostřeleckými zbraněmi, samočinnými zbraněmi či s vojenskou municí).

Předkládaný návrh nového zákona o zbraních přispívá bezpečnosti a obraně státu zejména v těchto oblastech:

- zajištění základního předpokladu bezpečného nakládání se zbraněmi v civilní sféře v podobě regulace přístupu ke zbraním a v případě účinnějších zbraní zajištění efektivního rámce posuzování způsobilosti k nakládání se zbraněmi,

- důsledná a rigidní (v technickém smyslu) kategorizace zbraní, tak aby režim nakládání se zbraněmi konkrétního konstrukčního (funkčního, resp. výrobního) řešení vždy odpovídal účelu zákona a korespondoval zákonodárcem identifikované rizikivosti toho kterého druhu zbraně či střeliva,
- zajištění důsledné evidence zbraní podléhajících registraci a zbraní kategorie PO,
- zabezpečení přiměřených podmínek fungování střelnic coby základní infrastruktury, v jejímž rámci se držitelé zbraní zdokonalují v dovednostech a znalostech v bezpečném nakládání se zbraněmi,
- zajištění podmínek pro zabezpečení skladování zbraní jak v případě individuálních držitelů, tak i v rámci např. výrobních podniků,
- zajištění oprávnění policie pro preventivní zadržení, resp. zajištění zbraní v případě, kdy by i jen hrozí jejich zneužití pro protiprávní jednání.

B. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K § 1

Úvodní ustanovení zachovává hodnotovou deklaraci vloženou do § 1 odst. 1 dosavadního zákona o zbraních zákonem č. 13/2021 Sb. Tato deklarace současně představuje interpretační vodítko pro výklad některých potenciálně problematických ustanovení týkajících se podmínek nakládání se zbraněmi některých kategorií. Z tradičních důvodů je zde ponecháno užší vymezení konkrétního nárokového způsobu nakládání se zbraněmi jako „nabývání, držení a nošení“.

Dosavadní legislativa je založena na tom, že zákon (a případně navazující podzákoné předpisy – např. co do průběhu zkoušky odborné způsobilosti nebo podmínek pro splnění zdravotní způsobilosti) přesně stanoví, jaké podmínky musí zájemce o držení zbraní splnit. Vydání příslušných rozhodnutí se občané mohou dovolat i soudní cestou. Byť to tak zákon až donedávna nestanovil výslovně, česká zákonná úprava v oblasti zbraní de facto dlouhodobě vychází z existence práva držet a nosit zbraň, jehož výkon je nicméně podmíněn splněním zákonem stanovených podmínek. Předkládaný návrh na této tradiční legislativní koncepci nic nemění.

Pokud jde o samotné znění, znění § 1 odst. 1 dosavadního zákona o zbraních, jakož tedy i § 1 odst. 1 předkládaného návrhu čerpá inspiraci ze současného § 3 švýcarského zákona o zbraních, který zní *„Das Recht auf Waffenerwerb, Waffenbesitz und Waffentragen ist im Rahmen dieses Gesetzes gewährleistet.“*

Úvodní ustanovení dále upravuje obecně věcnou působnost zákona. Zákon upravuje zejména nakládání se zbraněmi a střelivem.

Na rozdíl od dosavadní právní úpravy se v úvodním ustanovení zákona nehovoří o střelných zbraních. Působnost zákona z hlediska pojmu „zbraň“ je vymezena tím, jaké zbraně jsou zařazeny do jednotlivých kategorií, které zákon vymezuje (viz dále § 3 a přílohy č. 1 a 2).

Zákon nově zavádí jednak pojem „regulované součásti zbraně“ a jednak „aktivní komponenty střeliva“. Oba pojmy jsou dále taxativně definovány v normativním textu.

Provozování střelnice nemusí být ze strany jejího provozovatele přímo spojeno s nakládáním se zbraněmi nebo střelivem, proto je tento aspekt věcného rozsahu zákona uveden samostatně.

K § 2

Zákon v rámci negativního vymezení své působnosti zavádí pojem „vyňatých držitelů“, které taxativně vyjmenovává. Jde o ústřední orgány státní správy a další orgány, jakož i ozbrojené síly a bezpečnostní sbory, jejichž působnost je s nakládáním se zbraněmi inherentně spojena. Samostatně jsou s ohledem na svou specifickou povahu a s důrazem na zajištění právní jistoty uvedeny rovněž zpravodajské služby. Ve všech případech se jedná zásadně pouze o orgány veřejné moci České republiky.

Na nakládání se zbraněmi v rámci výkonu působnosti vyňatých držitelů se zákon nepoužije vůbec, ledaže se tak ve výjimečných případech stanoví výslovně. Jakmile by byly tyto zbraně ale předány jakémukoli jinému subjektu, který není vyňatým držitelem, použije se zákon na nakládání s nimi v plném rozsahu.

Nakládání se zbraněmi a střelivem není na rozdíl od dosavadní právní úpravy vázáno na účel tohoto nakládání (např. výzbroj, zbraně určené k ověřování, zbraně určené k výzkumně-vývojovým účelům atd.), neboť tato koncepce se již v současné době jeví jako příliš úzká a neosvědčuje se. Je proto zvolen opačný, podstatně jednodušší a jednoznačnější přístup, tedy vynětí z působnosti zákona není odvíjeno od zbraní určených k určitým účelům v rámci činnosti vyňatého držitele, ale od postavení vyňatého držitele samotného. Tak by měl zákon o zbraních zabraňovat i vzniku nejasností v případě kupř. pouze dočasného předání jím držených zbraní jinému subjektu (např. za účelem opravy).

Zákon nově explicitně neuvádí případy, kdy se zákon nepoužije na nakládání se zbraněmi a střelivem, s nimiž na území České republiky nakládají ozbrojené síly či bezpečnostní složky jiného státu. V těchto případech se bude vždy jednat o postup podle mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu České republiky, a nakládání se zbraněmi a střelivem v těchto případech se tedy bude odvíjet od odlišného (mezinárodněprávního) právního základu. Jedinou výjimkou v tomto ohledu je povolování vstupu ozbrojených ochránců chráněných osob podle § 99 návrhu, které se však použije rovněž pouze tehdy, nestanoví-li eventuelní mezinárodní smlouva něco jiného.

Jedním z typických případů, kdy může docházet ke konfrontaci nakládání se zbraněmi vyňatým držitelem a postupem jiných subjektů podle zákona o zbraních, je situace, kdy vyňatý držitel provádí střelbu na střelnici provozované podle tohoto zákona. Vzhledem

k tomu, že bezpečnost střelby na konkrétní střelnici je otázkou primárně technicko-organizační a nikoli právní, je nezbytné, aby i vyňatý držitel v plném rozsahu respektoval bezpečnostní parametry střelnice v rozsahu vyplývajícím z jejího platného provozního řádu, který odráží splnění požadavků tohoto zákona, ale např. i stavebního zákona nebo požadavků na ochranu veřejného zdraví.

K § 3

Jsou vymezovány některé ústřední, primárně technické pojmy, konkrétně pojem zbraň, střelivo a regulovaná část zbraně. Návrh používá pojem „zbraň“, nikoli „střelná zbraň“, neboť některé ze zbraní zahrnutých do kategorií zbraní nejsou zbraně střelné (vysokofrekvenční a laserové zbraně či plamenomety). Palná a plynová zbraň je zbraní podle navrhovaného zákona vždy, nevyplývá-li z jiného právního předpisu (např. ze zákona o technických požadavcích na výrobky) něco jiného.

Zákon nově zavádí pojem „regulované součásti zbraní“. Těmito součástmi se rozumí hlavní části zbraní, součásti zbraní umožňující samočinnou střelbu, polotovary hlavních částí zbraní podléhajících registraci, tlumiče hluku výstřelu a nadlimitní zásobníky.

Detailní technické definice jsou uvedeny dále v příloze č. 1 k zákonu.

K § 4

Vymezují se některé základní průřezové pojmy, s nimiž zákon o zbraních dále pracuje. Další pojmy, zejména takové, které jsou používány pouze v omezených případech, jsou pak vymezeny až dále v textu zákona na místech, které se jich komplexněji dotýkají. V tomto ustanovení jsou definovány pojmy obecnější právní povahy.

Zcela nově je vymezen pojem „nošení“. Nově se hovoří výhradně o nošení zbraně (nikoli střeliva). Nošení je vymezeno přímo a taxativně, nikoli jako „zbytková“ forma nakládání se zbraněmi oproti jejich držení (pojem „držení“ zákon vůbec nezavádí, nanejvýše se v tomto směru opírá o obecný smysl slova držet či držitel, resp. vychází z pojmu držby ve smyslu soukromého práva). Nošením zbraně se tak rozumí výhradně nakládání s ní na místě veřejnosti přístupném, a to pokud je zbraň nabita (přítom nemusí být nošena viditelně, ale právě i skrytě) anebo je nošena viditelně (v takovém případě nemusí být nabita). Místem veřejnosti přístupným se v tomto směru rozumí jakékoli místo, na něž není přístup k tomu oprávněnou osobou omezován nebo jinak

regulován. Kupř. veřejné prostranství, veřejně přístupné lesy či vodní plochy, veřejnosti přístupné obchodní prostory provozoven apod. jsou jednoznačně považovány za veřejnosti přístupná místa. Naopak obydlí, uzavřené provozy či prostory, do nichž lze vstupovat jen po prokázání určitého oprávnění, pozvání apod. jednoznačně nejsou považovány za místa veřejnosti přístupná; na formu a oprávněnost nakládání se zbraněmi, pokud jde o jejich „nošení“ na těchto místech, se použije princip „pána domu“, který je oprávněn přístup se zbraněmi na taková místa (avšak pouze v rovině soukromoprávní) libovolně povolit nebo naopak omezit. Pojem „nabitá zbraň“ zahrnuje zbraň, kterou lze za nabitou považovat s ohledem na její konkrétní konstrukční řešení. Nabitou zbraní bude nepochybně zbraň, která bude obsahovat náboj, nábojku či dělené střelivo ve své nábojové komoře či zásobníku vloženém ve zbrani; naopak samotný „naplněný“ zásobník, který ovšem není vložen ve zbrani, nelze vykládat jako nabitou zbraň, a to ani tehdy, pokud osoba, která s ním nakládá, má současně ve své dispozici i odpovídající (ale jinak „vybitou“) zbraň. Na rozdíl od dosavadní právní úpravy se rovněž jednoznačněji vymezuje institut nošení, a to zejména s ohledem na viditelné nošení zbraně, kdy na veřejně přístupném místě se bude v případě viditelného nakládání se zbraní vždy jednat o nošení zbraně, ať již je viditelná zbraň nošena v nabitém nebo vybitém stavu.

Pro správní orgán policie, který vykonává většinu její působnosti podle zákona, se nově zavádí pojem „odborný útvar policie“, kterým se rozumí toliko organizační součást krajského ředitelství policie, která má danou agendu na starosti, a je tedy na rozdíl od zbytku krajského ředitelství policie správním orgánem v rámci působnosti policie podle zákona o zbraních.

Pojem nakládání není zákonem o zbraních taxativně vymezen. Ponechání této určité výkladové volnosti je plně v souladu s účelem zákona. Nakládáním se v podmínkách navrhovaného zákona rozumí jakékoli faktické nakládání se zbraněmi či střelivem, v naprosté většině případů pak bude takové nakládání zahrnovat přímou fyzickou manipulaci s danou zbraní nebo střelivem, případně ale i bezprostřední dohled nad osobou, která takto přímo se zbraní či střelivem manipuluje, nebo zajištění jejich bezpečného uskladnění (uložení) či nakládání s danými zbraněmi osobami v rámci činnosti jiného subjektu, typicky zaměstnavatele takových osob. Zákonodárce pojem nakládání záměrně nedefinuje, na jedné straně lze tento pojem považovat za *per se* srozumitelný (rovněž viz např. přímo obdobným v kontextu nakládání se zbraněmi podle § 145 odst. 2 občanského zákoníku), a na straně druhé straně vyplývá rozsah tohoto pojmu z konkrétních ustanovení navrhovaného zákona samotného.

Návrh nicméně zavádí dílčí negativní vymezení pojmu nakládání, kdy se za nakládání považují pouze ta právní jednání ryze právní povahy, tj. taková která nezahrnují přímé nebo nepřímé fyzické nakládání se zbraněmi nebo střelivem, pro která tento zákon výslovně upravuje příslušná pravidla. Takové právní nakládání se zbraní nebo střelivem je rovněž za nakládání považováno pouze v tom rozsahu, v němž ho zákon upravuje.

K § 5

Zákon zavádí celkem 6 kategorií zbraní. První 4 kategorie (R1 až R4) představují zbraně podléhající registraci. Zbraně kategorie PO jsou zbraněmi podléhajícími ohlášení. Zbraně kategorie NO jsou zbraněmi nepodléhajícími ohlášení. Je evidentní, že zkrácené názvy jednotlivých kategorií zbraní významově odrážejí tyto základní zákonné požadavky na nakládání s nimi (Registrace, Povinné Ohlášení, Nepodléhající Ohlášení). Zkrácené názvy kategorií jsou záměrně voleny tak, aby nevedly k záměnám za kategorie vymezované revidovanou směrnicí, ani dosavadním zákonem o zbraních. Na rozdíl od dosavadní právní úpravy je střelivo rozděleno do vlastních kategorií označených S1, S2, S3 a S4.

Názvy kategorií jsou zvoleny záměrně tak, aby nemohlo dojít k jejich záměně s názvy kategorií uvedenými ve směrnici o zbraních, resp. aby ani nedocházelo k nejasnostem při porovnávání kategorií zbraní podle dosavadního a podle tohoto zákona. Zásadním věcným důvodem, proč se této zmatečnosti vyhnout je fakt, že česká právní úprava do kategorií zbraní zařazuje i řadu zbraní, které stojí mimo působnost směrnice o zbraních (plynové zbraně, nástražné střelné systémy, dělostřelecké zbraně, výkonné lasery, plamenomety). Dalším důvodem je pak skutečnost, že na určité skupiny zbraní aplikuje tuzemská legislativa přísnější standard, než jaký směrnice o zbraních požaduje, a český zákon o zbraních je v tomto směru rovněž důkladnější a strukturovanější. Vztah kategorií zbraní a střeliva podle zákona o zbraních a podle směrnice o zbraních lze vymežit takto:

Kategorie R1 zahrnuje kategorii A1 až A3 podle směrnice o zbraních

- pozn.: kategorie R1 dále zahrnuje i dělostřelecké zbraně, střelné nástrahy, plamenomety a vysokofrekvenční zbraně,

- pozn.: výbušné vojenské střely mající povahu munice jsou regulovány v režimu zákona o munici (směrnice o zbraních nicméně technickou povahu těchto střel blíže nerozvádí)

Kategorie R2 zahrnuje kategorii A6 až A9 podle směrnice o zbraních

Kategorie R3 zahrnuje kategorii B podle směrnice o zbraních

Kategorie R4 zahrnuje kategorii C podle směrnice o zbraních

Kategorie PO zahrnuje zbraně, u nichž nelze jednoznačně určit, zda spadají do režimu kategorie C podle směrnice o zbraních, ale z podstaty věci by do něj spadat měly (např. palné zbraně, které nejsou určeny ani pro střelivo s okrajovým, ani středovým zápalem, tedy např. zbraně pro dělené střelivo)

- pozn.: kategorie PO zahrnuje již i řadu zbraní, na které se směrnice o zbraních nevztahuje, např. výkonné plynové zbraně nebo tzv. Tasery
- pozn.: do kategorie PO jsou zahrnuty i expanzní zbraně, které odpovídají požadavkům podle prováděcí směrnice 2019/69

Kategorie NO zahrnuje pouze zbraně, na které se směrnice o zbraních nevztahuje

Kategorie S1 zahrnuje střelivo uvedené v kategorii A4 (a patrně i částečně A1) podle směrnice o zbraních

Kategorie S2 zahrnuje střelivo uvedené v kategorii A5 podle směrnice o zbraních

Kategorie S3 zahrnuje střelivo spadající pod standardní režim čl. 13 směrnice o zbraních

Kategorie S4 zahrnuje střelivo, na které se směrnice o zbraních nevztahuje, nebo jehož povahu směrnice jednoznačně nevymezuje

Zařazení jednotlivých druhů zbraní a střeliva (včetně jeho aktivních komponentů) do kategorií je provedeno v příloze č. 2 zákona.

K § 6

Zakotvují se některé zásady zařazování zbraní do kategorií. Základní zásadou je požadavek, aby zbraň byla zařazena do nejpřísnější kategorie, do které ji lze na

základě jejích technických charakteristik zařadit. To neplatí v případě zbraní historických nebo neaktivních, u nichž je vždy hlavní právě splnění hlediska „historičnosti“, resp. „neaktivnosti“, a to bez ohledu na technickou (konstrukční, funkční) povahu těchto zbraní.

Pokud jde o palné zbraně, které nejsou v příloze č. 2 zákona výslovně uvedeny, posoudí se jako obdobná zbraň, jíž jsou z technického hlediska, popř. z hlediska svého účinku a účelu nejbližší. Takto by se např. zbraň typu „MetalStorm“ zařadila mezi zbraně kategorie R1, ačkoli jinak by se pro tento typ zbraně patrně mezi kategoriemi zbraní uvedenými v příloze č. 2 adekvátní druh zbraně hledal problematicky.

K § 7

Ustanovení řeší případy zbraní, jejichž kategorie se odvozuje od funkčně srovnatelných zbraní, a to jednak v případě zbraní expanzních, které byly upraveny z původně ostré zbraně (kategorie A9, B8 a C5 ve smyslu revidované směrnice). Za funkčně srovnatelnou je přitom potřeba považovat zbraň, která je z hlediska své funkce porovnatelná s tím, jak zákon na základě funkce vymezuje zbraně příslušné kategorie. Primárně jde tedy o to, jedná-li se o zbraň z hlediska své funkce palnou, plynovou nebo jinou, zbraň samočinnou, samonabíjecí, opakovací, nabíjenou jednotlivě apod. Na podřazení pod konkrétní funkční princip bude mít tedy v konkrétním případě vždy vliv celková konstrukce zbraně, způsob jejího použití a případné též její určení.

Vládě se rovněž ukládá stanovení dovoleného výrobního provedení zbraní kategorie PO a NO. Dovolené výrobní provedení stanovené nařízením vlády bude mít dopad na kategorizaci pouze u zbraní nově uváděných na trh a nebude tedy znamenat rekategorizaci zbraní, které jsou již do oběhu uvedeny; to se však a priori vztahuje nikoli na typ zbraně, ale vždy toliko na konkrétní zbraně daného typu uváděné na trh po nabytí účinnosti daného nařízení vlády. Požadavky na dovolené výrobní provedení musí být odůvodněny potřebou zabránit úpravě zbraně kategorie PO nebo NO na zbraň podléhající registraci. V případě poplašných a signalizačních zbraní bude tímto nařízením vlády provedena též implementační povinnost ve vztahu k prováděcí směrnici 2019/69.

K § 8

Zákon taxativně shrnuje podmínky pro nakládání se zbraněmi jednotlivých kategorií. Hovoří-li se o povolení pro přeshraniční pohyb zbraně určité kategorie, je třeba tím rozumět jak povolení pro dočasné přemístění a používání takové zbraně vydávané podle zákona o zbraních (evropský zbrojní pas a zbrojní průvodní list), tak ale i povolení pro vývoz, resp. dovoz dané zbraně vydávané podle jiného právního předpisu (v takovém případě stanovuje dané osobě zákon o zbraních pouze další podmínky např. z hlediska registrace nebo přepravy takové zbraně). Tyto podmínky jsou rovněž vymezeny s ohledem např. na muzea, nebude-li se jednat o vyňaté držitele, přičemž režim nakládání se zbraněmi se v případě jiných veřejnoprávních držitelů bude řídit režimem vymezeným v souhlasu Policejního prezidia, a v případě „soukromých“ muzeí se pak bude konkrétní režim odvíjet od toho, budou-li provozována držitelem zbrojní licence skupiny ZL1 nebo ZL2 (popř. ZL3).

Nově se se zbraněmi kategorie R1 umožňuje nakládat pouze držitelům zbrojních licencí, resp. jiným veřejnoprávním držitelům, nikoli ale již držitelům zbrojních oprávnění.

K § 9

Obdobně jako v případě zbraní se též pro střelivo zakotvují obecné podmínky nakládání. V případě střeliva kategorie S1 se obdobně neumožňuje nakládání s ním držitelům zbrojních oprávnění. Pro střelivo kategorie S1 nebo S2 se vyžaduje (mimo případů, kdy s takovým střelivem nakládá držitel zbrojní licence skupiny ZL1) předchozí povolení odborného útvaru policie.

K § 10

Toto ustanovení vymezuje režim nakládání s regulovanými součástmi zbraní. Obecně platí, že regulované součásti zbraní nejsou zařazeny do konkrétní kategorie (v zásadě s výjimkou tlumičů hluku výstřelu, které jsou bez dalšího podřízeny obdobnému režimu jako zbraně kategorie R4), ale použijí se na ně některá ustanovení o nakládání se zbraněmi, popř. střelivem určité kategorie.

Hlavní část zbraně obdobně jako v dosavadním zákoně o zbraních následuje kategorii zbraně, jejíž je součástí. Zákon nově zavádí interpretační pravidlo pro případy, že se

s hlavní částí zbraní nakládá samostatně, což může být pro určení kategorie někdy problematické (zejména třeba v případě hlavní, které mohou být beze změny součástí zbraní různých kategorií). Samotné hlavní části zbraně se přiřadí kategorie zbraně, pro kterou je taková hlavní část prokazatelně, původně nebo obvykle určena. Těmito kritériím je třeba konkrétní případ subsumovat postupně, a k hodnocení podle dalšího kritéria přistupovat, pokud se kategorii hlavní části zbraně nepodaří určit podle kritéria dřívějšího.

Se součástí zbraně umožňující samočinnou střelbu smí nakládat pouze osoba oprávněná nakládat s příslušnou samočinnou zbraní. V zásadě tedy bude s těmito mechanismy a zařízeními nakládat osoba oprávněná nakládat se zbraněmi kategorie R1 (v případě součásti umožňující samočinnou střelbu určené pro ostrou samočinnou zbraň), R2 (v případě součásti umožňující samočinnou střelbu určenou pro akustickou a salutní zbraň) anebo PO (v případě součásti umožňující samočinnou střelbu určenou pro poplašnou a signalizační zbraň).

S polotovarem hlavní části zbraně určené pro zhotovení hlavní části zbraně podléhající registraci smí nakládat pouze držitel některé ze skupin zbrojní licence.

Na režim nakládání se samotným nadlimitním zásobníkem se přiměřeně použijí ustanovení o střelivu kategorie S2, zejména pak ustanovení o povolení kategorie S2. Naopak např. ustanovení o zabezpečení střeliva na situaci zásobníků patrně vztáhnout nelze, neboť zásobník není sám o sobě nebezpečným předmětem. Tato koncepce je analogická přístupem směrnice o zbraních, která nakládání se samotnými nadlimitními zásobníky vymezuje v čl. 13. Je třeba upozornit, že střelivo kategorie S2 a jeho režim odpovídá kategorii A podle směrnice (jde o střelivo zařazené do kategorie A5).

Polotovary hlavních částí zbraně, nadlimitní zásobníky a ani součásti zbraně umožňující nejsou přímo zařazeny mezi zbraně určité kategorie, a pokud vůbec, pak se tato ustanovení na ně použijí pouze přiměřeně, a to zejména pokud jde o požadavek na konkrétní oprávnění pro nakládání s nimi. Naopak se v těchto případech nepoužijí např. ustanovení o povinnosti označení identifikačními údaji. V případě polotovarů hlavních částí zbraní podléhajících registraci dále v textu zákon vyžaduje jejich evidenci v soupisu (§ 76) a v případě nadlimitních zásobníků je dále upraven režim jejich použití ve zbraní kategorie odlišné od zbraně kategorie R2 (§ 11 odst. 3).

K § 11

Zákon stanovuje některá další obecná omezení oprávnění nakládání se zbraněmi, střelivem a regulovanými součástmi zbraní.

Se zbraněmi podléhajícími registraci a zbraněmi kategorie PO a střelivem kategorie S1 až S3 smí v rámci podnikání v oboru zbraní a střeliva (tj. podnikání, jehož předmětem je zejména výroba, opravy a prodej zbraní a střeliva) nakládat pouze držitel zbrojní licence skupiny ZL1. Rovněž s palnými zbraněmi kategorie NO a se střelivem kategorie S4 (s výjimkou expanzních přístrojů a pro ně určených nábojek) smí coby podnikatel v oboru zbraní a střeliva nakládat pouze držitel zbrojní licence, nicméně nemusí jít o zbrojní licenci skupiny ZL1, ale postačuje případně i jen zbrojní licence skupiny ZL2.

Z hlediska nakládání s nadlimitními zásobníky se stanovuje – obdobně jako tomu bylo v případě § 3 odst. 5 dosavadního zákona o zbraních – že pro nakládání se samonabíjecí palnou zbraní určenou pro střelivo se středovým zápalem, do které je vložen nadlimitní zásobník, se vyžaduje odpovídající povolení (buď povolení kategorie R2 nebo kategorie S2 pro nadlimitní zásobníky). To platí i v případě zbraní, které byly původně zaregistrovány jako zbraně jiných kategorií, ale jejich držitel by si k nim hodlal pořídit nadlimitní zásobník.

Zakazuje se nabývání zbraní podléhajících registraci, zbraní kategorie PO a palných zbraní kategorie NO, jakož i veškerého střeliva obsahujícího aktivní složku prostřednictvím distančních spotřebitelských smluv. Při uzavření takové smlouvy bude vždy nutný bezprostřední kontakt mezi dvěma osobami oprávněnými s danými zbraněmi nebo střelivem nakládat, kdy zároveň dojde ke vzájemnému ověření jejich totožnosti a oprávněnosti nakládání s danými zbraněmi a střelivem.

K § 12

Zákon nově shrnuje téměř všechny povinnosti ukládané osobám nakládajícím se zbraněmi na jednom místě. Další zde neuvedené (resp. neshrnuté) povinnosti jsou pak ukládány v textu zákona pouze výjimečně některým speciálním subjektům, a to konkrétně držitelům zbrojních licencí a provozovatelům střelnic, správcům střelnic a případně ošetřujícím lékařům.

K § 13

Zbrojní oprávnění je základním druhem oprávnění, na jehož základě je fyzická (nepodnikající) osoba oprávněna nakládat se zbraní podléhající registraci a střelivem kategorie S1 až S3.

Zákon nově zavádí namísto většího počtu skupin zbrojního průkazu upraveného v dosavadním zákoně o zbraních pouze dva druhy zbrojního oprávnění.

Obecné zbrojní oprávnění zahrnuje v zásadě oprávnění držitele dosavadního zbrojního průkazu skupiny A, B a C, jakož i oprávnění připravovat se na budoucí povolání zahrnující nakládání se zbraněmi a střelivem, ale i vykonávat takové povolání v případech, nevyžaduje-li zákon explicitně, aby daná osoba byla držitelem rozšířeného zbrojního oprávnění.

Rozšířené zbrojní oprávnění odpovídá zbrojnímu průkazu vydanému pro všechny skupiny podle dosavadního zákona o zbraních. Tento druh zbrojního oprávnění opravňuje svého držitele oproti obecnému zbrojnímu oprávnění též k

- skrytému nošení zbraně podléhající registraci za účelem ochrany života, zdraví a majetku,
- výkonu zaměstnání zahrnujícího nošení zbraně podléhající registraci za účelem obdobným ochraně života, zdraví nebo majetku, nebo provádění dohledu nad osobou, která pro držitele zbrojní licence provádí určité úkoly, aniž by sama byla držitelem zbrojního oprávnění (taková osoba ovšem není oprávněna při této činnosti zbraň svěřovat, přenechávat, převádět, nosit nebo používat ke střelbě),
- výkonu funkce hlavního zbrojíře držitele zbrojní licence skupiny ZL1, popř. ZL3,
- výkonu funkce zkušební komisaře.

Oba druhy zbrojního oprávnění se rovněž odlišují z hlediska podmínek kladených na žadatele o jejich vydání zejména z hlediska věku a odborné způsobilosti. V případě rozšířeného zbrojního oprávnění vyžaduje zákon dosažení věku 21 let a současně neumožňuje vydat tento druh zbrojního oprávnění mladší osobě, zkouška odborné způsobilosti žadatele o vydání rozšířeného zbrojního oprávnění je rovněž náročnější, a to jak z hlediska její teoretické tak i praktické části.

Nepředpokládá se obligatorní vydávání dokladu prokazujícího, že je daná osoba držitelem zbrojního oprávnění. Zákon nicméně umožňuje vedle prioritní elektronické

cesty též několik dalších způsobů prokázání, že je určitá osoba držitelem oprávnění podle tohoto zákona (nejen zbrojního oprávnění).

K § 14

Je zaveden pojem podmínky zbrojního oprávnění, přičemž obsahově vycházejí z podmínek, za nichž bylo podle dosavadní právní úpravy možno vydat zbrojní průkaz. Ve vazbě na směrnici o zbraních se rovněž jednoznačně stanovuje, že rámec posouzení toho, zda je určitá osoba ve spojení s nakládáním se zbraněmi podléhajícími registraci a střelivem rizikem pro veřejný pořádek a bezpečnost, se posuzuje na základě její bezúhonnosti a spolehlivosti.

Zákon rovněž jednoznačněji prostřednictvím pojmu podmínky zbrojního oprávnění vyzdvihuje skutečnost, že tyto podmínky musejí být splněny po celou dobu, kdy je určitá osoba držitelem zbrojního oprávnění (přičemž toliko v případě odborné způsobilosti je splnění této podmínky ověřováno jen v rámci řízení o žádosti, naopak ostatní podmínky zbrojního oprávnění jsou i následně periodicky ověřovány, resp. jejich plnění je vyžadováno kontinuálně).

Mimo samotných podmínek zbrojního oprávnění v zákoně o zbraních pak bude standardně ještě stanovena podmínka uhrazení správního poplatku při podání žádosti o vydání zbrojního oprávnění. Tento poplatek bude jednotný (nebude rozdělen do 3 poplatků, jako je tomu podle dosavadní právní úpravy) a bude rovněž jednorázový (při periodickém prověřování podmínek zbrojního oprávnění již nebudou vybírány správní poplatky, jako tomu bylo podle dosavadní právní úpravy). Změna zákona o správních poplatcích je obsažena v samostatném doprovodném (změnovém) zákoně.

Nově je stanovován obecný požadavek předkládání lékařského posudku, jímž je coby součástí podmínek zbrojního oprávnění prokazováno splnění podmínky zdravotní způsobilosti, vždy na období 5 let. Tento požadavek platí pro oba druhy zbrojních oprávnění.

Jakožto součástí podmínky zbrojního oprávnění spočívajícího v tom, že držitel zbrojního oprávnění nesmí představovat riziko pro veřejný pořádek a bezpečnost se stanovují obecná a nediskriminační pravidla, za nichž lze odmítnout vydání zbrojního oprávnění zejména z bezpečnostních důvodů, a to jak v podobě standardních institutů bezúhonnosti a spolehlivosti, tak i pro případy, kdy tyto důvody nastaly mimo území

České republiky. Zohledňuje se rovněž možnost stanovení mezinárodních sankcí vůči konkrétním osobám.

Specifickým případem, kdy cizinec (žadatel o zbrojní oprávnění) představuje podle § 14 odst. 1 písm. e) riziko pro veřejný pořádek a bezpečnost, budou i případy, které vypočítává § 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (důvody pro odepření vstupu na území České republiky). Tento výčet obsahuje řadu skutečností, z nichž plyne riziko spojené s pobytem takového cizince na území ČR: Cizinec např. předložil padělané doklady, je v České republice nežádoucí osobou nebo má od jiného členského státu záznam v Schengenském informačním systému. Proto je takovému cizinci podle zákona o pobytu cizinců odepírán vstup na území České republiky. Pokud skutečnosti uvedené v § 9 zákona o pobytu cizinců nastanou v době, kdy již cizinec na území ČR pobývá, bude zahájeno řízení o zrušení jeho pobytového oprávnění.

Provázáním § 9 zákona o pobytu cizinců a institutu posuzování, zda žadatel o zbrojní oprávnění představuje riziko pro veřejný pořádek a bezpečnost podle § 18 návrhu, se zabráni situaci, kdy by mohlo být cizinci, jehož dalšího pobývání na území ČR není žádoucí, v souběžně vedeném správním řízení vydáno zbrojní oprávnění.

Pokud k naplnění skutkové podstaty § 9 zákona o pobytu cizinců dojde již po vydání zbrojního oprávnění, měl by odborný útvar policie zahájit řízení o odnětí zbrojního oprávnění, a to i v těch případech, kdy nakonec pobytové oprávnění cizince k pobytu na území ČR podle zákona o pobytu cizinců na území ČR zrušeno nebude. (Pravidla pro držení zbrojního oprávnění budou přísnější než podmínky pobytu. Současně nebude mít ze své podstaty řízení ve věci zbrojního oprávnění dopady na soukromí a rodinný život cizince a další základní práva cizince, která nemohou být v řízeních podle zákona o pobytu cizinců dotčena.)

Naprostou většinu informací, které svědčí o naplnění některé ze skutkových podstat podle § 9 zákona o pobytu cizinců, získává při své činnosti sama Policie ČR. (Policie ČR je správcem zde zmíněných informačních systémů, provádí pobytové kontroly a dále obecně získává při plnění svých úkolů poznatky o osobách). Právě Policie ČR pak v rámci rozhodování o žádosti o zbrojní oprávnění bude provádět lustrace žadatele ve svých databázích. Následné pravidelné prověřování podmínek zbrojního oprávnění je pak podle § 149 návrhu zákona úkolem Policie ČR.

K § 15

Pravidla vymezující minimální věkové limity pro vydání zbrojního oprávnění v obecných rysech zachovávají kontinuitu s dosavadní právní úpravou, avšak obsahují některé změny. Oproti dosavadnímu zákonu o zbraních je stanovena jediná snížená věková hranice pro vydání zbrojního oprávnění, a to navíc pouze v případě jediného druhu zbrojního oprávnění. Tímto případem je obecné zbrojní oprávnění, u něž lze základní věkový limit na úrovni 18 let v odůvodněných případech snížit na 15 let (obdobně jako tomu je v případě zbrojního průkazu skupiny B podle dosavadního zákona o zbraních). Lze upozornit, že ačkoli se v návrhu zákona o zbraních hovoří toliko o „střední škole“, s ohledem na § 7 odst. 3 školského zákona jsou do tohoto pojmu zahrnuty též gymnázia, střední odborné školy i střední odborná učiliště. Naopak v případě rozšířeného zbrojního oprávnění zákon možnost snížení standardní věkové hranice na úrovni 21 let vůbec nepředpokládá (v tomto ohledu zákon následuje logiku normativní konstrukce zbrojního průkazu skupiny E podle dosavadní právní úpravy).

K § 16

Zákon upravuje po věcné stránce způsob prokazování zdravotní způsobilosti obdobně jako dosavadní zákon o zbraních. Z hlediska formálního ale je nová právní úprava výrazně úspornější, neboť zákonodárce odstranil řadu duplicit, které dosavadní zákon o zbraních obsahoval ve vztahu ke zdravotnické legislativě. Při posuzování zdravotní způsobilosti je tak třeba nadále vycházet zejména ze zákona o specifických zdravotních službách, přičemž zákon nově upravuje pouze některá specifika posuzování zdravotní způsobilosti pro potřeby právní úpravy nakládání se zbraněmi.

Zásadní změnou oproti dosavadní právní úpravě je, že nově bude v případě vzniku pochybnosti o zdravotním stavu držitele zbrojního oprávnění žadatelem o vydání lékařského posudku sama policie. Z toho vyplývá též to, že v tomto případě bude právě policie hradit náklady posudkové péče.

Rozšiřuje se oprávnění policie nařídit přezkoumání zdravotní způsobilosti držitele zbrojního oprávnění, u něhož vyvstane konkrétní podezření, že podmínky této způsobilosti již nesplňuje. Nově je v odůvodněných případech odborný útvar policie oprávněn určit poskytovatele zdravotních služeb, který posudkovou péči zajistí, a to např. i tehdy, pokud je dáno podezření, že se taková osoba snaží ovlivnit nezávislost posouzení její zdravotní způsobilosti.

K § 17

Nově zákon rovněž zohledňuje v rámci zdravotní způsobilosti též fakt, zda bylo dané osobě uloženo v rámci trestního řízení ochranné léčení či zabezpečovací detence. V případě osob, které právě ochranné léčení nebo zabezpečovací detenci vykonávají, je zdravotní způsobilost vyloučena ex lege. Zdravotní způsobilost lze v takovýchto případech následně (poté, kdy byly ochranné léčení nebo zabezpečovací detence vykonány) prokázat, ale vyžaduje se k tomu předložení (vedle standardního posudku registrujícího poskytovatele zdravotních služeb) též znalecký posudek osvědčujících způsobilost takové osoby. Tyto znalecké posudky musí být z podstaty věci zpracovány znalci v oboru zdravotnictví, a to konkrétně z těch odvětví, která věcně odpovídají důvodům, pro které bylo ochranné léčení, resp. zabezpečovací detence uloženy. Obdobně se postupuje též v případě osoby, která je nebo která byla držena ve zdravotním ústavu bez svého souhlasu podle zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů.

K § 18

Ošetřující lékař je povinen oznámit policii podezření, že pacient není zdravotně způsobilý podle zákona o zbraních, pokud je mu známo, že je taková osoba držitelem příslušného oprávnění k nakládání se zbraněmi (nemusí se jednat vždy o zbrojní oprávnění, může jít i o oprávnění způsobilé osoby zapsané do centrálního registru zbraní podle § 56. Zachovávají se instituty dosavadní právní úpravy vztahující se k oprávnění kteréhokoli lékaře ověřit si, zda je určitá osoba držitelem zbrojního oprávnění, pokud nabude podezření, že taková osoba nesplňuje příslušné požadavky na zdravotní způsobilost.

K § 19

Výrazně nově a důsledněji je koncipována podmínka bezúhonnosti. Jednak je vždy zcela rovnocenně zohledněn požadavek bezúhonnosti jak ve vztahu k fyzické, tak i právnické osobě, jednak dochází ke zjednodušení právní úpravy a jednak je navržen zcela nový striktní přístup ve vztahu k trestným činům, které jsou z pohledu nakládání se zbraní nejrizikovější. I nadále jsou jak kritéria bezúhonnosti, tak i spolehlivosti

aplikována stejně vůči všem žadatelům, tedy zejména bez rozlišení trestní (resp. přestupkové) odpovědnosti dospělých osob a mladistvých.

Doživotní nemožnost získání zbrojního oprávnění je dána u trestných činů, za něž trestní zákoník umožňuje uložit výjimečný trest. Není rozhodné, zda v konkrétním případě byl výjimečný trest skutečně uložen, zákon předpokládá uplatnění uvedeného principu již v okamžiku pravomocného odsouzení za trestný čin, za který takový trest uložit lze. V tomto ohledu je třeba vždy rovněž rozlišovat i konkrétní právní úpravu trestního zákoníku, přičemž v některých případech je trestným činem zakládajícím doživotní ztrátu bezúhonnosti toliko kvalifikovaná skutková podstata trestného činu, nikoli její skutková podstata základní (tzn. jde toliko o konkrétní skutkovou podstatu trestného činu podle příslušného odstavce, za který lze výjimečný trest uložit, a nikoli o jakýkoli trestný čin dle příslušného paragrafu). Výjimečný trest může být uložen jen za zvlášť závažný zločin (tj. podle § 14 odst. 3 trestního zákoníku za úmyslný trestný čin, za který trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí sazby nejméně deset let), u něhož to navíc trestní zákoník ve zvláštní části výslovně dovoluje (viz § 54 odst. 1 trestního zákoníku). Rozhodující pro posouzení, zda daný trestný čin do výčtu spadá či nikoli, je tedy skutečnost, podle jaké právní kvalifikace by byl pachatel uznán vinným ve výroku o vině odsuzujícího rozsudku, nikoli uložený trest. Kvalifikace neznamená podřazení skutku pouze pod určitý „paragraf“, je nutné skutek subsumovat pod konkrétní skutkovou podstatu, tj. základní nebo kvalifikovanou (na základě toho se pak určuje, zda se jedná o zločin nebo přečin, případně zvlášť závažný zločin); tím se pak odlišuje i závažnost spáchaného skutku.

V případech, kdy byl úmyslný trestný čin spáchán násilím, za použití pohrůžky násilí nebo jiné těžké újmy nebo ve spojitosti se zbraní, střelivem, municí nebo výbušninou, zákon nově prodlužuje o jednu třetinu dobu, po kterou není odsouzený považován za bezúhonného, resp. stanovuje ve všech případech její minimální výměru na 10 let.

Explicitně je zakotvováno kritérium posouzení vlivu cizozemského odsouzení na bezúhonnost podle tuzemské právní úpravy, tak aby na bezúhonnost držitele zbrojního oprávnění nemělo vliv odsouzení v jiném státě za takový kriminální čin, který podle tuzemského trestního zákoníku kupř. není vůbec považován za trestný čin. Při posouzení vlivu cizozemského odsouzení na bezúhonnost je třeba posoudit, odpovídají-li si zahraniční skutková podstata a skutková podstata podle trestních předpisů České republiky svými „charaktery“. K obdobnému přístupu beztak již dříve

dospěla judikatura správních soudů (srov. např. rozsudek KS Brno č. j. 31 A 147/2018-36).

K § 20

Z hlediska posuzování spolehlivosti se důsledněji upravuje otázka tzv. odklonů v rámci trestního řízení a nově se explicitně zohledňuje i fakt, že dané osobě byl uložen (v době posuzování spolehlivosti platný) zákaz činnosti spočívající v nakládání se zbraněmi nebo střelivem.

Zákon nově pamatuje též na „jednání mající znaky přestupku“, kterým je jednání naplňující znaky přestupku, kterého se dopustí osoby vyňaté z působnosti zákona o odpovědnosti za přestupky podle § 4 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Takové jednání lze za předpokladu, že se projedná podle zvláštních právních předpisů, zohlednit pro účely posouzení spolehlivosti dané osoby. Jedná se tedy zejména o protiprávní jednání odpovídající přestupku, jehož se dopustil příslušník bezpečnostního sboru nebo osoba podléhající vojenské kázeňské pravomoci, nebo případně též osoba během výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence, a které bylo projednáno podle zvláštního právního předpisu. Pojem „jednání mající znaky přestupku“ rozhodně nelze vykládat tak, že zahrnuje jednání osob standardně spadajících do působnosti zákona č. 250/2016 Sb., které však nebylo projednáno standardním způsobem, nepodařilo se prokázat vinu nebo odpovědnost za takové jednání zanikla.

V rámci přestupkové spolehlivosti je zachován princip, že nikoli potrestání za kterýkoli z uvedených přestupků vede ke ztrátě způsobilosti pro získání, resp. držení zbrojního oprávnění, ale vyžaduje se spáchání alespoň dvou z uvedených přestupků za období 3 let, a ve svém souhrnu musí spáchání těchto přestupků indikovat, že danou osobu je třeba považovat za rizikovou z hlediska nakládání se zbraněmi a střelivem v kontextu veřejného pořádku a bezpečnosti.

K § 21

Odbornou způsobilost prokazuje žadatel o vydání zbrojního oprávnění zkouškou před zkušebním komisařem. Tato zkouška se koná v době, kdy je samotné řízení o vydání zbrojního oprávnění přerušeno. Obsahová náplň zkoušky odborné způsobilosti vychází obdobně z dosavadní právní úpravy, je však nově stanoven rámcový obsah zkoušky

pro konkrétní druh zbrojního oprávnění. Žadatel o vydání rozšířeného zbrojního oprávnění musí s ohledem na povahu tohoto druhu zbrojního oprávnění, který zahrnuje rozšířená oprávnění oproti obecnému zbrojnímu oprávnění, prokázat splnění podmínek odborné způsobilosti ve větším rozsahu.

Zákon základní parametry zkoušky odborné způsobilosti stanovuje přímo a neponechává jejich úpravu nadále podzákonnému právnímu předpisu. Mimo jiné se explicitně zakotvuje použití terčů odpovídajících velikostí mezinárodnímu pistolovému terči 50/20 podle pravidel UIT, stanovuje se požadovaný minimální počet zásahů při střelbě a její časový limit nebo se též stanovuje rozsah teoretického testu a minimální požadovaný počet správně zodpovězených otázek. Nově se také přímo v zákoně stanovuje vzdálenost, na kterou žadatelé v rámci praktické části zkoušky střílejí. Všichni žadatelé by též měli nově střílet ze 2 druhů zbraní (krátké kulové i dlouhé kulové zbraně), a to též s ohledem na fakt, že budou coby držitelé zbrojního oprávnění potenciálně oprávnění nakládat jak s dlouhými, tak i s krátkými zbraněmi. Zákon upravuje v zájmu právní jistoty též čas na provedení střelby a počet výstřelů při praktické střelbě na cíl (zde lze podotknout, že se počítá skutečný počet výstřelů a nezapočítávají se např. selhané náboje nebo např. dvojstřely způsobené technickou závadou samonabíjecí zbraně). Při ostré střelbě v rámci zkoušky odborné způsobilosti se nebude provádět střelba s brokovnicí, nicméně není vyloučeno, aby nařízení vlády umožnilo použití brokovnice v rámci praktické části zkoušky odborné způsobilosti v případě demonstrace bezpečné manipulace se zbraní (tj. mimo ostrou střelbu)

K § 22

Zákon zavádí v případě všech oprávnění nově možnost jejich pozastavení coby prvního kroku v případě zjištění rizika ovlivňujícího potenciálně platnost takového oprávnění.

Pozastavit platnost zbrojního oprávnění lze jednak v případě, že by bylo jinak možno provést zajištění zbraní držené danou osobou (přitom je nerozhodné, zda k zajištění samotnému vůbec dojde, resp. je-li taková osoba vůbec držitelem zajistitelných zbraní), a jednak v případě, že zákon o specifických zdravotních službách presumuje zdravotní nezpůsobilost posuzované osoby (např. v případě uplynutí platnosti posudku o zdravotní způsobilosti, nedostavení se posuzované osoby k odbornému vyšetření apod.).

Vzhledem k tomu, o jak závažné případy se jedná, rovněž pak s ohledem na zásadní bezpečnostní dopad pozastavení platnosti zbrojního oprávnění a rizikům s tímto postupem spojeným se stanovuje, že vedle vyloučení odkladného účinku může být pozastavení platnosti zbrojního oprávnění též již prvním úkonem v daném řízení.

Rozhodnutí o pozastavení platnosti zbrojního oprávnění lze vydat jak s konkrétní dobou, po kterou je platnost zbrojního oprávnění pozastavena (pokud je možné s ohledem na konkrétní okolnosti daného případu považovat časově omezené pozastavení platnosti za vhodné), ale častější bude zřejmě časově neohraničené rozhodnutí o pozastavení platnosti zbrojního průkazu.

Pozastavit platnost zbrojního oprávnění lze pouze po dobu existence zákonem stanovených důvodů. V případě, že zaniknou podmínky, pro které byla platnost zbrojního oprávnění pozastavena (např. jeho držitel dodatečně předloží lékařský posudek o své zdravotní způsobilosti), a nebyla-li platnost rozhodnutí o pozastavení již na počátku omezena na určitou konkrétně stanovenou dobu, je třeba takové rozhodnutí bezodkladně zrušit opět rozhodnutím odborného útvaru policie (vydaným v takovém případě typicky z moci úřední). Analogicky se bude postupovat též v ostatních případech, v nichž navrhovaný zákon o zbraních zavádí institut pozastavení určitého oprávnění, dojde-li k odpadnutí důvodů vedoucích k rozhodnutí o pozastavení daného oprávnění.

K § 23

Odnětí zbrojního oprávnění je realizováno rozhodnutím odborného útvaru policie v případě, že držitel zbrojního oprávnění pozbude způsobilost jej držet. V případě podmínky zdravotní způsobilosti je rámec důvodů pro odnětí zbrojního oprávnění upraven detailněji, a to s ohledem jak na obecnou právní úpravu obsaženou v zákoně o specifických zdravotních službách, tak i s ohledem na specifické oprávnění odborného útvaru policie vyzvat v případě důvodné pochybnosti držitele zbrojního oprávnění k podstoupení mimořádné lékařské prohlídky ke zjištění jeho zdravotního stavu.

K § 24

Obecně se upravují důvody pro zánik platnosti zbrojního oprávnění. Z praktického bezpečnostního hlediska bude nejvýznamnějším případem zániku platnosti zbrojního oprávnění nepochybně jeho odnětí odborným útvarem policie.

K § 25

Ustanovení vztahující se k zajištění zkoušek odborné způsobilosti žadatelů o vydání zbrojního oprávnění jsou nově uvedeny na svodně na jednom místě. Vzhledem k tomu, že se jedná o „infrastrukturu“, která je plně dedikovaná ověřování právě odborné způsobilosti v případě zbrojních oprávnění, je tato právní úprava současně ponechána v rámci Hlavy týkající se právě zbrojních oprávnění.

Zjištění odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního oprávnění se provádí v době přerušení řízení o vydání zbrojního oprávnění. K přerušení řízení dochází ex lege. Zkoušky odborné způsobilosti ani komisionální zkouška tedy nejsou prováděny v rámci samotného správního řízení a nejedná se ani o jednání před správním orgánem.

Ke zkoušce odborné způsobilosti je připuštěn pouze žadatel, který splňuje ostatní podmínky zbrojního oprávnění. Tím je zaručeno, že zkoušku, při níž se již nakládá s ostrou zbraní a střelivem, nebude vykonávat osoba, která by jinak nemohla zbrojní oprávnění získat s ohledem na splnění podmínky např. zdravotní způsobilosti či bezúhonnosti.

Jakmile jsou ostatní podmínky zbrojního oprávnění odborným útvarem pozitivně zjištěny a tato skutečnost je žadateli oznámena, dochází zápisem této skutečnosti do centrálního registru zbraní k přerušení daného řízení a žadatel má od tohoto okamžiku 12 měsíců na prokázání své odborné způsobilosti, o což se může za podmínek daných zákonem pokusit v rámci 2 „standardních“ pokusů a případně ještě při komisionální zkoušce. Pokud ve lhůtě 12 měsíců žadatel svou odbornou způsobilost neosvědčí, je dán bez ohledu na počet jím vykonaných pokusů o složení zkoušky odborné způsobilosti či komisionální zkoušky důvod pro zamítnutí jeho žádosti. To samozřejmě neomezuje např. možnost využití postupu podle § 41 správního řádu. Důvodem pro zamítnutí žádosti o vydání zbrojního oprávnění je pak na druhé straně bez ohledu na uplynutí celé lhůty 12 měsíců neuspění žadatele u obou „standardních“ pokusů a u komisionální zkoušky. Pokud dojde k zamítnutí žádosti o vydání zbrojního oprávnění, žadatel není nijak omezován v tom, aby si případně znovu nepožádal o vydání

zbrojního oprávnění, přičemž na základě této nové žádosti bude opět mít možnost prokázat odbornou způsobilost při dvou „běžných“ zkouškách a jedné komisionální zkoušce.

Zcela nově je zákonem upravena možnost vykonat po dvou neúspěšných pokusech o složení běžné zkoušky odborné způsobilosti před zkušebním komisařem komisionální zkoušku. Každý pokus o vykonání zkoušky odborné způsobilosti, jakož i komisionální zkouška se vykonávají v plném rozsahu, tj. jako teoretický test i praktická část zkoušky zahrnující předvedení bezpečné manipulace se zbraní a střelivem i ostrou střelbu na terč.

Ke komisionální zkoušce je připuštěn žadatel, který již vykonal neúspěšně oba pokusy před zkušebním komisařem, ale alespoň jednou splnil požadavek na minimální počet správně zodpovězených otázek v teoretické části takové zkoušky. Pokud žadatel při předcházejících dvou pokusech pokaždé neuspěl již v testu, možnost vykonat komisionální zkoušku nemá. V případě neúspěchu žadatele u komisionální zkoušky již další zkouškový pokus zákon o zbraních žadateli neumožňuje a dochází tedy k zamítnutí žádosti. Pokud chce takto neúspěšný žadatel opětovně usilovat o získání zbrojního oprávnění, musí již podat novou žádost o jeho vydání (a jedná se tedy o zcela nové řízení, které bude provedeno celé znovu).

K § 26

Zcela nově zákon zavádí postup, že ke zkoušce se žadatel přihlašuje u střelnice, na níž je povoleno zkoušky odborné způsobilosti konat a která je zapsána v seznamu uveřejněném ve veřejné části centrálního registru zbraní. Žadatel tak není omezen v tom, kde v rámci České republiky a např. též za jakých cenových podmínek konkrétní střelnice, kterou si zvolí, hodlá zkoušku vykonat. Vzhledem k nutnosti zajistit na střelnici přítomnost dozorového orgánu policie, jsou termíny, které následně střelnice nabízí žadatelům předmětem předchozí dohody mezi střelnicí a odborným útvarem policie.

K § 27

Zkouška samotná je ale nadále organizována odborným útvarem policie a za její obsah nese odpovědnost policií určený zkušební komisař.

Komisionální zkoušku žadatel vykonává před tříčlennou zkušební komisí určenou z osob zapsaných Ministerstvem vnitra do speciálního seznamu, přičemž u osob, které budou do tohoto seznamu zapsány, se předpokládá podstatná úroveň znalostí z oboru nakládání se zbraněmi a střelivem a příslušné právní úpravy. Komisionální zkoušku organizuje Policejní prezidium.

K § 28

Soubor testových otázek pro účely zkoušek odborné způsobilosti, jakož i komisionálních zkoušek a zkoušek zkušebními komisaři vypracovává Ministerstvo vnitra, které je též s vyznačením správných odpovědí uveřejňuje na svých internetových stránkách. Takto jsou uveřejňovány pouze otázky, nikoli ale „namíchané testy“, na které se naopak vztahuje zákaz jejich šíření. To samozřejmě nevylučuje možnost, aby si např. školící zařízení nebo zájmové weby sestavovaly z kompletního souboru uveřejněných otázek vlastní cvičební testy. Cílem stanoveného omezení je toliko zabránit tomu, aby si žadatelé mohli opatřit sekvence správných odpovědí pro jednotlivé varianty testů a ty pak u zkoušky jednoduše opsat.

Testové soubory přináší na zkoušku odborné způsobilosti policie a zkušebnímu komisaři je předává pouze na dobu zkoušky a posléze je opět odnáší. Testy tedy nezůstávají ani zkušebnímu komisaři, ani žadatelům.

K § 29

Kodifikuje se dosavadní převažující praxe, kdy odborný útvar policie na celý průběh zkoušky dozírá a z průběhu praktické části zkoušky je pořizován audiovizuální záznam.

Roli odborného útvaru policie při organizaci a kontrole komisionálních zkoušek plní Policejní prezidium. Dozor nad komisionálními zkouškami je oprávněno vykonávat rovněž Ministerstvo vnitra.

K § 30

Zavádí se protest jako zcela nový prostředek nápravy pro případ, že zkušební komisař postupoval při zkoušce odborné způsobilosti v rozporu se zákonem nebo prováděcími právními předpisy. Protest vznáší žadatel přímo na místě u přítomného dozorového orgánu, který jej ihned posoudí, a buď umožní opakování příslušné části praktické části

zkoušky, popř. celou praktickou část, pokud je nezákonným postupem zkušebního komisaře znemožněno provést v souladu s právními předpisy celou praktickou část.

K § 31

Zkušební komisař zaznamená výsledky jednotlivých žadatelů do záznamu o výsledcích zkoušky odborné způsobilosti, jehož vzor stanoví vláda nařízením. Výsledek zkoušky na základě tohoto záznamu zapíše kontrolní orgán přímo do centrálního registru zbraní. Obdobně se postupuje v případě komisionální zkoušky, kdy však záznam zpracovává předseda zkušební komise a zápis do centrálního registru zbraní zajišťuje Policejní prezidium.

K § 32

Odměnu zkušební komisaře nově hradí policie a nikoli žadatel. Obdobně platí rovněž ohledně dalších nákladů na zabezpečení konání komisionální zkoušky. Za účelem úhrady všech těchto nákladů bude současně v zákoně o správních poplatcích adekvátně nastaven správní poplatek za podání žádosti o vydání zbrojního oprávnění.

V případě zkoušek odborné způsobilosti se na žadateli ponechává úhrada nákladů (ceny) za účast na zkoušce na konkrétní žadatelem zvolené zapsané střelnici.

Nově se explicitně stanoví, že zkušební komisař (a v případě komisionální zkoušky též další člen zkušební komise a provozovatel dané zapsané střelnice) nesmí za konání zkoušky požadovat (ani po žadateli, ani po policii či ministerstvu) jiné platby, než které budou přiznány nařízením vlády.

K § 33

Na rozdíl od dosavadní právní úpravy zakotvuje zákon komplexní zmocnění pro vládu určit konkrétní obsahu i průběhu zkoušky odborné způsobilosti nařízením. Neměla by tak pokračovat suboptimální situace, kdy byly podle dosavadní právní úpravy jednotlivé aspekty zkoušky odborné způsobilosti upraveny ve dvou různých prováděcích právních předpisech.

Provozovatel střelnice může být do seznamu zapsaných zkouškových střelnic za účelem konání zkoušek odborné způsobilosti zapsán odborným útvarem policie na žádost, a pokud splňuje požadavky dle zákona a prováděcího právního předpisu.

Podmínky, za nichž se může fyzická osoba stát zkušebním komisařem, vycházejí v zásadě z podmínek stanovených v dosavadní právní úpravě. Nově se však výslovně stanovuje, jednak že žadatel o jmenování zkušebním komisařem musí být držitelem rozšířeného zbrojního oprávnění, jednak, že žadatel je oprávněn zkoušku v rámci daného řízení (a maximálně v rámci doby 12 měsíců) jednou opakovat, a jednak se „distanční doba“, po kterou od svého předcházejícího odvolání (z kvalifikovaných důvodů) nesmí být žadatel znovu zkušebním komisařem jmenován, prodlužuje na 5 let.

K § 34

Vzhledem k zásadní úloze provozovatele střelnice, na níž mají být podle zákona nově pořádány zkoušky odborné způsobilosti, se zakotvují jednoznačná pravidla zápisu takové střelnice do příslušného veřejného seznamu v rámci centrálního registru zbraní. Vzhledem k nutnosti pracovat v aplikaci centrálního registru zbraní se stanovuje podmínka, aby provozovatel zapsané zkouškové střelnice byl držitel zbrojní licence (není rozhodné, které skupiny) nebo, aby se jednalo o jiného veřejnoprávního držitele (v takovém případě bude požadavek na oprávnění zapisovat údaje do centrálního registru zbraní obsažen v souhlasu, který takovému jinému veřejnoprávnímu držiteli vydává Policejní prezidium). Vedle toho se rovněž předpokládá, že prováděcí právní předpis upřesní další požadavky na takovou střelnici, a to např. za účelem zajištění, že daná střelnice má k dispozici schválené střeliště v minimální délce umožňující provedení ostré střelby na terč za podmínek předvídaných zákonem, resp. zajištění, že na střelnici bude k dispozici minimální technické a sociální zázemí včetně kupř. místnosti umožňující provedení teoretické části zkoušky odborné způsobilosti (testu).

Vzhledem k tomu, že zápis střelnice do seznamu střelnic, na nichž je možné zkoušky odborné způsobilosti konat, je vázán i na fakt, že její provozovatel je držitelem zbrojní licence, je důvodem ke zrušení zápisu střelnice i změna jejího provozovatele.

Důvodem pro zrušení zápisu střelnice je rovněž fakt, že její provozovatel opakovaně neumožní uskutečnění jím rezervované zkoušky nebo Policejním prezidiem určené komisionální zkoušky, nebo naruší její průběh do té míry, že znemožní dosažení jejího

účelu. Posléze zmíněný důvod zrušení zápisu střelnice do seznamu střelnic, na nichž je možné zkoušky odborné způsobilosti konat, může spočívat např. v tom, že provozovatel v rozporu se zákonem nezajistí zbraně pro použití v rámci zkoušky odborné způsobilosti nebo nezajistí další odpovídající vybavení, např. předepsané terče, terčové zařízení, osvětlení apod.

K § 35

Institut zkušební komisaře a způsob jeho jmenování je do značné míry v nezměněném právním rámci převzat z dosavadního zákona o zbraních.

K § 36

Oproti dosavadní právní úpravě se stanovuje místní „působnost“ zkušební komisaře pro kraj, kde má zkušební komisař místo pobytu; pro jiné kraje může být zkušební komisař ministerstvem zapsán toliko v odůvodněných případech (např. pobývá-li trvale v jiném kraji, než ve kterém má místo trvalého pobytu) a pouze za předpokladu, že s tím odborný útvar policie při zohlednění kapacit zkušebních komisařů, který v rámci jeho územní působnosti působí, vysloví souhlas. Vždy je třeba přitom vycházet z toho, jaké je aktuální místo pobytu zkušební komisaře, dojde-li tedy k jeho změně, je třeba změnit i kraj, pro který je zkušební komisař zapsán, a to namísto kraje, v němž měl zkušební komisař původně pobyt (pokud by měl být zachován zápis kraje, v němž měl zkušební komisař původně pobyt, bylo by třeba, aby byl takový kraj zapsán stejným postupem, jako když zkušební komisař navrhuje své zapsání pro jiný kraj, tzn. zejména by byl v takovém případě nezbytný souhlas daného odborného útvaru policie).

K § 37

V případě, že nastanou zákonem specifikované překážky výkonu činnosti zkušební komisaře, zkušební komisař nesmí tuto činnost vykonávat. K tomuto důsledku dochází přímo ex lege a rozhodnutí o tom se nevyžaduje. Po dobu trvání překážek standardně běží doba platnosti oprávnění zkušební komisaře a v době jejich trvání může dojít k zániku jeho platnosti z důvodu uběhnutí pětileté doby, na kterou je zkušební komisař jmenován.

Standardně jako v případě jiných oprávnění podle tohoto zákona se rovněž vymezují důvody pro zánik platnosti jeho jmenování zkušební komisaře, resp. jeho odvolání.

K § 38

Zbrojní licence se v rámci zákona rozlišují pouze na 3 skupiny, jde tedy o výrazné zjednodušení oproti dosavadnímu stavu, kdy podle zákona č. 119/2002 Sb. se rozlišovaly skupiny ve spojitě řadě A až J.

Skupina ZL1 je skupinou zbrojní licence určenou zejména pro výkon podnikatelské činnosti v oboru zbraní a střeliva, přičemž rozsah této činnosti zákon taxativně vymezuje způsobem nakládání se zbraněmi nebo střelivem; jde o činnosti zhruba odpovídající vymezení podnikání v oboru zbraní a střeliva podle dosavadního zákona o zbraních, resp. činností držitelů zbrojních licencí skupin A až E podle dosavadního zákona o zbraních. Zbrojní licence skupiny ZL1 může být vydána ovšem též pro nepodnikatelské subjekty, které se danou činností zabývají (např. univerzity, výzkumné ústavy apod.).

Skupina ZL2 je určena pro všechny ostatní činnosti, které mohou fyzické podnikající osoby a právnické osoby eventuálně v souvislosti s nakládáním se zbraněmi a střelivem vykonávat; tato skupina zbrojní licence odpovídá rámcově skupinám F až J podle dosavadního zákona o zbraních. Na rozdíl od zbrojních oprávnění, která jsou ve smyslu zákona o zbraních konstruována hierarchicky (rozšířené zbrojní oprávnění v sobě zahrnuje celé obecné zbrojní oprávnění), jsou zbrojní licence skupin ZL1 a ZL2 „specializační“ (zbrojní licence ani jedné této skupiny v sobě nezahrnuje oprávnění vyhrazená pro druhou skupinu; pokud určitý subjekt hodlá zbraně vyrábět a prodávat a současně např. poskytovat školení a výcvik se zbraní, musí být držitelem obou skupin zbrojní licence). Zbrojní licence skupiny ZL1 a ZL2 je samostatným typem oprávnění, které podmiňuje nakládání se zbraněmi a střelivem v případě právnických a fyzických osob.

Zcela nově se zavádí zbrojní licence skupiny ZL3, coby oprávnění vykonávat v určitém omezeném rozsahu činnosti, resp. jednorázově vykonat činnost, pro kterou se jinak vyžaduje zbrojní licence skupiny ZL1 nebo ZL2. Typicky půjde o případy sběratelů zbraní kategorie R1, kterým bude na základě držení zbrojní licence skupiny ZL3 vydat povolení kategorie R1 nebo S1. V ostatních případech může být účelem vydání zbrojní licence skupiny ZL3 např. samovýroba zbraně, což byla za dosavadních právních

předpisů oblast specificky neupravená (nicméně srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ve věci 8 Tdo 198/2021, které dovodilo, že výroba zbraně je jedním z možných způsobů nabytí vlastnictví ke zbrani).

Zbrojní licence současně nenahrazuje zbrojní oprávnění, které je oprávněním konkrétní fyzické osoby nakládat se zbraněmi a střelivem ve stanoveném rozsahu, a to případně i v rámci činnosti držitele zbrojní licence.

K § 39

Zákon jednoznačně stanovuje, že zbrojní licence skupiny ZL1 nebo ZL2 může být vydána toliko právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě; eventualitu vydání zbrojní licence fyzické osobě (jako v případě zbrojní licence skupiny H v případě dosavadního zákona o zbraních) zákon připouští pouze za konkrétně stanoveným účelem a s možností stanovení dodatečných omezujících podmínek, a to v podobě zbrojní licence skupiny ZL3.

Nově se též v případě žadatelů o vydání zbrojní licence, resp. jejich držitelů vyžaduje splnění podmínek odborné způsobilosti, bezúhonnosti a spolehlivosti. Rozsah požadavků na odbornou způsobilost se odlišuje pro jednotlivé skupiny zbrojní licence. Podmínku bezúhonnosti a spolehlivosti zákon nově vyžaduje vůči žadatelům o vydání zbrojní licence, resp. vůči držitelům zbrojních licencí zcela obdobně jako v případě zbrojních oprávnění.

Obdobně jako v případě podmínek zbrojního oprávnění zákon předpokládá, že podmínky zbrojní licence musejí být splněny po celou dobu platnosti zbrojní licence.

K § 40

Podmínku odborné způsobilosti zákon vyžaduje splnit prostřednictvím osoby hlavního zbrojíře. Do budoucna by tedy odborně způsobilou osobou měla být osoba, která pro držitele zbrojní licence reálně vykonává činnost coby její zaměstnanec, člen nebo osoba v obdobném postavení (resp. může jím být i samotný držitel zbrojní licence, je-li fyzickou osobou), a tento požadavek (který byl dosud součástí podmínek pro vydání koncese podle živnostenského zákona) by tedy nemělo být možné formálně naplnit prostřednictvím osoby, která se reálně na činnosti držitele zbrojní licence nepodílí (a je typicky pouze odpovědným zástupcem ve smyslu živnostenského práva).

U hlavního zbrojře držitele zbrojní licence skupiny ZL1 se nově přímo zákonem o zbraních vyžaduje minimální praxe v oboru nakládání se střelnými zbraněmi a střelivem, a to v délce alespoň 5 let. Za uvedenou praxi se bude považovat relevantní praxe, která v rozhodujícím rozsahu bude zahrnovat praktické nakládání se zbraněmi a střelivem. Může se přitom jednat jak o praxi u subjektu, na který se zákon o zbraních vztahuje (např. zastávání funkce zbrojře u držitele zbrojní licence nebo jiného veřejnoprávního držitele), tak i u vyňatého držitele (např. vykonávání funkce zbrojře či výzbrojáře u některého z bezpečnostních sborů). Stejně tak se může jednat jak o praxi na pozici zaměstnance (např. v roli konstruktéra, instruktora výcviku či zkušební technika), tak i v rámci absolvování příslušného vzdělávacího programu (např. v rámci středoškolského učebního programu v oboru puškař). Rozhodující přitom bude vždy konkrétní povaha, rozsah a bezprostřednost návaznosti na nakládání se střelnými zbraněmi (dokládající v dostatečné míře a hloubce praktickou zkušenost v této oblasti) a střelivem a případně též odpovědnost nesená v rámci takto posuzované praxe danou osobou.

K § 41

Splnění podmínky bezúhonnosti a spolehlivosti vyžaduje zákon v obdobném rozsahu jako v případě podmínek zbrojního oprávnění, a to jak vůči držiteli zbrojní licence samotnému (bez ohledu na povahu jeho právní osobnosti), tak ale i vůči členům jeho statutárního orgánu, odpovědnému zástupci a případně též každému vedoucímu odštěpného závodu (je-li takový závod současně provozovnou, v níž se nakládá se zbraněmi a střelivem).

V případech, v nichž se to jeví jako vhodné, resp. realisticky proveditelné, je správní orgán oprávněn posoudit též bezúhonnost a spolehlivost ovládající a vlivné osoby žadatele, resp. držitele zbrojní licence a popřípadě též jeho skutečného majitele. S ohledem na podstatu věci nelze předpokládat provádění tohoto typu prověřování v každém případě, namísto toho se předpokládá, že bezúhonnost a spolehlivost ovládající či vlivné osoby a případně skutečného vlastníka bude prováděno zejména v případě konkrétní pochybnosti o povaze a totožnosti těchto osob.

K § 42

Držitelům zbrojní licence se nově v rámci jejich vnitřních poměrů umožňuje upravit nakládání se zbraněmi a střelivem podle jejich potřeb ve vnitřním předpise. Na druhé straně ale vnitřní předpis nesmí být v rozporu s jednoznačně zákonem stanovenými povinnostmi a zákazy, musí být zpracován v souladu se zákonnými požadavky a odborný útvar policie bude mít vždy oprávnění požadovat odpovídající doplnění či rozšíření vnitřního předpisu tak, aby byla garantována nezbytná úroveň ochrany veřejného pořádku a bezpečnosti. K vnitřnímu předpisu držitele zbrojní licence se okamžikem jeho předložení odbornému útvaru policie váže povinnost držitele zbrojní licence zajistit a kontrolovat jeho dodržování. Porušení této povinnosti, kterou je odborný útvar policie oprávněn v rámci výkonu kontroly i kontrolovat, může představovat spáchání přestupku držitelem zbrojní licence.

Zbrojířem je zaměstnanec či člen držitele zbrojní licence, který plní úkoly vymezené vnitřním předpisem držitele zbrojní licence. Držitel zbrojní licence musí mít vždy ustanoveného právě jednoho hlavního zbrojíře. Zákon naopak nijak neomezuje držitele zbrojní licence v tom, aby si podle svých potřeb ustanovil na základě vnitřního předpisu další zbrojíře, kteří budou zodpovídat za dílčí úkoly v rámci jeho činnosti.

K § 43

Vedle obecných povinností zákon stanovuje držitelům zbrojní licence též další specifické povinnosti, a to ve vztahu k jeho dvěma klíčovými konstituantám, a sice vnitřnímu předpisu a zbrojíři.

K § 44

Stejně jako v případech jiných oprávnění dle zákona se též v případě zbrojních licencí stanovuje jako první, operativněji využitelné, oprávnění odborného útvaru policie pro reakci na určité (taxativně vymezené) problematické stavy týkající se držitele zbrojní licence oprávnění pozastavit platnost zbrojní licence. Jakmile však trvání takového stavu pomine (držitel zbrojní licence zákonem předvídaný problém dodatečně napraví), odborný útvar policie bez zbytečného odkladu rozhodnutí o pozastavení platnosti zbrojní licence z moci úřední zruší.

K § 45

Jedním z klíčových důvodů zániku platnosti zbrojní licence je její odnětí odborným útvarem policie. K odnětí zbrojní licence dojde, pokud daný subjekt přestal splňovat podmínky pro její vydání, resp. držení (podmínky zbrojní licence).

K § 46

Vymezují se obecné (v kontextu zákona standardní) důvody pro zánik platnosti oprávnění, kterým je v daném případě zbrojní licence.

K § 47

Vydání povolení kategorie R1, resp. S1 podléhá nejprísnějšímu posouzení ze strany odborného útvaru policie, přičemž úroveň tohoto posouzení jde výrazně nad rámec revidované směrnice, kdy zákon zejména vůbec nepřipouští eventualitu vydání tohoto povolení držiteli zbrojního oprávnění, ale toliko subjektům podléhajícím kontrolní působnosti policie, tedy pouze držitelům zbrojní licence.

K § 48

Zákon definuje pro zbraně kategorie R1 a R2, jakož i pro střelivo kategorie S1 a S2 stejný základní okruh tzv. řádných důvodů, které vycházejí z revidované směrnice a podmínek pro nakládání se zbraněmi kategorie A (ve smyslu směrnice), jimž odpovídají zbraně kategorie R1 a R2, resp. střelivo kategorie S1 a S2. Ze stejných řádných důvodů vycházejí též možné důvody pro povolení nakládání s nadlimitními zásobníky podle zákona (tj. fakticky povolení pro zbraně kategorie A7 ve smyslu směrnice).

Zatímco sběratelskou činnost zákon o zbraních nově definuje, z hlediska pojmu „provozování muzea“ je třeba vycházet ze zákona č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, případně z jiných právních předpisů, které provozování muzeí nebo obdobných institucí upravují.

Coby upřesnění vůči čl. 9 odst. 2 a 3 revidované směrnice zákon rovněž stanovuje možnost vydání povolení kategorie R1 nebo S1 též za účelem výzkumu nebo zkoušení

zbraní a střeliva. V těchto případech se předpokládá vydávání výjimek zejména držitelům zbrojních licencí, kteří jsou akademickými institucemi, výzkumnými ústavy apod., a to ať už za účelem zkoušení přímo samotných zbraní nebo střeliva nebo jejich využití k výzkumu či zkouškám jiného typu (např. za účelem historického výzkumu nebo zkoušení balisticky odolných materiálů apod.).

K § 49

Povolení kategorie R2, resp. S2 podléhají zbraně a střelivo, u nichž již samotná revidovaná směrnice zakotvuje širší spektrum výjimek, než je tomu u zbraní, resp. střeliva odpovídajících kategoriím R1, resp. S1. Dodatečnými právními tituly zakládajícími nárok na vydání povolení kategorie R2 nebo S2 jsou oproti povolení kategorie R1 a S2 jednak sportovně střelecká činnost (pro jejíž prokázání zákon zakotvuje v souladu s revidovanou směrnicí dále bližší požadavky) a jednak činnost spočívající v rekonstruování historických bitev a obdobných událostí (v tomto případě se povolení bude patrně týkat vesměs expanzních zbraní kategorie R2, tj. včetně samočinných akustických a salutních zbraní).

V případě tzv. sportovních výjimek (čl. 9 odst. 6 revidované směrnice), které jsou zohledněny v odst. 1 písm. b) a odst. 2 se počítá zejména s tím, že příslušná povolení kategorie R2 nebo S2 budou vydávány na základě potvrzení sportovně-střeleckého spolku a obdobné organizace, které bude vydáváno jejich členům. Tyto organizace budou ovšem muset být držiteli zbrojní licence.

K § 50

Za obdobných podmínek jako povolení kategorie R2 (pro zbraň kategorie R2) lze vydat také povolení kategorie S2, a to buď standardně pro střelivo kategorie S2 nebo jako povolení pro nadlimitní zásobníky (a to v rozsahu odpovídajícím kategorii A7 ve smyslu směrnice).

K § 51

Pro povolení kategorie R3, které odpovídá povolení podle čl. 10 směrnice, je stanoven vlastní okruh řádných důvodů (řádné důvody pro vydání povolení pro zbraň této kategorie, která odpovídá kategorii B ve smyslu revidované směrnice o zbraních, tato

směrnice konkrétně nestanovuje), které v zásadě odpovídají řádným důvodům podle § 12 odst. 5 dosavadního zákona o zbraních. Pouze s ohledem na legislativní ekonomičnost je rovněž v rámci tohoto ustanovení odkázáno na řádné důvody stanovené pro potřeby povolení kategorie R1, S1, R2 a S2, které v určitém ohledu představují podmnožinu řádných důvodů stanovených pro povolení kategorie R3.

K § 52

Zakotvují se dodatečné obsahové požadavky na žádosti o jednotlivé druhy povolení, pokud v daném případě jdou nad rámec náležitostí podání vymezených obecně správním řádem. Případná povinnost stanovená v odst. 3 se dotýká toliko osob s místem pobytu v jiném členském státě, nikoli však osob s pobytem ve třetí zemi (vedle místa pobytu v České republice).

K § 53

Pozastavení platnosti vydaného povolení určité kategorie bude vždy právním důsledkem, k němuž bude docházet ex lege, aniž by bylo nutné o něm rozhodovat.

K § 54

Zákon vymezuje v návaznosti na revidovanou směrnici dva důvody pro odnětí povolení určité kategorie, přičemž druhý z těchto důvodů se specificky týká pouze povolení kategorie R3. První důvod pro odnětí povolení určité kategorie standardně spočívá v trvalém odpadnutí daného řádného důvodu, přičemž reálná trvalost překážky ve využití daného důvodu by musela být případně věcně zdůvodněna (zdánlivé či dočasné odpadnutí řádného důvodu např. v podobě přerušení kariéry sportovní střelkyně z důvodu mateřství nebo prostá neaktivita střelce zabývajícího se sportovní střelbou coby zájmovou aktivitou apod. samozřejmě na platnost povolení vliv nemá). Druhý důvod implementuje čl. 6 odst. 3 revidované směrnice a představuje specifický postup pro případ, že držitel zbraně kategorie R3 bez odpovídajícího povolení nakládá s nadlimitním zásobníkem.

K § 55

Zánik platnosti vydaného povolení určité kategorie bude rovněž ve většině případů právním důsledkem, k němuž bude docházet ex lege, aniž by bylo nutné o něm rozhodovat. Výjimku v tomto případě představuje postup odnětí povolení.

K § 56

Pro účely nakládání se zbraněmi kategorie PO se zcela nově zavádí specifický režim oprávnění, který je sice založen na prověření způsobilosti dané osoby, ale toto prověřování je vymezeno toliko na základní úrovni požadavků pro nakládání se zbraněmi kategorie C ve smyslu směrnice o zbraních (jedná se tedy o požadavky mírnější oproti požadavkům kladeným zákonem na oprávnění nakládat se zbraněmi kategorie R4, které sice rovněž odpovídají zbraním kategorie C ve smyslu směrnice, ale jedná se o zbraně neporovnatelně účinnější a národní právní úprava tak na nakládání se zbraněmi kategorie R4 klade vyšší nároky než směrnice o zbraních). Identické podmínky jsou kladeny též na cizince (vždy též požadavek místa pobytu na území České republiky). Bezúhonnost je prokazována standardně na základě výpisu z Rejstříku trestů (zohledňuje se tedy případně skutečnost, že se na danou osobu podle předpisů trestního práva hledí, jakoby nebyla odsouzena).

K § 57

Stejně jako v jiných případech pozastavení platnosti určitého oprávnění podle tohoto zákona o zbraních, též dojde-li v případě pozastavení platnosti zápisu způsobilé osoby do CRZ k odpadnutí důvodů, které k jeho pozastavení vedly, je třeba bezodkladně rozhodnutí o pozastavení zrušit.

K § 58

Standardně jako v případech oprávnění podle zákona je upraven postup a zrušení („odnětí“) zápisu způsobilé osoby do centrálního registru zbraní. V případě zrušení zápisu jde standardně o rozhodnutí odborného útvaru policie ve správním řízení. Zrušení zápisu způsobilé osoby do centrálního registru zbraní může rovněž reagovat na zjištění zdravotní nezpůsobilosti zapsané osoby (v případě fyzických osob).

K § 59

Shrnují se důvody, na jejichž základě dochází dle zákona k zániku účinků zápisu způsobilé osoby do centrálního registru zbraní.

K § 60

Zákon na jednom místě koncizně vymezuje oprávnění držitelů zbraní střilet, a to zejména s ohledem na místo, kde lze střelbu provádět. Nově se explicitně zakotvuje podmínka, že v případě, kdy není střelba prováděna na povolené střelnici nebo za podmínek podle jiného zákona, nesmí provádění střelby ohrožovat vedle života, zdraví nebo majetku ani veřejný pořádek.

Jiné právní předpisy mohou předvídat provedení střelby, a budou v takovém případě představovat právní základ pro takovou střelbu, byť obvykle se nadále budou aplikovat rovněž obecné povinnosti vymezené zákonem. Může se jednat zejména o zákon o myslivosti nebo o veterinární zákon.

Nově se též v souvislosti s rozšířením působnosti zákona o zbraních též na předměty typu výkonných laserových zařízení určených pro bezpečnostní nebo obranné účely nebo na plamenomety stanovuje, že funkční použití těchto zařízení je možné pouze na místech, kde je zajištěno, že nebude ohrožen život, zdraví, majetek nebo veřejný pořádek. Funkčním použitím je přitom nutné rozumět takové použití daného přístroje, k němuž byl zkonstruován (tzn. typicky vyzařování paprsku v případě laseru nebo vymetení hořící zápalné látky v případě plamenometu).

Střelbu munice upravuje zákon o municí, a to i tehdy, když je munice vystřelována ze zbraní, se kterými se nakládá podle zákona o zbraních.

K § 61

Zákon nově provádí explicitní základní klasifikaci střelnic (jejichž provozování podléhá povolení odborného útvaru policie) podle způsobu provozování a podle jejich fyzické konstrukce. Tato klasifikace je otevřena pro další využití i ze strany dalších právních předpisů (zejména v rámci právní úpravy stavebního práva). Zakotvují se též případy, ve kterých se vyžaduje, aby byl provozovatel střelnice držitelem zbrojní licence (a to zejména s ohledem na nezbytnost práce s centrálním registrem zbraní).

K § 62

Postupem podle zákona o zbraních by mělo být vydáváno povolení provozovat střelnici, a to ve dvou případech. Jednak jde o povolení, které bude navazovat na povolení střelnice z hlediska stavebně-technických požadavků podle stavebního zákona. Druhým typem povolení provozu střelnice bude povolení vydávané v případech, kdy daná střelnice posouzení podle stavebního zákona podléhat nebude. Ve všech těchto případech bude ovšem odborný útvar policie standardně posuzovat splnění technických požadavků na bezpečný provoz střelnice.

Technické a organizační požadavky na střelnice jsou stanoveny v příloze č. 3 k zákonu, a to obdobně jako již je tomu v případě dosavadní právní úpravy.

K § 63

Základní obsahové náležitosti provozního řádu střelnice stanoví přímo zákon. Provozní řád střelnice představuje v určitém ohledu obdobu vnitřního předpisu držitele zbrojní licence. Obdobně jako v případě vnitřního předpisu držitele zbrojní licence je rovněž řešeno předkládání provozního řádu střelnice jejím provozovatelem a také oprávnění odborného útvaru policie vyzvat k doplnění či rozšíření provozního řádu střelnice.

K § 64

Zákon ukládá provozovateli střelnice další povinnosti nad rámec obecných povinností, a to zejména ve vztahu k jeho provoznímu řádu (obdobně jako činí v případě držitele zbrojní licence ve vztahu k jeho vnitřnímu předpisu) a ve vztahu k výkonnému správci střelnice (podobně jako v případě držitele zbrojní licence ve vztahu k hlavnímu zbrojíři). Nadto ovšem zákon zakotvuje další dvě specifické povinnosti provozovatele střelnice. Provozovatel střelnice je povinen pořizovat (v souladu s provozním řádem střelnice) a uchovávat seznam osob, které na dané střelnici provádějí střelbu (provozní knihu střelnice), a to po zákonem vymezenou dobu.

Dále ovšem zákon zavádí výrazně přísnější požadavek pro případy, kdy je na střelnici prováděna tzv. zážitková střelba. Pokud by mohla mít taková činnost přeshraniční význam (např. v případě pokusů zahraničních antisystémových subjektů získat v České republice prostřednictvím zážitkové střelby elementární výcvik v nakládání se zbraněmi), bude nově zákonem vyžadován zápis základních informací o účastnících

takové akce a jimi použitých zbraní přímo do centrálního registru zbraní. Do centrálního registru zbraní nebude muset být zapsán cizinec, který se prokáže oprávněním provést přeshraniční přemístění zbraně (např. tedy evropským zbrojním pasem). To zjednoduší situaci typicky v případě pořádání mezinárodních sportovních soutěží. Takové oprávnění lze současně považovat za souhlas domovského státu dané osoby s tím, aby v zahraničí se zbraněmi a střelivem nakládala.

K § 65

Obdobně jako je v případě držitele zbrojní licence vymezen institut zbrojíře, je v případě provozovatele střelnice upraven správce střelnice. Pro každou střelnici musí být ustanoven alespoň jeden správce střelnice. Zákon nicméně opět nijak neomezuje možnost provozovatele střelnice ustanovit vícero správců střelnice, kteří budou provozním řádem pověřeni zajišťováním dílčích úkolů v rámci provozu střelnice.

K § 66

Nově se zavádí institut řídicího střelby, kterým bude osoba pověřená správcem střelnice k zajišťování bezpečného nakládání se zbraněmi a střelivem na střelnici. Řídicí střelby bude moci poskytovat správci střelnice součinnost zejména v případech větších střeleckých akcí. Na rozdíl od správce střelnice ale nemá řídicí střelby oprávnění ukládat osobám na střelnici právně vynutitelné pokyny.

K § 67

Ve vazbě na nový stavební zákon se vymezují podklady, ze kterých má vycházet vymezení případně stanovovaného ochranného pásma střelnice.

Rovněž se stanovuje možnost povolit provozování střelnice ve zjednodušené podobě v případě, že dochází toliko ke změně jejího provozovatele, ale provoz střelnice pokračuje v nezměněné podobě.

K § 68

Rovněž v případě střelnic je zakotvován postup pozastavení povolení jejich provozování, přičemž oproti dosavadnímu zákonu o zbraních jsou jednak

jednoznačněji vymezeny důvody pro pozastavení tohoto povolení a jednak je dále (§ 69) explicitně upravena právní úprava návazného postupu odborného útvaru policie, pokud jde o situaci, kdy nejsou závady vedoucí k pozastavení provozu střelnice následně odstraněny.

K § 69

Odnětí povolení provozovat střelnici odborný útvar policie odejme jednak v případě, kdy ani v přiměřené lhůtě nejsou odstraněny nedostatky, které vedly k pozastavení jeho platnosti, ale rovněž tehdy, ztratí-li provozovatel střelnice způsobilost střelnici provozovat (tj. ztratí-li svéprávnost, bezúhonnost či spolehlivost).

K § 70

Upravují se obecné důvody pro zánik povolení provozovat střelnici. Pro případ smrti či zániku provozovatele střelnice, který byl podnikatelem, nicméně zákon dále (§ 129) upravuje v návaznosti na živnostenské předpisy možnost dočasně do doby vyřešení nástupnictví pokračovat v provozování střelnice.

K § 71

Povinnost ohlásit nabytí nebo převod zbraně podléhající registraci a požádat o provedení registrace odborný útvar policie se v zákoně upravuje v obdobném rozsahu jako v dosavadním zákoně o zbraních. Zachovány jsou rovněž standardní lhůty jak pro ohlášení nabytí, tak i převodu zbraně podléhající registraci, a to v délce 10 pracovních dnů.

Povinnost registrace (resp. ohlášení) se vždy váže k okamžiku, kdy daná osoba začala, resp. přestala s danou zbraní fyzicky nakládat (tz. fyzicky ji převzala od jiného držitele, nebo ji takovému držiteli fyzicky předala).

K § 72

Zákon zcela nově zavádí instituty hlavního a vedlejšího držitele zbraně. Hlavním držitelem je osoba, na kterou je daná zbraň registrována. Vedlejším držitelem zbraně je pak osoba, kterou hlavní držitel nechal zapsat do centrálního registru zbraní a která

splňuje podmínky pro nakládání s danou zbraní (a to včetně případného povolení příslušné kategorie, jde-li o zbraň kategorie R1, R2 nebo R3). Vedlejší držitel je tak v případě nakládání se zbraní pro níž je do CRZ zapsán považován za jejího oprávněného držitele, jeho práva jsou však užší oproti hlavnímu držiteli; vedlejší držitel zejména není oprávněn nechat zapsat dalšího vedlejšího držitele. Oprávnění nechat zapsat dalšího vedlejšího držitele nelze řetězit a má jej pouze hlavní držitel zbraně. Zákon naopak nijak neomezuje počet možných zapsaných vedlejších držitelů konkrétní zbraně. Vedlejší držitel však nesmí sám jemu přenechanou zbraň ani dále přenechat, ani nesmí sám podat návrh na zápis dalšího vedlejšího držitele; jinými slovy, vedlejší držitel je oprávněn pouze v rámci přenechání zbraň od jejího hlavního držitele převzít a posléze mu ji opět vrátit. Oprávnění vedlejšího držitele jsou též odvozena od oprávnění hlavního držitele, a pokud hlavní držitel pozbude svého oprávnění s danou zbraní nakládat (nebo ji soukromoprávně zcizí), veškerá oprávnění vedlejšího držitele s takovou zbraní nakládat zanikají. Na druhé straně vztah mezi hlavním a vedlejším držitelem neomezuje šíři oprávnění vedlejšího držitele z hlediska způsobu nakládání s danou zbraní, pokud oprávnění takovým způsobem nakládat se zbraní nesouvisí s danou zbraní, ale vyplývá z jeho zákonných oprávnění s určitou zbraní nakládat určitým způsobem (např. i když bude hlavní držitel dané zbraně držitelem obecného oprávnění, je její vedlejší držitel oprávněn ji nosit skrytě za účelem ochrany života, zdraví nebo majetku, je-li sám držitelem rozšířeného zbrojního oprávnění).

Jako vedlejší držitel zbraně nemůže být zapsán držitel zbrojní licence skupiny ZL1, neboť takové osobě lze zbraň přenechat bez dalšího, ale zároveň je tato osoba povinna zapsat takovou skutečnost před předáním takové zbraně, resp. nejpozději při jejím převzetí do CRZ.

K § 73

Ohlášení nabytí, resp. převodu zbraně kategorie PO je obdobou registrace zbraně podléhající registraci, ale oproti tomuto postupu vykazuje jistá specifika. Především se a priori nevyžaduje předložení zbraně kategorie PO v rámci ohlášení jejího nabytí odbornému útvaru policie.

K § 74

Povinnost registrace a ohlášení zbraně se omezuje v některých případech, typicky tehdy, když se zbraň přenechává držiteli zbrojní licence skupiny ZL1, který o zbraních vede evidenci sám.

Pokud k tomu oprávněná osoba nabude vlastnictví ke zbrani podléhající registraci nebo zbrani kategorie PO na základě jiného právního předpisu upravujícího zahraniční obchod se zbraněmi (zejména zákon č. 38/1994 Sb. a zákon č. 228/2005 Sb.), a to za účelem jejího trvalého vývozu mimo území České republiky, povinnost registrace, resp. ohlášení nabytí zbraně kategorie PO se nepoužije, neboť s danou zbraní se na území ČR nebude vůbec nakládat (s výjimkou striktně omezené lhůty stanovené pro realizaci vývozu dané zbraně mimo území České republiky). Na druhé straně tuzemský subjekt, který danou zbraň vývozci prodal nebo jinak převedl, je povinen plnit ohlašovací (popř. evidenční) povinnosti ve standardním rozsahu, tj. stejně jako kdyby danou zbraň převedl tuzemskému oprávněnému subjektu.

V případě držitele zbrojní licence skupiny ZL1 by byl ve většině případů institut vedlejšího držitele zbraně nadbytečný; zákon však umožňuje, aby u přenechávaných zbraní držitel zbrojní licence nechal osobu, již danou zbraň přenechal, zapsat jako vedlejšího držitele zbraně. Půjde zejména o případy přenechání zbraní např. závodnímu střelci (který však není zaměstnancem nebo členem držitele zbrojní licence skupiny ZL1) nebo např. novináři vytvářejícímu o dané zbrani samostatně recenzi. Vedlejšího držitele zbraně v takovém případě zapisuje ke konkrétní své zbrani přímo držitel zbrojní licence skupiny ZL1.

K § 75

Oproti dosavadnímu zákonu o zbraních se v jistém ohledu rozšiřuje evidenční povinnost zahrnující zápis do CRZ, a to jak z hlediska věcného rozsahu této povinnosti, tak i z hlediska subjektů, kterých se tato povinnost týká. Nově se zavádí povinnost držitelů zbrojních licencí obou (všech) skupin zapsat do CRZ každého zaměstnance nebo osobu v obdobném postavení (např. agenturního zaměstnance, člena výrobního družstva nebo člena statutárního orgánu apod.), který při této své činnosti pro držitele zbrojní licence nakládá se zbraněmi nebo střelivem držitele zbrojní licence a současně je držitelem zbrojního oprávnění nebo způsobilou osobou zapsanou do CRZ. Jedná se o osoby, na které se jinak vztahuje povinnost (konkretizovaná ve vnitřním předpise

držitele zbrojní licence) absolvovat pravidelné školení a střelby. Pokud by u této osoby došlo k pozastavení nebo zániku jejího oprávnění, CRZ o tom jejího zaměstnavatele bezodkladně (automatizovaně) informuje. Zabraňuje se tak situaci, kdy by zaměstnanec držitele zbrojní licence svého zaměstnavatele o některé z uvedených skutečností nevěděl a vykonával by pro něj i nadále činnost, pro kterou by již postrádal příslušné oprávnění. V první řadě se tedy jedná o ochranu zájmů samotného držitele zbrojní licence. Povinnosti zápisu zaměstnance nebo osoby v obdobném postavení pak koresponduje rovněž opačná povinnost držitele zbrojní licence provést výmaz zápisu takové osoby, pokud pro něj přestane vykonávat činnost zahrnující nakládání s jeho zbraněmi (nemusí se tedy jednat nutně jen např. o zánik pracovněprávního vztahu mezi danou osobou a držitelem zbrojní licence, ale též kupř. o změnu pracovní náplně, která by nově již nezahrnovala nakládání se zbraněmi či střelivem). Tyto nové povinnosti se však nevztahují k jiným než uvedeným právním vztahům mezi držitelem zbrojní licence a osobou vykonávající pro něj určitou činnost, zejména pak se tyto povinnosti nevztahují na prosté členství ve spolcích (kupř. mysliveckých spolcích či sportovně-střeleckých organizacích), kdy není držitel zbrojního oprávnění přenechána zbraň držitele zbrojní licence a taková osoba nakládá v rámci svého členství výhradně se svou zbraní.

V souvislosti s předešlou povinností, která nově dopadá též na jiné držitele zbrojních licencí, než jsou toliko podnikatelé v oboru zbraní a střeliva, se rozšiřuje též povinnost evidovat provedená povinná školení a střelby v případě zaměstnanců a osob v obdobném vztahu vůči držiteli zbrojní licence též na držitele zbrojních licencí skupiny ZL2. Obě tyto evidence by měly být provázány prostřednictvím CRZ.

K § 76

Namísto vedení evidence střeliva v CRZ podle dosavadního zákona o zbraních se zavádí zjednodušená povinnost vést tzv. soupis. Soupisem může být jakákoli evidence vedená držitelem zbrojní licence, pokud z ní lze srozumitelným a prokazatelným způsobem zjistit stanovené informace. Soupisem pak může být např. ekonomický informační systém držitele zbrojní licence nebo evidence vedená jím jiným způsobem (ať již v elektronické nebo listinné podobě). Rovněž tyto povinnosti se vztahují k držitelům zbrojních licencí bez rozlišení skupin, a nahrazují tedy dřívější povinnosti vést údaje o střelivu v evidenční, resp. záznamní knize.

Soupis zahrnuje jednak údaje o střelivu kategorie S2, S3 a S4 (včetně aktivních komponent střeliva) a jednak o palných zbraních kategorie NO (včetně polotovarů hlavních částí zbraní podléhajících registraci; naopak plynové zbraně kategorie NO nebo např. součásti zbraní umožňujících samočinnou střelbu není potřeba v soupisu uvádět). Držitel zbrojní licence v případě převodu střeliva nebo palné zbraně kategorie NO zapíše do soupisu rovněž údaje identifikující osobu, které byly dané zbraně nebo střelivo převedeny.

K § 77

Evidencí, která se již vztahuje toliko k držitelům zbrojních licencí skupiny ZL1, je podobně jako v dosavadním zákoně o zbraních evidence zbraní na jednotlivých evidenčních knihách vedených v rámci CRZ. Nově se zdůrazňuje povinnost včasného zápisu převodu (popř. předání k přepravě a v některých případech též přenechání) a převzetí zbraně do CRZ. Zákon nově též explicitně stanovuje jako základní způsob zápisu těchto skutečností jejich zapsání (se současnou kontrolou existence příslušného oprávnění u druhé strany dané transakce) ze strany převádějícího subjektu již před předáním příslušných zbraní či střeliva. Nabývající subjekt je pak povinen dané skutečnosti zapsat do CRZ bez zbytečného odkladu po převzetí příslušných zbraní nebo střeliva. Pouze pro zcela výjimečné případy (rozsáhlé výpadky dodávek elektrické energie či plošnou nedostupnost datových sítí nebo převody na místech bez možnosti datového připojení) ponechává zákon možnost zápis převzetí daných zbraní nebo střeliva učinit nejpozději až do 2 pracovních dnů po uskutečnění transakce. V těchto případech však policie může po držiteli zbrojní licence vyžadovat zdůvodnění tohoto zdržení a případně odklad zápisu vyhodnotit i jako neodůvodněný, a tedy protiprávní.

K § 78

Zachovává se povinnost vyňatého držitele oznámit odprodej, darování či jiný převod zbraně podléhající registraci (resp. nově též zbraně kategorie PO) na osobu, která postupuje podle zákona o zbraních. Toto oznámení má být učiněno vůči Policejnímu prezidiu a netýká se případů, kdy jsou zbraně subjektu v působnosti zákona předávány pouze dočasně (např. jako zápůjčka či za účelem opravy). Na druhé straně, i pokud jsou zbraně vyňatým držitelem např. držiteli zbrojní licence předány pouze na časově omezené období a není tedy dána povinnost oznámení tohoto převodu ze strany

vyňatého držitele, nejsou tím nijak dotčeny povinnosti držitele zbrojní licence kupř. ve vztahu k vedení evidence těchto zbraní v CRZ.

Nově se rovněž v návaznosti na směrnici o zbraních doplňuje povinnost vyňatého držitele zajistit před samotným uskutečněním převodu zbraně nebo její hlavní části její označení předepsanými identifikačními údaji (za předpokladu, že daná zbraň takovými údaji již označena není) a rovněž údajem o státním orgánu (popř. jiné obdobné organizaci), která převod dané zbraně nebo hlavní části zbraně civilnímu subjektu zajišťuje.

K § 79

Institut přenechání zbraně nebo střeliva je převzat z dosavadního zákona o zbraních, nově však zákon tento institut zásadně upřesňuje. Nově se upřesňuje oprávnění přenechat zbraň v určitých případech (např. přenechání zbraně držitelem zbrojní licence jeho zaměstnanci nebo členovi, přenechání zbraně zkušebnímu komisaři nebo přenechání zbraně provozovatelem střelnice). Zcela nově je pak upravena možnost přenechání (obvykle z hlediska občanského práva půjde o zápůjčku) zbraní mezi fyzickými osobami, kde je v případě zbraní kategorie R2 nebo R3 nově umožněno, aby taková zbraň byla přenechána vedlejšímu držiteli takové zbraně. V případě zbraně kategorie R4 se pak umožňuje její přenechání (v případě přenechání jiné oprávněné osobě, která není vedlejším držitelem) toliko na dobu 30 pracovních dnů (zapůjčení je sice možné na 30 dnů opakovaně, ale vždy po uplynutí 30 dnů by měl její držitel minimálně (fyzicky) zkontrolovat stav této zbraně a výslovně zápůjčku prodloužit.

Držitel zbrojní licence skupiny ZL1 (bez ohledu na to, je-li nebo není-li současně i držitelem zbrojní licence skupiny ZL2) je povinen jakékoli předání zbraně od jiné osoby (tj. s výjimkou přenechání osobám, které přímo plní jeho úkoly typicky v pozici zaměstnanců) zaznamenat bezodkladně v CRZ standardně jako její převzetí.

Zbraň kategorie PO nebo zbraň kategorie NO lze přenechat osobě, která dosáhla alespoň věku 18 let a její svéprávnost nebyla omezena; na rozdíl od oprávnění nakládat s takovou zbraní mimo institut přenechání se nevyžaduje též splnění dalších podmínek, kupř. podmínka pobytu na území České republiky v případě zbraní kategorie NO.

V případě plynových (vzduchových) zbraní o s ráží do nejvýše 6,35 mm nebo v případě paintballových zbraní se nově umožňuje jejich přenechání též osobě starší 15 let, pokud s tím vysloví souhlas její zákonný zástupce.

V případě zbraní kategorie PO a NO není však nijak navrženou právní úpravou omezena možnost jejich přenechání též osobě, která je s nimi jinak oprávněna nakládat. Jedná se zejména o možnost přenechání takové zbraně držiteli zbrojního oprávnění, a to i tehdy je-li mladší 18 let.

K § 80

Rovněž institut svěřeni zbraně nebo střeliva vychází do značné míry z dosavadní právní úpravy, přičemž svěřením se rozumí svěřením za dohledu oprávněné osoby. Oprávněnou osobou je v tomto kontextu každá osoba, která je sama oprávněna s danou zbraní a střelivem nakládat, a to ať již sama (tzn. např. jako držitel zbrojního oprávnění a povolení příslušné kategorie), nebo jako osoba, které byla (nebo by mohla být) daná zbraň v souladu se zákonem přenechána. Tento dohled by měl být v zásadě bezprostřední, tak aby měla dohlížející osoba možnost efektivně zasáhnout v případě, že ten, komu byly zbraň či střelivo přenechány, začne se zbraní nebo střelivem manipulovat tak, že by mohlo dojít k ohrožení života či zdraví (ať již jeho vlastních nebo jiných osob). Bezprostřednost tohoto dohledu bude tedy nutně odviset jak od povahy svěřovaných zbraní a střeliva, tak i od místních podmínek nebo od zkušeností a rozumových a volních vlastností osob, jimž jsou zbraně či střelivo svěřovány. S ohledem na obecné druhové vlastnosti jednotlivých kategorií zbraní se stanovují základní předpoklady a povinnosti ve vztahu k možnosti svěřeni takových zbraní konkrétním skupinám osob.

Svěření zbraně však (na rozdíl od institutu přenechání zbraně) přímo nespojuje s institutem hlavního a vedlejšího držitele, resp. svěřit zbraň lze i jiné osobě než vedlejšímu držiteli.

K § 81

Skryté nošení zbraně podléhající registraci se považuje za jedno z nejvyšších oprávnění podle zákona, které svědčí pouze držitelům rozšířeného zbrojního oprávnění. To neplatí, jde-li o skryté nošení zbraně např. coby součásti rekonstrukce historické bitvy (tzn. v rámci představení, kdy daná osoba např. představuje člena

odbojové skupiny nosícího skrytě zbraň); tato výjimka ale nezahrnuje případy, pokud by účastník akce, při níž lze nosit zbraň viditelně, chtěl zbraň skrytě nosit pro ochranu života, zdraví nebo majetku, resp. bez faktické vazby na obsah, resp. téma dané akce (k takovému nošení bude vždy oprávněn pouze držitel rozšířeného zbrojního oprávnění).

Za nošení však podobně jako dle dosavadní právní úpravy nebude považováno takové nakládání se zbraní, k němuž dochází v rámci zřetelně ohraničené nemovitosti a s níž vlastník nebo uživatel této nemovitosti vyslovil s nakládáním. Těmito případy budou např. situace viditelného nakládání se zbraněmi v obchodech se zbraněmi, na zbrojních výstavách, burzách apod.

Obecně se upravuje též otázka, která osoba je oprávněna k nošení zbraní kategorie PO a NO, a to bez ohledu na to, má-li se jednat o nošení viditelné nebo skryté. Právní rámec viditelného nošení zbraně kategorie PO nebo NO je pak upraven obdobně jako v případě zbraní podléhajících registraci.

Nošení zbraně s nasazeným tlumičem nebo zbraně s integrovaným tlumičem je obecně vyloučeno. Výjimkou z tohoto zákazu je nošení zbraně s tlumičem za stejných podmínek, za nichž je zákonem dovoleno nosit zbraň viditelně. Bude se moci jednat kupř. o přesun lovce do honitby (bude-li lov s tlumičem hluku výstřelu v určitých případech připouštět právní úprava na úseku myslivosti) nebo o přesun reenactora na místo rekonstrukce historické bitvy v případě, představuje-li taková osoba účastníka takové události, který v rámci dané rekonstrukce má být zbraní s tlumičem hluku výstřelu vybaven.

K § 82

Oproti dosavadní právní úpravě se důsledně upravuje právní rámec viditelného nošení zbraně, ačkoli se fakticky pouze kodifikuje dosavadní obvyklá praxe, jejíž právní rámec byl však doposud nejednoznačný. Nosit viditelně je dovoleno pouze v případech výslovně uvedených akcí (tj. zejména hromadných akcí, ať již by se jednalo kupř. o rekonstrukci bitvy, biatlonový závod či hon) nebo činností (typicky individuálních lovů, či individuálního biatlonového tréninku apod.).

Umožňuje se rovněž zbraň viditelně přepravovat na místo, kde je dovoleno její viditelné nošení, pokud je to s ohledem na místní podmínky obvyklé, resp. lze-li takový způsob

přepravy považovat za přiměřený. Za situace splňující tento test místní obvyklosti, resp. přiměřenosti lze patrně považovat kupř. tyto situace:

- přesun reenactorů na místo rekonstrukce historické bitvy, zejména pokud lze takový přesun považovat v podstatě již za součást samotné rekonstrukce,
- přesun lovců na místo lovu, zejména jde-li o přesun z okraje či mimo intravilán obce,
- přesun biatlonového závodníka na lyžích na místo závodu.

Uvedené oprávnění přesunu s viditelně přepravovanou zbraní musí současně ale respektovat další omezení, která mohou být k tomu oprávněnými subjekty stanovena (např. ve formě přepravního řádu). Užití tohoto oprávnění je rovněž vyloučeno, pokud by se jednalo o jeho zneužití (v takovém případě by byla vyloučena jeho přiměřenost); příkladem by mohl být pohyb myslivce se zbraní po intravilánu obce, aniž by se jednalo o pohyb nezbytně nutný pro jeho přesun do či z honitby, nebo evidentně provokativní nošení zbraně.

Na rozdíl od dosavadní právní úpravy se přímo v zákoně o zbraních nezakotvuje oprávnění strážníka obecní policie a zaměstnance České národní banky, který zajišťuje její ostrahu (případně též např. ostrahu přeprav majetkových hodnot České národní banky) nosit zbraň viditelně, a to i v případě činnosti fakticky spočívající v ochraně života, zdraví, majetku nebo veřejného pořádku a bezpečnosti. V případě strážníků bude toto oprávnění prostřednictvím změnového zákona vložena přímo do zákona o obecní policii a v případě České národní banky bude toto oprávnění přiznáno budoucím souhlasem Policejního prezidia, který bude České národní bance coby jinému veřejnoprávnímu držiteli vydán.

K § 83

Oproti dosavadní právní úpravě dochází k zásadnímu zjednodušení právní úpravy veřejného vystavování zbraní a střeliva. Osobou zodpovídající za průběh výstavy je jednoznačně stanoven pořadatel výstavy.

K § 84

Zakotvuje se obecné pravidlo povinnosti přiměřeného zabezpečení zbraně nebo střeliva, které se použije pro zbraně a střelivo všech kategorií.

V případě zbraní podléhajících registraci a střeliva kategorie S1, S2 a S3 se dále stanovují technické podmínky jejich zabezpečení, a to analogicky k dosavadní právní úpravě. Nově se explicitně zakotvuje rovněž doposud aplikovaný princip, podle něhož lze počty zbraní a střeliva zabezpečovat po počtech, pro něž je stanoven určitý způsob zabezpečení, a to i přesto, že daný držitel nakládá se zbraněmi či střelivem ve větším počtu, než kterému by odpovídalo zabezpečení stanovené pro určitý menší počet. V tomto případě se povinnost zabezpečení nevztáhne na nadlimitní zásobníky, které jinak sledují režim střeliva kategorie S2, neboť by takový požadavek nebyl v případě předmětů, které samy o sobě nebezpečné nejsou, evidentně v souladu s přiměřenou aplikací příslušných ustanovení zákona (navíc nejde o požadavek směrnice o zbraních).

Zakotvuje se rovněž právní úprava výjimečného odlišného zabezpečení uložených zbraní v některých konkrétních případech, a to zejména tehdy, pokud držitel zbraní vlastní toliko jednu nebo dvě zbraně podléhající registraci, nebo je ukládá pouze dočasně (např. v rámci cesty na sportovně-střelecké závody či lov) anebo jde-li nově o jejich krátkodobé uložení ve vozidle. Výjimečně se rovněž umožňuje jiný způsob zabezpečení zbraní ukládaných např. v rámci rekonstrukce historické bitvy (např. uložení zbraní v rámci rekonstrukce historického vojenského tábora). Všechny tyto případy výjimečného zabezpečení zbraní v konkrétně uvedených případech se dotýkají toliko zbraní podléhajících registraci s výjimkou zbraní kategorie R1 a střeliva kategorie S2 nebo S3. V případech zbraní kategorie PO nebo NO anebo střeliva kategorie S4 je třeba postupovat toliko podle obecné povinnosti zabezpečit zbraně nebo střelivo, a naopak v případě zbraní kategorie R1 nebo střeliva kategorie S1 je toto výjimečné zabezpečení zbraně nebo střeliva vyloučeno (lze ale využít povolení jiného způsobu zabezpečení podle následujícího ustanovení).

V případě zbraně, jejímž držitelem je osoba mladší 18 let, je zákonný zástupce, s ohledem na čl. 5 odst. 1. písm. a) revidované směrnice povinen dohlížet na dodržování pravidel zabezpečení takové zbraně. Zákonný zástupce (pokud sám není osobou oprávněnou s danou zbraní nakládat, tj. není držitelem zbrojního oprávnění, pokud jde o zbraň kategorie R4, nebo vedlejším držitelem takové zbraně, pokud jde o zbraň kategorie R3 nebo R2) není oprávněn s danou zbraní sám nakládat a proto mu přísluší pouze na řádné zabezpečení dohlížet.

K § 85

Oproti dosavadnímu zákonu o zbraních se rozšiřuje možnost povolení jiného způsobu zabezpečení, a to zejména ve výrobních objektech nebo celých areálech (určených pro výrobu, nebo pro využití jako muzea atd.), ale též pro jiné případy, které se mohou v praxi vyskytnout. Na straně žadatele se zavádí rovněž povinnost vypracování projektu jiného způsobu zabezpečení v souladu s náležitostmi stanovenými nařízením vlády.

K § 86

V návaznosti na právní úpravu zakotvenou zákonem č. 13/2021 Sb. se upravuje požadavek, aby orgány veřejné moci, které vynucují zákaz vstupu do svých prostor se zbraní, zajistily bezpečné uložení daných krátkých zbraní (ovšem typicky jen na dobu jednání, které držitel takové zbraně v prostorách daného orgánu vede).

K § 87

Zcela nově, a rovněž ve vazbě na čl. 4 směrnice o zbraních a prováděcí směrnici Komise č. 2019/68, se zakotvuje povinnost označení zbraní. Nově zaváděné povinnosti se nepoužijí pro zbraně vyrobené, resp. dovezené přede dnem nabytí účinnosti nové právní úpravy. V rámci přechodných ustanovení návrhu zákona o zbraních je ale obsaženo oprávnění policie vyzvat k dodatečnému označení zbraně, resp. ke stanovení požadavku na doznačení hlavní části, je-li „vytěžena“ z evidenčně rozložené zbraně, která byla do té doby evidována v centrálním registru zbraní jako komplet, a daná hlavní část není identifikačními údaji označena.

Povinnost označení se týká jak kompletních zbraní, tak i jednotlivých hlavních částí zbraní. Nedopadá však na jiné regulované součásti zbraní s výjimkou tlumičů hluku výstřelu, které plně následují režim zbraní kategorie R4. Návrh zákona těmito ustanoveními ovšem nenahrazuje povinnosti výrobců a dovozců zbraní a střeliva stanovené zákonem o ověřování střelných zbraní a střeliva.

K § 88

Nesplňuje-li zbraň v nezbytném rozsahu označení identifikačními údaji (např. z toho důvodu, že zbraň stejného typu a se stejným označením je již v CRZ evidována), je

policie, pokud takový nesoulad zjistí v rámci kontroly nebo např. při předložení zbraně, oprávněna vyzvat držitele zbraně k zajištění dodatečného označení zbraně, a to v rozsahu pro její individuální identifikaci. Tento postup policie nesměřuje k nahrazení povinnosti označení zbraně ve smyslu předešlého ustanovení, ale toliko k zajištění jedinečnosti označení zbraně v případech, kdy by její individuální identifikace byla zásadně ztížena nebo nemožná. V zásadě se může jednat jak o případ, kdy buď daná zbraň není označena žádnými údaji, je jimi označena jen v naprosto nedostačujícím rozsahu (např. jen obrazovým emblémem výrobce a sériovým číslem, např. „1“), nebo je zbraň označena údaji zcela duplicitními s jinou zbraní (v tomto ohledu by však muselo jít o zcela duplicitní označení, nikoli např. jen o duplicitní výrobní číslo vyznačené však na zbrani jiného výrobce, resp. jiného modelu apod.). V případě, že dochází k rozložení zbraně na její jednotlivé hlavní části a k odpovídající změně v jejich evidenci v CRZ, může policie nařídit provedení dodatečného označení jednotlivých hlavních částí původní zbraně, a to zejména tehdy, nebyly-li tyto hlavní části původně vůbec nebo alespoň v dostatečném rozsahu označeny.

K § 89

Nově je oproti dosavadnímu zákonu o zbraních přistoupeno k problematice ověření zbraně, a to tak, aby nedocházelo k dublování právní úpravy a zejména pak působnosti policie a kontrolních orgánů podle zákona o ověřování zbraní a střeliva. Není-li zbraň platně ověřena, může být policií zakázáno používat takovou zbraň ke střelbě (viz § 126). Údaj o ověření se i nadále v případě zbraní podléhajících registraci a nově též zbraní kategorie PO zapisuje do CRZ, přitom se upřesňuje, kdo je povinen takový zápis do CRZ provést.

Se zápisem do CRZ se počítá rovněž v případě kontrolních značek. Kontrola označení identifikačními údaji je specifický postup zakotvený v § 11a zákona č. 156/2000 Sb., kde je vymezen takto: „Kontrola označení kontrolovaných výrobků identifikačními údaji ... je postup, při kterém úřad vyznačením kontrolní značky dokládá, že kontrolované výrobky jsou označeny identifikačními údaji ve stanoveném rozsahu.“ Jde tedy v zásadě jen o kontrolu toho, že na zbrani jsou vyznačeny v požadovaném rozsahu umožňující její individuální identifikaci. V případě, že je zbraň označena správně, ČÚZZS zbraň fyzicky označí značkou. Jedná se o postup relevantní zejména z hlediska vývozu zbraní mimo smluvní státy C.I.P.

K § 90

Zcela nově, a rovněž ve vazbě na čl. 4 směrnice o zbraních se zakotvuje základní rámec pro označení střeliva.

K § 91

Zákon jednoznačně vymezuje, které osoby plnící úkoly v rámci činnosti držitele zbrojní licence jsou oprávněny vykonávat konkrétní činnosti (manipulaci) při nakládání se zbraněmi a střelivem. Obecně platí, že tyto činnosti je oprávněn vykonávat pouze držitel zbrojního oprávnění. S ohledem na specifika činnosti držitele zbrojní licence skupiny ZL1 jsou stanoveny v podobném rozsahu jako v rámci dosavadního zákona o zbraních případy, kdy daný pracovník nemusí být držitelem zbrojního oprávnění, je-li nad ním zajištěn adekvátní dohled a nevykonává-li určité náročnější činnosti, pro které by již držení zbrojního oprávnění bylo nezbytností. V případě činnosti spočívající reálně v zajišťování ochrany života, zdraví nebo majetku nebo obdobné činnosti (např. strážní služba) vyžaduje však zákon, aby daný pracovník byl držitelem rozšířeného zbrojního oprávnění; to platí, ať již se v rámci dané činnosti zbraň ve smyslu zákona nosí, nebo jde např. o zajišťování strážní služby v uzavřeném areálu. Držitelem zbrojního oprávnění konečně nebude muset být ani obsluha dopravního prostředku, kterým jsou zbraně nebo střelivo přepravovány, a to za předpokladu, že tyto zbraně budou zabezpečeny podle příslušného nařízení vlády (které tento způsob zabezpečení diferencuje s ohledem na kategorii, množství a způsob přepravy daných zbraní nebo střeliva).

K § 92

Návrh obecně vymezuje povinnost držitele zbrojní licence zajišťovat pro osoby, které plní jeho úkoly a nakládají přitom s jeho zbraněmi, pravidelné každoroční školení. V případě osob, které musí být při plnění úkolů držitele zbrojní licence držiteli rozšířeného zbrojního oprávnění, nebo pokud nosí zbraň (i v těch případech, kdy není rozšířené zbrojní oprávnění vyžadováno), se stanovuje i povinnost absolvovat v rámci školení praktické střelby.

Zákon zakotvuje výjimky zejména pro osoby, které plní úkoly držitele zbrojní licence pouze krátkodobě. V takovém případě je vyžadováno pouze provedení stručného proškolení z bezpečného nakládání s danou zbraní.

K § 93

Je zaveden pojem nevratné úpravy zbraně, přičemž jde o situace, kdy dochází fyzickou úpravou (tj. nikoli např. jen změnou účelu) hlavní části zbraně ke změně její kategorie nebo ke znemožnění její balistické (individuální) identifikace. Podobně jako v případě § 63 odst. 5 dosavadního zákona o zbraních se v každém takovém případě vyžaduje povolení ze strany odborného útvaru policie. Případy znehodnocení zbraně nebo zhotovení jejího řezu se nově považují za typy nevratné úpravy zbraně a i v jejich případě se tak primárně vychází z obecné právní úpravy povolování (a následného předkládání odbornému útvaru policie) stanovenému pro jakoukoli nevratnou úpravu zbraně. Změnu kategorie zbraně potvrzuje (na základě návrhu úpravce) po provedení nevratné úpravy zbraně policie.

K § 94

Specificky dále upravenými případy nevratných úprav zbraní je jednak znehodnocení a jednak zhotovení řezu zbraně. Pro účely těchto nevratných úprav stanoví vláda nařízením také příslušné značky a podobu certifikátu, které jsou v případě znehodnocování vyžadovány též na úrovni evropského práva. Kontrolní znehodnocovací značka bude nově vymezena přímo v nařízení vlády a nebude přidělována držitelům zbrojních licencí jednotlivě Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva.

K § 95

Nevratná úprava zbraně ve formě znehodnocení zbraně je upravena konzistentně s dosavadní praxí, která byla však upravena roztržštěným způsobem a částečně i z hlediska procesního postupu v podzákoných právních předpisech. V případě znehodnocení formou demilitarizace se počítá již toliko s kontrolou znehodnocení ze strany Ministerstva obrany. Technické požadavky na znehodnocení zbraní budou i nadále obsaženy jednak v prováděcím nařízení Komise a v případě ostatních zbraní (na které se prováděcí nařízení Komise nevztahuje) pak v rámci nařízení vlády. Obdobně jako v případě znehodnocení zbraně na území České republiky je nově nutno postupovat též v případě dovozu znehodnocené zbraně (která je ve smyslu revidované směrnice považována za zbraň kategorie C a dle prováděcího nařízení Komise č.

2015/2403 je nutno zajistit její „doznehodnocení“ podle aktuálního unijního standardu, je-li transferována do jiného členského státu). Postupem podle prováděcího nařízení Komise lze v současnosti znehodnocovat též samostatné hlavní části zbraní, které tvoří „příslušenství“ dané zbraně, jde např. o výměnné hlavně. V takovém případě je samostatně znehodnocená hlavní část zapsána do stejného certifikátu jako sama znehodnocená („kompletní“) zbraň.

K § 96

Obdobně jako v případě znehodnocení zbraně je upraven též postup v případě zhotovení řezu zbraně. Rovněž řez zbraně má být dle zákona nově označen kontrolní znehodnocovací značkou.

K § 97

Zákon nově bere explicitně v úvahu aktuální stav ohledně nakládání se střelivem, a to zejména s ohledem na rozšířenost a dostupnost technologie uživatelského přebíjení střeliva, resp. jeho výroby z na trhu dostupných komponentů. Toto ustanovení se však nedotýká omezení stanoveného zákonem hned v úvodních ustanoveních, a sice že se střelivem je oprávněn v rámci podnikatelské činnosti v oboru zbraní a střeliva nakládat toliko držitel zbrojní licence skupiny ZL1. Oprávnění zhotovovat střelivo tak svědčí pouze osobám přebíjejícím střelivo pro vlastní potřebu.

Zachovává se rovněž dosavadní přístup, kdy minimální požadavky na přechovávání aktivních komponent střeliva a některé technicky náročnější způsoby nakládání se střelivem stanoví podzákonný právní předpis.

K § 98

Dočasně přemístit a používat zbraň a střelivo na území České republiky lze mimo podnikatelskou činnost v oboru zbraní a střeliva i nadále buď na základě evropského zbrojního pasu vydávaného jiným členským státem, nebo na základě zbrojního průvodního listu (obdobně jako v případě zbrojního průvodního listu pro tranzit ve smyslu dosavadního zákona o zbraních), který lze vydat v případech, kdy nepřichází v úvahu podniknutí cesty na základě evropského zbrojního pasu.

K § 99

Explicitně se upravuje postup v případě dočasného přeshraničního přemístění zbraně v zahraničního příslušníka, popř. zaměstnance bezpečnostního sboru nebo diplomatické osoby, popř. v případech, kdy nejde o postup podle mezinárodní smlouvy. V těchto případech se jako výchozí předpokládá princip vzájemnosti a možnost odmítnout vstup takových osob, pokud není vzájemnost s druhou zemí zajištěna, popř. je-li jakkoli jinak dotčen zájem České republiky na ochraně veřejného pořádku nebo bezpečnosti anebo na ochraně jejich zahraničně-politických zájmů. Tyto případy mohou zahrnovat jak kupř. příjezd zahraničního příslušníka coby ochránce chráněné osoby anebo jeho příjezd za jiným účelem (např. účast na střeleckých závodech vojenských a policejních odstřelovačů, přepravu zbraně pro účely balistického zkoumání atd.). S ohledem na specifickou dobu, na kterou lze zbraň a střelivo do ČR přeshraničně přemístit předem omezena.

K § 100

Zachovává se obecná možnost povolit vstup se zbraní a střelivem na území České republiky na základě zbrojního průvodního listu. V případech, kdy je zbrojní průvodní list vydáván držiteli evropského zbrojního pasu vydávaného jiným členským státem, a to podle čl. 16 odst. 2 směrnice o zbraních, avšak pro účely jdoucí nad rámec čl. 16 odst. 3 směrnice, lze povolení v podobě zbrojního průvodního listu zapsat přímo do tohoto evropského zbrojního pasu. Rovněž se nadále předpokládá možnost vydání zbrojního průvodního listu zastupitelským úřadem České republiky.

K § 101

Držitel zbrojního průvodního listu je oprávněn se zbraní a střelivem, s nimiž na území České republiky přijíždí, nakládat pouze v omezeném rozsahu, a to toliko za účelem a v rozsahu, pro něž byl zbrojní průvodní list vydán. Byly-li ve zbrojním průvodním listu stanoveny orgánem, který jej vydal, případně další podmínky nakládání s příslušnou zbraní či střelivem (např. z hlediska jejího zabezpečení), je držitel zbrojního průvodního listu povinen zajistit jejich dodržování.

K § 102

S ohledem na zkušenosti tuzemských držitelů zbraní v rámci jejich cest mimo území České republiky, a to do zemí, které bezpodmínečně vyžadují předložení povolení dočasného vývozu dané zbraně z území České republiky, se zakotvuje fakultativní možnost vydat na žádost takové povolení, a to právě toliko pro potřeby orgánů státu, do něhož tuzemský držitel např. za účelem účasti na sportovně-střelecké akci nebo provedení lovu se zbraní a střelivem cestuje.

K § 103

Obecně se stanovují práva a povinnosti držitelů evropského zbrojního pasu. Pokud jde o oprávnění a povinnosti těchto osob při nakládání s jimi převáženými zbraněmi na území ČR, hledí se na ně obdobně jako na oprávněné osoby nakládající s danými zbraněmi v rámci jiných oprávnění vydávaných podle zákona o zbraních.

K § 104

Obdobně jako v rámci dosavadního zákona o zbraních jsou upraveny podmínky, za nichž lze evropský zbrojní pas vydat. Je rovněž zachována koncepce souladná s revidovanou směrnicí, kdy lze evropský zbrojní pas vydat toliko osobě, která jednak splňuje obecné podmínky pro jeho vydání a jednak současně žádá o zápis konkrétní zbraně do evropského zbrojního pasu. Jinými slovy, evropský zbrojní pas nelze vydat „blanketně“, tj. bez současného zápisu konkrétní zbraně. Na druhé straně však postačuje, aby daná osoba byla oprávněna se zbraní, jejíž zápis do evropského zbrojního pasu je navrhován, nakládat, podmínkou vydání evropského zbrojního pasu není, aby žadatel byl např. držitelem zbrojního oprávnění.

Nově se umožňuje, aby do evropského zbrojního pasu odborný útvar zapsal též jiný předmět, pokud to vyžadují okolnosti cesty žadatele do jiného členského státu. Takovým předmětem může být např. nůž či meč nebo mechanická střelná zbraň, pokud s takovou eventualitou jiný členský stát počítá, resp. cestu s takovou zbraní na své území umožňuje pouze, je-li tento předmět zapsán v evropském zbrojním pase.

Platnost evropského zbrojního pasu činí 5 let a lze ji jednou prodloužit o dalších 5 let. Následně je případně nutné vydat nový evropský zbrojní pas.

K § 105

V souladu s čl. 12 odst. 3 revidované směrnice se upravuje oprávnění držitele evropského zbrojního pasu vydávaného jiným členským státem cestovat za stanovenými účely na území České republiky se zbraní ve zjednodušeném režimu.

Zcela nově se umožňuje, aby vláda na základě vzájemnosti umožnila svým nařízením nošení zbraně za účelem ochrany života, zdraví nebo majetku držiteli evropského zbrojního pasu z členského státu, který obdobné oprávnění poskytne rovněž držitelům evropského zbrojního pasu vydávaného Českou republikou, kteří jsou současně oprávněni za takovým účelem nosit skrytě zbraň na jejím území (tj. jedná se současně o držitele rozšířeného zbrojního oprávnění).

K § 106

Za účelem zajištění právní jistoty a ochrany těchto listin se stanovuje, že jak zbrojní průvodní list a evropský zbrojní pas jsou veřejnou listinou, jejichž vzor stanoví vláda nařízením. V případě evropského zbrojního pasu bude jeho vzor stanoven na základě náležitostí uvedených v příloze revidované směrnice, přičemž jako vhodné se z praktického hlediska jeví zvážit možnost jiné podoby evropského zbrojního pasu, než byl vydáván podle dosavadní právní úpravy; takovouto alternativní novou formou by mohlo být zejména vydávání evropského zbrojního pasu v podobě „pasové knížky“. Možnost pouze elektronické podoby evropského zbrojního pasu se doposud na evropské úrovni pouze zvažuje.

K § 107

Obdobně jako v případech jiných oprávnění vydávaných podle zákona o zbraních, též v případě zbrojního průvodního listu a evropského zbrojního pasu se stanovuje oprávnění policie pozastavit jejich platnost, je-li to s ohledem na důvody stanovené pro zajištění zbraní nebo střeliva v nich uvedených nezbytné. V případě evropského zbrojního pasu se toto ustanovení týká jak dokladů vydávaných Českou republikou, tak i dokladů vydávaných jinými členskými státy, pokud se jejich držitel se zbraněmi v takovém evropském zbrojním pasu zapsanými (popř. pouze tyto zbraně či samotný doklad) nachází na území České republiky.

K § 108

Detailněji jsou upravovány důvody zániku platnosti zbrojního průvodního listu nebo evropského zbrojního pasu z důvodu jejich odnětí k tomu příslušným odborným útvarem policie. Odejmout lze z povahy věci pouze evropský zbrojní pas vydávaný Českou republikou.

K § 109

Standardně se upravují důvody zániku platnosti zbrojního průvodního listu a evropského zbrojního pasu.

Platnost zbrojního průvodního listu je vázána jednak na účel cesty se zbraní či střelivem na území České republiky, a jednak na určitou maximální dobu, během níž má být jejich držitelem cesta se zbraní a střelivem podniknuta. K zániku platnosti zbrojního průvodního listu tudíž může dojít jak z důvodu vyčerpání (konzumace) jeho účelu, nebo prostým plynutím času, a to i když k uskutečnění cesty nedojde.

K § 110

Zákon odstraňuje oproti dosavadní právní úpravě podvojnost povolení trvalého přeshraničního pohybu zbraní a střeliva, a to ať již jde o trvalé přeshraniční přemístění zbraně nebo střeliva v rámci Evropské unie nebo dovoz na území České republiky ze třetího státu, popř. vývoz zbraně či střeliva do takového státu. Je tedy zrušena fáze povolení přepravy, která v dosavadním zákoně o zbraních navazovala na povolení daného obchodního případu podle zákona o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, resp. podle zákona č. 228/2005 Sb. Nově by měly být tyto případy povolovány toliko právě jen z hlediska zahraničního obchodu, tedy v gesci Ministerstva průmyslu a obchodu. Stejný princip by měl podle zákona nahradit rovněž dosavadní právní úpravu zbrojních průvodních listů pro trvalý vývoz, resp. trvalý dovoz zbraní nebo střeliva. Individuální neobchodní trvalý přeshraniční pohyb zbraně či střeliva podle zákona o zbraních nebude na příště možný (s eventuálními výjimkami, které stanoví jiný právní předpis) a bude muset být vždy postupováno podle citovaných licenčních předpisů.

Z hlediska povinností tuzemských účastníků dané transakce (uskutečněné na základě příslušného povolení pro zahraniční obchod v oboru zbraní či střeliva) má dovozce,

resp. vývozce stejné povinnosti jako v případě nabytí, resp. převodu stejné zbraně či střeliva na území České republiky (zejména z hlediska jejich evidence, resp. registrace nebo ohlášení jejich převodu). Rovněž případné lhůty pro splnění těchto povinností zůstávají stejné, pouze rozhodnou skutečností pro jejich běh není nabytí (převzetí) nebo převod (předání) dané zbraně, ale její dovoz na, resp. vývoz mimo území České republiky (tj. okamžik vstupu, resp. opuštění tohoto území).

K § 111

Nově se vymezuje doposud v praxi citelně chybný pojem osoby zajišťující přepravu. Půjde o osobu, která nese z hlediska zákona o zbraních za přepravu odpovědnost. Nemusí se vždy jednat současně o osobu, která fyzicky dopravu zbraně nebo střeliva zajišťuje, a s ohledem na dvoustrannost většiny transakcí, při nichž jsou zbraně nebo střelivo přepravovány, je někdy komplikované určit, kdo by měl z hlediska veřejného práva za jejich přepravu odpovídat. Zákon za tím účelem zavádí jednoduchý test, podle kterého bude osoba zajišťující přepravou v posledku vždy určitelná.

Na běžné případy, kdy jsou zbraně nebo střelivo přepravovány jejich držiteli kupř. při běžném cestování nebo při cestě do honitby, na střelecké závody atd., fakticky zde stanovovaná ustanovení nedopadnou, a to s ohledem na obvykle nízký počet přepravovaných zbraní. Na druhé straně ale zákon nerozlišuje právní důvod přepravy zbraní, takže i v případě, že např. soukromý držitel bude přepravovat zbraně v počtu větším, než stanoví § 112 zákona, se povinnost hlášení jejich přepravy (popř. sledování přepravy a jejího zabezpečení) standardně uplatní.

K § 112

Namísto dvoustupňového (fakticky zdvojeného) povolování přeshraničního pohybu zbraní a střeliva podle dosavadní právní úpravy, odstraňuje zákon o zbraních fázi povolení přepravy zbraní a střeliva podnikatelem v oboru zbraní a střeliva a namísto toho přesunuje zásadní důraz na hlášení fyzické přepravy zbraní a střeliva po území České republiky. Nově se toto hlášení bude dotýkat všech subjektů (nejen tedy podnikatelů v oboru zbraní a střeliva), které budou zbraně nebo střelivo ve stanovených případech anebo ve stanoveném rozsahu po území České republiky přepravovat.

K § 113

Obdobně jako v případě dosavadní právní úpravy se stanovují povinnosti týkající se samotného provádění přepravy zbraní a střeliva, pokud taková přeprava podléhá hlášení. Rovněž se upřesňuje, že povinnost vybavení vozidla on-line možností sledování jeho pohybu se týká toliko silniční přepravy.

K § 114

Stejně jako v případě dosavadního zákona o zbraních se stanovuje povinnost zabezpečit přepravované zbraně a střelivo v souladu s technickými podmínkami stanovenými prováděcím právním předpisem.

K § 115

Je třeba stanovit dostatečně efektivní oprávnění policie zabránit případné nebezpečné nebo protiprávně prováděné přepravě zbraní či střeliva. Analogická právní úprava byla do dosavadního zákona o zbraních vložena zákonem č. 13/2021 Sb. Zejména v případě nezbytnosti dodržení mezinárodních závazků České republiky nebo její zahraničně-politických, resp. bezpečnostních zájmů lze předpokládat, že policie bude do prováděné přepravy ingerovat primárně na základě požadavku Ministerstva zahraničních věcí nebo zpravodajských služeb. V úvahu však připadá i např. nezbytnost vynucení nově stanoveného zákazu vývozu zbraní či střeliva do určitých zemí apod.

K § 116

Zachovává se princip, že nález zbraně nebo střeliva musí být neprodleně oznámen policii. V případě historických zbraní a neaktivních torz zbraní nacházených v rámci archeologického průzkumu např. na místech někdejších bitev se uvedený princip nepoužije, pokud je zřejmé, že se jedná o zbraň spojenou s danou historickou událostí. Pokud však v rámci archeologického průzkumu dojde k nálezu kupř. dělostřelecké zbraně, je i tak stanovena povinnost přivolat policii, neboť existuje možnost, že v takové zbraní se stále nachází munice (ať již by šlo např. o dělostřelecký náboj v nábojové komoře nalezeného děla nebo o dělostřelecký granát uvízlý ve vývrtu

hlavně takového děla), a neodborné nakládání s takovou zbraní by mohlo vést k její explozi.

K § 117

Vlastníkem nalezené zbraně nebo střeliva se stává stát. V případě zbraní nebo střeliva, které jsou archeologickými nálezy, vymezuje subjekty, které jsou jejich vlastníky jiný právní předpis na úseku státní památkové péče a provádění archeologického průzkumu. V případě zbraní nebo střeliva, které jsou skrytými věcmi, svědčí jejich vlastnictví nadále jejich vlastníku (typicky vlastníku nemovitosti, v níž byly ukryty); nicméně i v takovém případě je třeba takový nález oznámit policii, přičemž za standardních podmínek zákona o zbraních může následně dojít k jejich „legalizaci“ obdobně jako v případě zbraní odevzdaných v rámci tzv. amnestie. Tato právní úprava samozřejmě nemá vliv na možnost postihu jednání spočívajícího v samotném zatajení těchto zbraní.

Analogicky jako v případě nalezených zbraní nebo střeliva je třeba postupovat také v případě zbraní nebo střeliva derelinkvovaných. Specifickými, ačkoli v praxi zcela běžnými případy jsou pak situace, kdy vlastník zbraně nebo střeliva, který kupř. pozbude oprávnění s nimi nakládat a je nucen je odevzdat policii do úschovy, o ně již neprojevuje zájem a případně se stane nekontaktovatelným, přičemž takovéto zbraně či střelivo jsou posléze u policie uskladněny 10 a často i více let. S ohledem na ústavní zásadu „vlastnictví zavazuje“ (čl. 11 odst. 3 Listiny základních práva svobod) a specifickou povahu zbraní a střeliva coby předmětu vlastnictví se stanovuje povinnost naložit v podobných případech se zbraněmi a střelivem nejpozději do 12 měsíců ode dne, kdy k jejich převzetí odborný útvar policie jejich vlastníka vyzval.

K § 118

I pro příště se jako základní (a až na dále popsanou výjimku v podstatě jediný přípustný) způsob ničení zbraní (s výjimkou zbraní kategorie NO) stanovuje úřední zničení zajišťované státem, a to u zbraní, kterému byly bezúplatně ke zničení předány. Ministerstvo vnitra je oprávněno rozhodnout, že ze zbraní předaných k úřednímu zničení budou některé využity pro sbírkové nebo jiné obdobné účely. V případě, že je to v rámci činnosti držitele zbrojní licence skupiny ZL1 nezbytné (např. za účelem destrukčních testů apod.) může odborný útvar policie povolit, aby zničení zbraně

provedl sám držitel zbrojní licence skupiny ZL1, stanoví mu však s ohledem na povahu účelu, pro který je takové povolení vydáváno, povinnost prokázání, že ke zničení zbraně skutečně došlo (např. umožněním účasti zástupce policie, audiovizuálním záznamem, předáním zbylých částí apod.).

Střelivo může být k provedení úředního zničení předáno také, ale v případě střeliva není úřední zničení jediným standardně přípustným způsobem jeho likvidace (ke zničení střeliva je oprávněn v zásadě jakýkoli jeho oprávněný držitel, přičemž je však povinen postupovat podle prováděcího právního předpisu).

K § 119

Zcela nově se zákonem zavádí institut jiných veřejnoprávních držitelů, kterými by měly být jednak organizační složky státu a subjekty zřízené zákonem, které nejsou vyňatými držiteli, jednak Česká národní banka a jednak územní samosprávné celky. Jinými veřejnoprávními držiteli jsou konečně i příspěvkové organizace, jejichž zřizovatelem je buď vyňatý držitel a nebo jiný jiný veřejnoprávní držitel. V případě subjektů zřízených zákonem a příspěvkových organizací půjde vesměs o subjekty vykonávající veřejnoprávní působnost nebo poskytující veřejné služby podle jiných právních předpisů (např. veřejné kulturní služby ve smyslu zákona č. 203/2006 Sb., o některých druhích podpory kultury a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nebo veřejná služba v oblasti televizního vysílání poskytovaná podle zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů) anebo poskytující specifické služby důležité např. pro zabezpečování bezpečnosti České republiky. Jiní veřejnoprávní držitelé budou sice postupovat standardně podle zákona o zbraních, nicméně Policejní prezidium může v rámci vydání souhlasu s tím, aby v rámci své činnosti nakládali se zbraněmi a střelivem, stanovit specifické podmínky nakládání se zbraněmi nebo střelivem v rámci plnění jejich úkolů stanovených jiným zákonem nebo významných pro zajišťování významných funkcí státu.

K § 120

Souhlas s nakládáním se zbraněmi nebo střelivem (a případně k provozování střelnice) vydává jinému veřejnoprávnímu držiteli Policejní prezidium, přičemž v souhlasu je Policejní prezidium oprávněno stanovit specifické podmínky nakládání se zbraněmi nebo střelivem anebo provozování střelnice tak, aby odpovídaly specifickým činnostem

jiného veřejnoprávního držitele. Vydaný souhlas předává Policejní prezidium místně příslušnému odbornému útvaru policie, který následně zajišťuje „běžnou“ administraci záležitostí jiného veřejnoprávního držitele souvisejících se zákonem o zbraních.

K § 121

V případě zbraní a střeliva, které jsou součástí muzejní sbírky nebo které jsou kulturní památkou, které spravuje jiný veřejnoprávní držitel a které jsou evidovány podle příslušného jiného právního předpisu v centrální evidenci sbírek, resp. v Ústředním seznamu kulturních památek České republiky, postačuje pro evidenci těchto zbraní právě jejich zahrnutí do některé z těchto speciálních evidencí (zejména s ohledem na případy, kdy podle dosavadního zákona o zbraních byla působnost zákona o zbraních na subjekty tyto sbírky spravující v některých případech zcela vyloučena).

K § 122

Pokud samotný zákon o zbraních neupravuje anebo Policejní prezidium v pravomocném souhlase nestanoví pro nakládání se zbraněmi a střelivem jinak, vychází právní rámec nakládání se zbraněmi a střelivem v rámci činnosti jiného veřejnoprávního držitele analogicky z právní úpravy práv a povinností držitele zbrojní licence. Přitom je třeba posoudit, v čem činnost jiného veřejnoprávního držitele fakticky spočívá. Je-li činnost jiného veřejnoprávního držitele obsahově bližší činnosti podnikatele v oboru zbraní a střeliva, použijí se na něj pravidla platná pro držitele zbrojní licence skupiny ZL1. V ostatních případech se primárně vychází z podmínek stanovených zákonem pro nakládání se zbraněmi a střelivem v rámci činnosti držitele zbrojní licence skupiny ZL2. Obdobně se analogicky použijí pravidla stanovená v rámci provozování střelnice jejímu provozovateli, pokud jde o provozování střelnice jiným veřejnoprávním držitelem.

K § 123

Zákon zachovává osvědčený institut dosavadního zákona o zbraních v podobě oprávnění zadržet zbraň a střelivo a případně též související doklady a listiny, pokud je to nezbytné k tomu, aby se jejich držitel zabránilo v porušování zákona o zbraních nebo aby se případně zabránilo jinému ohrožení života nebo zdraví. Souvisejícím

dokladem může být zejména doklad vydávaný podle zákona o zbraních (např. evropský zbrojní pas), ale může jít též o jiný relevantní doklad vydávaný podle jiného právního předpisu, pokud se v daném případě vztahuje k nakládání se zadržovanými zbraněmi či střelivem. Jinou související listinou mohou být např. technické či nákladní listy nebo skladová dokumentace zbraní nebo střeliva.

Možnost zadržení zbraní nebo střeliva anebo souvisejícího dokladu nebo listiny je oprávněním policejního typu, které se realizuje ve faktické rovině, nikoli v rámci správního řízení. Zadržení tedy není výsledkem správního rozhodnutí. Zachovává se rovněž speciální oprávnění zbraň nebo střelivo (nikoli však již doklad či listinu) zadržet v nezbytných případech též formou vynuceného vstupu do obydlí (toto oprávnění bylo zavedeno do dosavadního zákona o zbraních zákonem č. 229/2016 Sb.).

K § 124

Nadále je jako standardní institut upravena vedle oprávnění zadržet zbraň podléhající registraci nebo zbraň kategorie PO nebo střelivo kategorie S1, S2 nebo S3 také možnost jejich zajištění správním rozhodnutím odborného útvaru policie (v případě zbraní kategorie NO nebo střeliva kategorie NO bude v případě potřeby s ohledem na jejich nižší nebezpečnost postačovat jejich zajištění např. prostřednictvím předběžného opatření v řízení o přestupku apod.). Zákon taxativně uvádí důvody pro rozhodnutí o zajištění, přičemž se jedná o specifický druh předběžného opatření, pro které zákon stanovuje současně důraznější prostředky jeho exekuce. Obecně je důvodem pro zajištění jednak situace, kdy bylo zahájeno trestní stíhání daného držitele zbrojního oprávnění, má-li být vedeno řízení o odnětí jeho oprávnění nebo pokud je dáno odůvodněné podezření, že daná osoba se stala zdravotně nezpůsobilou a současně další možnost, aby nakládala se zbraněmi nebo střelivem může představovat ohrožení života nebo zdraví, ať již jí samotné nebo jiných osob (bezprostředním postupem v případě zjištění takového podezření není zahájení určitého řízení, ale toliko výzva dané osobě, aby podstoupila lékařské vyšetření k vyšetření jejího zdravotního stavu, přičemž právě tato výzva bývá doručena spolu s provedením příslušného preventivního opatření vůči zbraním a střelivu, s nimiž taková osoba nakládá). Nově se doplňuje jako důvod pro zajištění skutečnost, že po držiteli zbraně je vyhlášeno pátrání jako po osobě pohřešované. V současnosti dochází k situacím, kdy je po držiteli vyhlášeno pátrání jako po pohřešovaném a tento stav trvá i několik let, a to případně až do doby

jeho prohlášení za mrtvého. Cílem navrhované úpravy je, aby v těchto případech nezůstaly zbraně takového držitele bez reálného dohledu.

Obdobně jako v případě zadržení se rovněž při zajištění zbraně či střeliva i nadále počítá s možností vymoci jejich vydání též prostřednictvím vstupu policisty do obydlí. Na rozdíl od pouhého zadržení se v případě zajištění, jehož podmínky jsou již formalizovanější a osoba, vůči které rozhodnutí o zajištění směřuje má postavení účastníka řízení, připouští zajištění prostřednictvím vstupu do obydlí též, pokud jde o zajištění souvisejícího dokladu nebo listiny. Rozhodnutí o zajištění musí být řádně a dostatečně odůvodněno, zejména s ohledem na zákonné důvody, pro které k zajištění dochází.

K § 125

Pokud důvody, pro které byly zbraně, střelivo nebo související doklady či listiny zadrženy nebo zajištěny, odborný útvar policie je bezodkladně vrátí jejich oprávněnému držiteli (ten nemusí být totožný s osobou, které vůči které zadržení či zajištění směřovaly).

V případech, kdy je takový postup vhodný zejména s ohledem na povahu protiprávního jednání, které k zadržení či zajištění vedlo, ale rovněž také s ohledem na nákladnost jejich provedení (kupř. v případech zadržení či zajištění značného množství zbraní), může odborný útvar policie osobě, která za takové protiprávní jednání odpovídá, uložit náhradu nákladů na realizaci zadržení či zajištění.

K § 126

Nově se formou preventivního opatření řeší situace, kdy policie zjistí nevyhovující stav zbraně. Namísto výzvy k předložení takové zbraně k ověření, se zavádí prostý zákaz používat takovou zbraň ke střelbě. Pokud držitel zbraně (nebo osoba, která se držitelem takové zbraně teprve stane) předloží takovou zbraň Českému úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva a dojde k jejímu opětovnému ověření, je zákaz použití dané zbraně ke střelbě zrušen okamžikem zápisu údaje o ověření takové zbraně do CRZ. Samotný zákaz použití zbraně v nevyhovujícím technickém stavu bude mít v praxi typicky povahu příkazu podle § 150 správního řádu a ve většině případů bude vydáván ve formě příkazu na místě. Bude-li však příkaz vydán jinak než dle § 150 odst. 5 správního řádu, může proti němu být podán odpor, a v takovém případě bude potřeba

v dané věci rozhodnout standardním rozhodnutím, kterým se použití dané zbraně zakáže.

K § 127

Jednoznačně se vymezuje postup pro případy, kdy dosavadní držitel (vlastník) zbraní nebo střeliva pozbude příslušné oprávnění s nimi nakládat, resp. je-li mu platnost takového oprávnění pozastavena. Taková osoba je povinna do 10 pracovních dnů předat zbraně nebo střelivo odbornému útvaru policie nebo jejich převzetí policií umožnit. Ve vhodných případech je odborný útvar policie oprávněn takové zbraně také zabezpečit proti přístupu neoprávněné osoby na místě jejich dosavadního uložení. Následně může dosavadní držitel zbraní či střeliva postupovat jedním ze způsobů, které zákon předpokládá. Může požádat odborný útvar policie o předání zbraní nebo střeliva jiné oprávněné osobě, a to ať již by se jednalo o podnikatele v oboru zbraní a střeliva, který zajistí jejich odprodej, nebo o předání jiné k tomu oprávněné fyzické osobě (např. známému či příbuznému, kteří jsou držiteli zbrojního oprávnění a případně též příslušného povolení). Rovněž (jsou-li k tomu dány podmínky) může dosavadní držitel zbraní či střeliva požádat o opětovné vydání nezbytných oprávnění (např. pokud mezitím opět začal splňovat podmínku spolehlivosti či zdravotní způsobilosti nebo obnovil svůj pobyt na území České republiky). Konečně může dosavadní držitel zbraně či střeliva požádat o předání odevzdaných zbraní či střeliva k jejich znehodnocení, zhotovení řezu nebo jiné přípustné nevratné úpravě anebo k jejich úřednímu zničení.

Pokud dosavadní držitel zbraní nebo střeliva nepostupuje jedním z taxativně uvedených důvodů (nebo nedojde-li eventuálně k jiné změně situace – např. pokud tento dosavadní držitel zbraně mezitím zemře), připadají zbraně a střelivo, které jsou uschovány u odborného útvaru policie nebo odborným útvarem policie zabezpečeny na místě jejich dosavadního uložení, do vlastnictví státu. Zákonný postup se v tomto případě podobá postupu v případě domněnky opuštění, kterou zákon o zbraních upravuje ve vztahu ke zbraním, které byly z jiných důvodů uloženy u policie a s nimiž jejich vlastník s nimi příslušným způsobem nenaložil.

K § 128

Zakotvuje se explicitní úprava možnosti přerušit řízení o žádosti o vydání konkrétního oprávnění (typicky zbrojního oprávnění, resp. zbrojní licence), pokud v průběhu řízení o vydání oprávnění podle zákona nastanou podmínky pro pozastavení jeho platnosti. Vedle toho je samozřejmě dále možné postupovat v odpovídajících případech i podle obecné úpravy správního řízení podle § 57 a 64 správního řádu. Toto řešení je i obecněji použitelné i v jiných adekvátních případech, např. pokud by byl současně přezkoumáván posudek o zdravotní způsobilosti žadatele podle zákona o specifických zdravotních službách. Návrh zákona tento postup zakotvuje ovšem v obecné rovině a nejde tak jen o speciální případ předběžné otázky jako je tomu dle § 17 odst. 6 dosavadního zákona o zbraních.

K § 129

Samotné určení nástupnického vztahu mezi právním předchůdcem a nástupcem je plně ponecháno do sféry příslušných soukromoprávních předpisů. Zákon zde upravuje toliko způsob fyzického naložení se zbraněmi a střelivem, které jsou např. součástí pozůstalosti. Zákon rovněž explicitně stanovuje povinnost odborného útvaru policie informovat příslušný orgán o tom, kde se dané zbraně či střelivo nacházejí.

K § 130

Obecně se upravují principy předávání informací o propadnutých či zabraných zbraních a střelivu či o uložených zákazech činnosti spočívající v nakládání se zbraněmi či střelivem. Pokud jde o uložení zbraní a střeliva v průběhu řízení, která takovým rozhodnutím předchází, stanovuje se, že se tyto zbraně ukládají u policie. Odlišnou právní úpravu obsahuje zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle jehož § 9 odst. 3 správu mimo jiné právě zbraní a střeliva zajištěných v trestním řízení vykonává krajské ředitelství policie, v jehož územním obvodu se nachází sídlo soudu, který vede trestní řízení.

K § 131

Zakotvuje se standardní vymezení účelu, správce a údajů vedených v CRZ. Nově se počítá rovněž s tím, že CRZ bude využíván jako páteří informační systém také pro účely jiných právních předpisů (agend), a to zejména pro potřeby zákona o municí a zákona o nakládání se zbraněmi v oblasti vnitřní bezpečnosti (tzv. nadstavbový zákon).

Ustanovení vymezuje rovněž zmocnění pro zpracovávání konkrétních osobních údajů v CRZ. Tyto údaje budou do CRZ čerpány většinou z jiných informačních systémů, zejména ze základních registrů, evidence obyvatel či informačního systému cizinců.

K § 132

Držitel zbrojní licence (který je fyzickou osobou), resp. jím pověřená fyzická osoba přistupuje do CRZ standardně prostřednictvím přístupu s využitím zaručené identity ověřené občanským průkazem se strojově čitelnými údaji a s kontaktním elektronickým čipem nebo jiným prostředkem pro elektronickou identifikaci, pokud centrální registr zbraní využití takového jiného prostředku umožňuje.

Přístup do CRZ držiteli zbrojní licence a jím pověřeným osobám umožní policie na základě žádosti držitele zbrojní licence, a to prostřednictvím zřízení příslušného uživatelského účtu a přiřazením odpovídajících uživatelských rolí. Pokud držitel zbrojní licence není povinen v CRZ žádný zápis provádět (jedná se např. o držitele zbrojní licence skupiny ZL2, který nemá žádné zaměstnance), přístup do CRZ nemusí nikdy využít, nicméně i tak bude mít jeho prostřednictvím minimálně náhled na přehled zbraní, které jsou k jeho osobě v CRZ evidovány (resp. registrovány).

K § 133

Ačkoli je CRZ nadále neveřejným informačním systémem veřejné správy, pro konkrétně vymezené údaje, zákon ale nově stanovuje povinnost jejich uveřejnění na internetových stránkách policie. Přístup k těmto údajům by neměl být omezen přihlašovacími údaji nebo jinak omezen a měl by být tedy otevřen široké veřejnosti.

Vedle toho se však vylučuje možnost uveřejnění jiných údajů vedených v CRZ. Tato výluka zahrnuje i nemožnost poskytnout tyto údaje podle zákona o svobodném přístupu k informacím.

K § 134

Ve vazbě na čl. 18 směrnice o zbraních a zejména jeho odst. 4 a na něj navazující technickou legislativu Komise vydávanou v přenesené působnosti (delegated acts) se stanovuje okruh informací, které policie předává jiným členským státům, a to zejména prostřednictvím informačního systému IMI, jehož správcem je Komise.

K § 135

Ve vazbě na čl. 4 odst. 5 směrnice o zbraních se specifickým způsobem upravuje doba zpracovávání a možnosti je využívat pro specifické úkoly veřejné správy. Tato omezení vycházející z revidované směrnice se vztahují toliko k údajům odvíjejícím se od nakládání s konkrétní palnou zbraní. V případě ostatních údajů se pak zakotvuje pravidlo, že tyto údaje se v CRZ uchovávají po stejnou dobu jako v předešlém případě (tj. 30 let), avšak její počátek je určen okamžikem, kdy zanikla daná povinnost takové údaje v CRZ evidovat (např. zanikla platnost daného oprávnění). Specifickou výjimku pak představují údaje o neúspěšných žadatelích o vydání zbrojního oprávnění, kteří neuspěli u zkoušky odborné způsobilosti, tyto údaje se vedou v CRZ toliko po dobu 12 měsíců ode dne právní moci zamítavého rozhodnutí o jejich žádosti.

V případě soupisu střeliva kategorie S2, S3 a S4 a zbraní kategorie NO se stanovuje povinnost držitele zbrojní licence uchovávat předepsané údaje po dobu 10 let ode dne jejich zápisu do soupisu.

K § 136

Upravuje se číselník zbraní coby základní vymezení struktury CRZ z hlediska druhů a typů zbraní v něm evidovaných. Základním prvkem číselníku zbraní je neměnná položka číselníku zbraní, která je daná určitou kombinací zákonem stanovených třídících kritérií. Novou položku do číselníku zbraní zavádí toliko Policejní prezidium a držitelé zbrojních licencí skupiny ZL1 nebo odborné útvary policie pouze přiřazují konkrétní zbraně již v CRZ takto vytvořené položce. V případě, že položka pro konkrétní zbraň v CRZ doposud neexistuje, musí se držitel zbrojní licence skupiny ZL1 nebo odborný útvar policie obrátit s požadavkem na doplnění takové položky do číselníku zbraní na Policejní prezidium. Na Policejní prezidium se lze rovněž obrátit

v pochybnostech týkajících se číselníku zbraní (např. spor o konkrétní vymezení parametrů nových, resp. navrhovaných položek, nepřesnosti ve vymezení existujících položek, špatné zařazení konkrétní zbraně k položce atd.).

K § 137

Pokud i po eventuálním projednání s Policejním prezidiem (v případě zbraní nebo střeliva zapisovaných do CRZ) přetrvává pochybnost o zařazení zbraně do příslušné kategorie, rozhodne o kategorii na žádost Policejního prezidia nebo jiné osoby, která má na věci právní zájem Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva. Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva si v rámci kategorizačního řízení může vyžádat vyjádření Ministerstva vnitra, které se vyjádří k zařazení dané zbraně do kategorie z hlediska své působnosti, tedy primárně z pohledu vnitřního pořádku a bezpečnosti. Výsledkem rozhodování Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva pak je určení kategorie dotčené zbraně, a taková zbraň je buď přiřazena existující položce číselníku zbraní, nebo je pro ni vytvořena položka nová.

Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva je příslušný rozhodovat nejen o kategorii zbraně nebo střeliva, které jsou evidovány v CRZ, ale též v dalších případech, zejména v případě zbraní kategorie NO, regulovaných součástí zbraně, které nejsou evidovány v CRZ a střeliva kategorie S2, S3 a S4 (včetně aktivních komponentů střeliva) a případně též v případě pochybnosti, zda je určitý předmět vůbec zbraní nebo střelivem určité kategorie. V takovém případě rozhoduje Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva na základě návrhu, podnětu nebo žádosti jakékoli osoby, která má na věci právní zájem.

Výstup kategorizačního rozhodnutí se přiměřeným způsobem zveřejňuje na internetových stránkách Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva. Uveřejnění toliko prostřednictvím veřejné části CRZ zde s ohledem na zbraně a střelivo, které nejsou v CRZ evidované (a není jim tedy přiřazena konkrétní položka), není vhodné.

K § 138

Zákon uvádí přehled orgánů vykonávajících státní správu v mezích jeho působnosti, přičemž konkrétní úkoly při výkonu státní správy těmto orgánům veřejné moci vymezují příslušná ustanovení zákona. Konkrétně v případě policie vymezují její příslušnost k výkonu státní správy podrobněji následující ustanovení zákona.

Speciálně je vymezena působnost Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva vyplývající z prováděcí směrnice Komise 2019/69, která byla doposud vymezena v nařízení vlády č. 203/2021 Sb., o určení národního kontaktního místa pro výměnu informací o souladu poplašných a signalizačních zbraní se stanovenými technickými specifikacemi.

K § 139

Místní příslušnost odborného útvaru policie, kterým je organizační článek krajského ředitelství policie pro výkon státní správy na úseku zbraní a střeliva, je nadále v některých případech určena podle místa pobytu fyzické osoby, resp. podle sídla právnické osoby. Jde zejména o případy žádostí o vydání zbrojního oprávnění či zbrojní licence. V ostatních případech je však buď stanovena místní příslušnost odborného útvaru policie odchylně od dosavadní právní úpravy (např. v případě střelnice je místně příslušným odborný útvar policie, v jehož kraji se daná střelnice nachází) anebo je v případě řízení zahajovaného na žádost umožněno učinit dané podání vůči kterémukoli odbornému útvaru policie.

K § 140

Policejní prezidium vykonává v první řadě působnost nadřízeného správního orgánu ve vztahu k odbornému útvaru policie (nadřízeným správním orgánem ve vztahu k Policejnímu prezidiu je pak Ministerstvo vnitra). Zakotvuje se rovněž ustanovení řešící v případě přetrvávajících pochybností příslušnost odborného útvaru policie – v případě, že podle předcházejících ustanovení nelze určit příslušnost konkrétního odborného útvaru policie, resp. v případech, ve kterých by bylo příslušných vícero odborných útvarů policie, považuje se pro daný případ za věcně i místně příslušné Policejní prezidium. Toto ustanovení se nedotýká postupu podle § 11 odst. 2 správního řádu.

K § 141

Komplexně se upravuje příslušnost policie k výkonu kontroly plnění povinností podle zákona o zbraních. V případě příslušnosti Policejního prezidia ke kontrole subjektů oprávněných provádět zahraniční obchod se zbraněmi a střelivem se oproti

dosavadnímu zákonu vychází se pouze z faktu, zda je daný kontrolovaný subjekt držitelem platného povolení pro provádění zahraničního obchodu s vojenským materiálem podle zákona č. 38/1994 Sb. Zachován je také institut zakotvený do dosavadního zákona o zbraních zákonem č. 229/2016 Sb., a sice oprávnění vykonat kontrolu plnění povinností podle zákona o zbraních též další osobou, pokud její činnost s činností kontrolovaného subjektu souvisí (a fakticky je v praxi často nelze realisticky oddělit, ačkoli třeba je orgánem příslušným ke kontrole druhého subjektu jiný kontrolní orgán, než provádějící aktuální kontrolu).

K § 142

Je stanovena právní úprava vydávání kontrolního průkazu kontrolorům v rámci Policejního prezidia a odborných útvarů policie, která vychází z možnosti policie vydat kontrolujícím kontrolní průkazy. Režim vydávání kontrolních průkazů vymezí policie vnitřním předpisem. Existence kontrolního průkazu umožňuje v souladu s § 4 odst. 3 písm. b) kontrolního řádu výrazně jednodušší a operativnější zahájení kontroly.

Navrhované oprávnění vychází též z dosavadní právní úpravy v § 75 odst. 1 zákona č. 119/2002 Sb. Na rozdíl od dosavadní právní úpravy však zákon zmocňuje vládu ke stanovení vzoru kontrolního průkazu.

K § 143

Odborný útvar policie nebo Policejní prezidium mohou po zvážení veškerých zjištěných skutečností rozhodnout o nařízení opatření k nápravě, kteréžto spočívá v aktivním konání, a to i bez provedené kontroly. Opatření k nápravě bude ukládáno v případech vážných porušení, kdy bude nutné danému subjektu práv a povinností nařídit konkrétní kroky k zajištění nápravy určitého protiprávního stavu. Bez provedené kontroly bude možné opatření k nápravě nařídit pouze ve zřejmých a bezodkladných případech. Příslušnost odborného útvaru policie a Policejního prezidia k uložení opatření k nápravě se řídí stejnými pravidly jako jejich příslušnost k provedení kontroly. Uložit opatření k nápravě bude možné toliko standardním rozhodnutím dle správního řádu, které bude odůvodněno jak z hlediska nezbytnosti jeho uložení, tak z hlediska konkrétních nařizovaných opatření a k jejich provedení musí být stanovena adekvátní lhůta. V případě, že je opatření k nápravě vyhlášeno ústně (zejména v řízení na místě), provede se o něm záznam do spisu ve smyslu správního řádu formou písemného

potvrzení v protokolu o kontrole. Pokud osoba, které bylo opatření k nápravě nařízeno, odpovídající kroky nepřijme, představuje taková absence jednání (ať již úmyslná či nedbalostní) přestupek (jehož projednání je samostatným řízením nezávislým na eventuálně zároveň probíhající kontrole).

K § 144

Vzhledem k tomu, že § 117a zákona o Policii České republiky stanoví: „Na kontrolní činnost prováděnou policií se kontrolní řád nevztahuje, nestanoví-li jiný právní předpis jinak.“, je s ohledem na povahu zákona o zbraních, který je standardní normou správního práva, nezbytné subsidiární použití kontrolního řádu kontrolními orgány policie v rámci postupu podle zákona o zbraních zakotvit výslovně. Kontrolní řád se následně použije standardním způsobem a v plném rozsahu na postupy policie podle navrhovaného zákona. Ustanovení je obdobou dosavadního ustanovení § 75 odst. 3 zákona č. 119/2002 Sb.

Kontrolní řád se rovněž plně použije na kontrolu vykonávanou podle zákona o zbraních ostatními kontrolními orgány, zejména tedy Ministerstvem vnitra. V těchto případech není nutné použití kontrolního řádu samostatně explicitně stanovovat, neboť jeho použití v těchto případech není jiným právním předpisem nijak omezeno.

Obdobně se podle kontrolního řádu postupuje rovněž v případech dozoru nad průběhem zkoušek odborné způsobilosti.

K § 145

Státní správu podle zákona o zbraních vykonává policie, přičemž hlavní část této působnosti je zejména v oblasti správního řízení vykonávána jednak Policejním prezidiem a odborným útvarem policie a konkrétní příslušnost těchto součástí policie (a jejich místní příslušnost) zákon důsledně vymezuje. Vedle toho však mají na výkonu této působnosti podíl též další části policie, a to až na úroveň jednotlivého policisty (typicky v rámci výkonu běžné hlídkové činnosti), jemuž za tím účelem zákon o zbraních nad rámec jeho standardních oprávnění zejména podle zákona o Policii České republiky stanovuje oprávnění vyzvat kohokoli k předložení zbraně, střeliva a případně též souvisejících dokladů a listin. Toto oprávnění se dotýká zejména situací, kdy je u určité osoby nacházející se buď na veřejně přístupném místě, nebo též uvnitř nemovitosti jiné osoby (která za tím účelem policii osloví) dáno podezření, že má u

sebe zbraň (např. z důvodu jejího nevhodného, a tedy buď přímo viditelného anebo odhalitelného nošení). V takové situaci může být zcela na místě, aby policista provedl ověření, že daná osoba s takovou zbraní nakládá v souladu se zákonem o zbraních. Další specifická oprávnění stanovuje policistovi zákon o zbraních v rámci přepravy zbraní a střeliva (viz § 115).

K § 146

Stanovují se správní tresty za porušení povinností stanovených zákonem o zbraních. Správní tresty jsou odstupňovány jednak tak, aby zohlednily, zda k přestupku došlo v rámci podnikatelské činnosti pachatele nebo mimo ni, a jednak podle závažnosti daného protiprávního jednání.

V případě pachatelů přestupků proti zákonu o zbraních je třeba poukázat na jak kvalitativní, tak i kvantitativní rozdíly mezi nakládáním se zbraněmi a střelivem u individuálních soukromých držitelů, kteří nakládají obvykle s několika málo zbraněmi a většinou řádově stovkami kusů nábojů, a u podnikatelských subjektů, kteří se zbraněmi a střelivem nakládají v řádově větších objemech a navíc je využívají ke generování podnikatelského zisku. Ačkoli lze tedy nepochybně vyzdvihnout, že život nebo zdraví obecně představuje důležitější hodnotu než majetek, je z hlediska vyšších úrovní pokut stanovených pro přestupky, k nimž bude docházet v souvislosti s realizací majetkového prospěchu, nezbytné vzít v úvahu, že se bude prakticky vždy jednat o porušení odlišných ustanovení, resp. typově jiné skutky. Zatímco ohrožení života bude vesměs spojeno s protiprávním jednáním jednotlivce a ohrožení života bude samo mít vždy nedbalostní povahu (jinak by se s ohledem na funkční podstatu střelných zbraní a jejich účinnost prakticky nemohlo jednat pouze o přestupek podle zákona o zbraních), tak snaha o protiprávní dosažení profitu bude obvykle spojena s podnikajícími subjekty a bude prakticky vždy spojena s úmyslným zaviněním. Ačkoli je to na první pohled paradoxní, navrhovaná struktura sankcí dává z hlediska potřeby spravedlivého a efektivního postihu porušení zákona z uvedených důvodů smysl.

Pokud jde o (maximální) výši pokuty za přestupek, je zohledněna rovněž typová závažnost daného jednání, přičemž za kvalifikované se v tomto ohledu považují jednak hrubě protiprávní jednání, kterým byl v souvislosti s nakládáním se zbraněmi a střelivem ohrožen život nebo zdraví, a pak jednání spočívající v opakovaném nesplnění registrační či evidenční povinnosti, anebo nesplnění těchto povinností ve větším rozsahu. V případě přestupku spáchaného v rámci podnikání přestupce je navíc

mezi kvalifikovanými okolnostmi uveden další případ spočívající v tom, že daný podnikatel opakovaně nebo úmyslně uvedl na trh zbraň nebo střelivo v rozporu se zákonem o zbraních (může jít např. o uvedení zbraně či střeliva zařazeného do neodpovídající kategorie).

Zákaz činnosti lze pachateli přestupku uložit ve všech uvedených případech kvalifikovaného protiprávního jednání přestupce, přičemž je na správním orgánu zvážit, je-li jeho uložení v dané situaci na místě (uložení zákazu činnosti není však ani v případech připouštějících jeho uložení obligatorní).

Pokud pachatel bez povolení příslušné kategorie nakládá se zbraní nebo se střelivem za splnění podmínek podle § 48 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich lze uložit propadnutí věci. Návrh však v tomto ohledu specifickou právní úpravu nezahrnuje a spoléhá na obecné právní předpisy.

K § 147

Přestupky podle zákona projednávají stejně jako v případě dosavadního zákona o zbraních jednak obecní úřady obcí s rozšířenou působností, pokud jde o přestupky fyzických osob, a jednak Policejní prezidium, resp. odborné orgány policie, jde-li o přestupky subjektů, které podléhají kontrole, a to s ohledem na rozsah, závažnost a často též složitost a případný mezinárodní prvek daných protiprávních jednání. Policejnímu prezidiu se rovněž přenechává řešení všech přestupků spáchaných v souvislosti s přeshraničním pohybem zbraní a střeliva (ať již dočasným nebo trvalým) a jejich fyzickou přepravou, a to s cílem zamezit pochybnostem o místní příslušnosti k projednání takového přestupku, přičemž vznik takovýchto pochybností lze v souvislosti s těmito přestupky předpokládat častěji než v ostatních případech.

Přestupek kteréhokoli přestupce proti zákonu o zbraních je oprávněn, jsou-li pro to splněny podmínky podle zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, projednat stejně jako podle dosavadního zákona o zbraních policie též formou příkazu na místě.

S ohledem na nezbytnost posuzování podmínky spolehlivosti jsou přestupky podle zákona o zbraních rovněž zapisovány do evidence přestupků vedené v rámci Rejstříku trestů.

K § 148

Jak pro účely posouzení bezúhonnosti, tak i spolehlivosti se zakotvuje oprávnění odborného útvaru policie vyžádat si opis z evidence Rejstříku trestů. Oprávnění vyžádat si tento opis v případě posouzení spolehlivosti je nezbytné s ohledem na vliv, který na spolehlivost žadatele nebo držitele zbrojního oprávnění a zbrojní licence, mají tzv. odklony. Obdobně je odborný útvar policie oprávněn vyžádat si opis z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů, pokud jde o posouzení spolehlivosti konkrétní osoby.

V případě, že se držitel zbrojního oprávnění nebo žadatel o jeho vydání v posledních 10 letech po dobu delší než nepřetržitě 18 měsíců zdržoval mimo území České republiky, je odborný útvar policie oprávněn jej vyzvat, aby předložil doklad obdobný opisu z Rejstříku trestů. Tato právní úprava, která nahrazuje plošný požadavek předkládání takového dokladu, navazuje na zkušenosti s uplatňováním dosavadního zákona o zbraních, kdy na jedné straně existuje několik států, od jejichž orgánů (případně formou konzulární služby) lze takový doklad standardně získat, ale na druhé straně ve většině ostatních případů bývá obstarání takového dokladu velmi komplikované a je jeho předložení rutinně nahrazováno čestným prohlášením, čímž se skutečná efektivnost této právní úpravy významně problematizuje.

Zákon však stále umožňuje prokázat, že daná osoba je bezúhonná, a to i jiným přiměřeným způsobem. K tomuto postupu bude možné přikročit v mezních situacích, kdy např. došlo k odsouzení osoby v nedemokratickém státě ze zřejmých vykonstruovaných důvodů (a dle měřítek tuzemské zákonnosti tedy protiprávně).

K § 149

Ačkoli musí být podmínky zbrojního oprávnění splněny po celou dobu jeho platnosti, zákon pro celkovou robustnost systému dohledu nad splněním těchto podmínek ukládá odbornému útvaru policie prověřit cíleně jejich splnění alespoň jednou za 5 let. Zákon současně neklade překážky tomu, aby v případě nutnosti či i v rámci prevence bylo toto prověření prováděno častěji. Nově se explicitně zakotvuje požadavek běžně uplatňovaný v praxi, aby držitel zbraní v případě držitele zbrojního oprávnění tyto zbraně odbornému útvaru policie fyzicky předložil, a to alespoň jednou za 10 let.

V případě držitele zbrojní licence se také zachovává přístup, v rámci něhož odborný útvar policie alespoň jednou za 5 let ověří, že daný subjekt nadále splňuje podmínky,

za nichž byla zbrojní licence vydána. Lhůta 5 let je stanovena toliko jako maximální a v praxi bude docházet k podstatně častějšímu prověřování podmínek zbrojní licence, a to zejména v souvislosti s výkonem kontroly. Rovněž by se mělo v čím dál větší míře, podobně jako v případě přezkumu podmínek zbrojního oprávnění, jednat o fakticky kontinuální přehled o splnění podmínek zbrojní licence jejím držitelem, a to prostřednictvím avizačních služeb dalších informačních systémů veřejné správy.

Rovněž v případě zápisu způsobilé osoby do centrálního registru zbraní, což v zásadě odpovídá oprávnění dané osoby nakládat se zbraněmi kategorie PO (a případně vykonávat další činnost podle zákona), je stanoven standardní požadavek přezkumu splnění daných podmínek ze strany odborného útvaru policie a stejně tak i oprávnění policie vyzvat držitele zbraně kategorie PO v periodické lhůtě, která nesmí být kratší než 10 let k fyzickému předložení jím držených zbraní kategorie PO.

K § 150

Zákon odstraňuje povinnost prokazovat existenci oprávnění toliko na základě listinného dokladu, u něž je navíc jen značně nedokonale a nepřímo zaručeno, že jeho obsah odpovídá po určité době od jeho vydání reálnému stavu. Zákon nově zavádí prokazování existence daného oprávnění v mnohem užší vazbě na jeho aktuální evidenci v CRZ, čímž se zajišťuje daleko aktuálnější a efektivnější ověření daného oprávnění. Na druhé straně zákon jednoznačně rozšiřuje paletu možností prokázání daného oprávnění, která zahrnuje jednak možnost získání zbrojního listu na pracovišti CzechPoint (přičemž k samotnému doložení existence daného oprávnění se vyžaduje předložení zbrojního listu spolu s platným dokladem totožnosti, který slouží ke ztotožnění dané osoby), možnost doložení daného oprávnění v provozovně držitele zbrojní licence nebo na úřadovně odborného útvaru policie, ale zejména též možnost využití výpisu získaného prostřednictvím Portálu občana. Rovněž je zachována „konzervativní“ metoda prokázání oprávnění formou předložení evropského zbrojního pasu, ve kterém je dotčená zbraň zapsána. Všechny tyto způsoby prokazování oprávnění představují plnohodnotné alternativy. Technická nemožnost ověřit existenci oprávnění držitele dané zbraně v určitém okamžiku (např. z důvodu nefunkčnosti zařízení, se kterým při kontrole „na ulici“ pracuje policista) sama o sobě nezakládá jakoukoli presumpci nedovolenosti držení zbraně dotčenou (kontrolovanou) osobou; existenci daného oprávnění lze navíc ověřit řadou jiných alternativních způsobů.

K § 151

Zavádí se institut zbrojního listu, kterým je ověřený výstup z centrálního registru zbraní coby informačního systému veřejné správy. Zbrojní list obsahuje v zásadě kompletní informaci o osobě, pro niž je vydáván, a může být získán standardním způsobem jednak od odborného útvaru policie a jednak od kteréhokoli kontaktního místa veřejné správy (CzechPoint). Zbrojní list však může být na žádost vydán i v užším rozsahu, a to např. omezeném jen na uvedení existence zbrojního oprávnění a jedné registrované zbraně. Konkrétní podobu zbrojního listu stanoví vláda nařízením. Zbrojní list se rovněž zpřístupňuje fyzickým osobám v portálu veřejné správy a držitelům zbrojních licencí v centrálním registru zbraní.

Zbrojní list nenahrazuje ty doklady, resp. rozhodnutí, u nichž je zákonem tak jako tak předpokládána obligatorně listinná podoba.

Vydání zbrojního listu v listinné podobě na kontaktním místě veřejné správy podléhá správnímu poplatku jako vydání jiného ověřeného výstupu z informačního systému veřejné správy, tedy podle položky 3 písmene d) přílohy zákona o správních poplatcích.

K § 152

Ve stanovených případech lze podání podle zákona učinit pouze ve stanovené strukturované podobě, a sice buď ve formě tzv. asistovaného podání, kdy žadatel fakticky uvede obsah žádosti před úředníkem správního orgánu slovně a ten jeho žádost zapíše přímo do spisové služby, ve formě listinného formuláře (který by do budoucna měl být užíván spíše jen pro korespondenční podání) nebo ve formě elektronického podání (prioritně prostřednictvím Portálu občana). Vzory předepsaných formulářů budou stanoveny formou uveřejnění na webových stránkách Ministerstva vnitra. Obsahovými náležitostmi formulářů budou toliko údaje, které pro daný úkon předpokládá přímo zákon, a nebudou vyžadovány údaje nad tento rámeček.

K § 153

Pro oprávnění, u nichž není nadále vyžadována existence fyzického listinného dokladu, resp. předkládání daného rozhodnutí v listinné podobě (kontrola existence daného oprávnění probíhá primárně prostřednictvím CRZ) se nadále předpokládá

zjednodušený způsob jejich vydání v případě, je-li plně vyhověno žádosti. V takovém případě odborný útvar policie toliko zapíše příslušné oprávnění do CRZ a žadatele o tom vyrozumí, přičemž již zápisem daného oprávnění do CRZ je toto oprávnění pravomocné.

K § 154

V souladu se směrnicí 2015/1535 a s § 5 nařízení vlády č. 339/2002 Sb., o postupech při poskytování informací v oblasti technických předpisů, technických dokumentů a technických norem, ve znění pozdějších předpisů, je uvedena skutečnost oznámení (notifikace) zákona o zbraních coby technického předpisu.

K § 155

Komplexně se vymezují ustanovení upravující přechod od dosavadní právní úpravy do režimu nového zákona o zbraních s cílem maximálně tento přechod usnadnit a vyvarovat se náhlých zvrátů v právním postavení adresátů nového zákona oproti jejich postavení podle dosavadního zákona.

Pokud zde zákon zakotvuje vazbu určitého oprávnění (ať už z hlediska jeho trvání nebo vzniku), které se váže ke konkrétní zbraní, na určitý časový okamžik (typicky okamžik nabytí účinnosti zákona), je třeba, aby držitel dané zbraně (nebo regulované součásti) byl schopen předpoklady takového oprávnění prokázat. Velmi snadné to bude v případě zbraní nebo regulovaných součástí, které buď již byly podle dosavadního zákona o zbraních registrovány, nebo které nesou ověřovací značku s příslušným vrocením. V ostatních případech bude na jejich držiteli, aby byl schopen dané skutečnosti prokázat (např. fakturou, e-mailovou komunikací, svědeckou výpovědí apod.).

K § 156

Zákon zahrnuje standardní zrušovací ustanovení, a to zejména ve vztahu k samotnému dosavadnímu zákonu o zbraních, jeho novelám a podzákonné právní legislativě vydané k jeho provedení. Další změny souvisejících dosavadních právních předpisů může obsáhnout též doprovodný (změnový) zákon.

K § 157

Navrhuje se, aby zákon nabyl účinnosti k počátku roku 2026. V tomto směru se počítá s dostatečnou legisvakancí nezbytnou zejména pro zajištění úprav centrálního registru zbraní a přípravu prováděcí legislativy.

K Příloze č. 1

Zákon vymezuje druhy zbraní a na základě tohoto rozčlenění pak v příloze č. 2 provádí rozdělení jednotlivých druhů zbraní do konkrétních kategorií. Řada pojmů je vymezena obdobně, jako tomu bylo v dosavadním zákoně o zbraních. Některé specifické či neobvyklé konstrukce zbraní zákon do rozčlenění zbraní podle druhů explicitně nezařazuje (např. salvové zbraně, např. v podobě historické anglické křesadlové nebo perkusní sedmihlavňové námořnické pušky či soudobé pistole Arsenal AF2011A1). V těchto případech se pak použije ustanovení umožňující zařadit zbraň do kategorie na základě její konstrukční blízkosti ke zbraní zde výslovně uvedené (§ 6); například zmíněné salvové zbraně budou zařazeny mezi do konkrétní kategorie podle svého funkčního principu, avšak bez ohledu na funkci „salvy“, zmíněná pistole Arsenal AF2011A1 tak bude stále považována za krátkou kulovou samonabíjecí zbraň, a tedy za zbraň kategorie R3.

Pro zbraně jednoranové, dvouranové nebo víceranové, které nejsou zbraněmi samočinnými, samonabíjecími nebo opakovacími, a naopak jde typicky o zbraně jednoranové nebo s hlavňovým svazkem, se zavádí nový zastřešující pojem „zbraně nabíjené jednotlivě“.

Je zaváděn pojem „neaktivní zbraň“, která zahrnuje 3 samostatné skupiny zbraní, které se staly nevratně neschopnými střelby. Jde o zbraně znehodnocené, zbraně, na nichž byl proveden řez (zejména pro výukové účely), a neaktivní torza zbraní. Neaktivním torzem zbraně je namísto rozumět takovou zbraň, která např. byla ztracena v průběhu válečného konfliktu a následně v půdě zdegenerovala natolik, že její uschopnění ke střelbě je již vyloučeno. Neaktivní torzo zbraně může být současně archeologickým nálezem podle zákona o státní památkové péči.

Pojem nadlimitního zásobníku je definován v bezprostřední vazbě na směrnici o zbraních (srov. její čl. 6 odst. 3 a vymezení kategorie A7). Ustanovení v minimálním rozsahu stanoveném revidovanou směrnicí o zbraních implementuje ustanovení zahrnující zákaz zbraní užívajících „nadlimitní zásobník“. Přitom je možné uvést, že

směrnice zejména nestanovuje (na rozdíl od případu zásobovacího ústrojí samonabíjecích zbraní kategorie C) parametry konstrukce, resp. „úpravy“ nadlimitního zásobníku na zásobník „standardní“, pro změnu nadlimitního zásobníku na zásobník „standardní“ by tak mělo v zásadě postačovat kupř. použití jakéhokoli omezovače kapacity, ať již bude fabricky či podomácku vyrobeného, trvale nebo odstranitelně instalovaný apod. a pro konkrétní posouzení určitého zásobníku by tak vždy měla být rozhodující právě jen aktuální funkční kapacita konkrétního zásobníku.

Střelivo je definováno odchylně od dosavadního zákona, a to prostřednictvím pojmu aktivního komponentu střeliva, který musí náboj nebo nábojka obsahovat, aby se jednalo o střelivo.

Nově je rovněž zaváděn pojem děleného střeliva. Jedná se o standardní technický pojem, který se vztahuje zejména k střelivu nabíjenému do tzv. předovek, popř. zbraní, z nichž je střela vystřelována pomocí samostatné nábojky. Naopak náboj je považován za jednotné střelivo.

Pojem nábojky je nově jednoznačně vázán na vymezení nábojek v systému C.I.P. (Tabulka č. VIII jeho technických specifikací).

Hlavní části zbraně jsou vymezeny v zásadě obdobně jako v dosavadním zákoně. Nově se explicitně stanovuje, že hlavní částí je u složených závěrových systémů jak závorník, tak i nosič závorníku (k tomu srov. též Analýzu směrnice). Přičemž za závěr se vždy považuje nosná část závěru, což znamená, že se za závěr považuje tato nosná část bez dalších součástí závěru. Např. u všech typů blokových závěrů se jedná o blok, u otočných odsuvných válcových závěrů se jedná o tělo závěru s ovládací klikou, u lůžkových závěrů se jedná o lůžko (baskuli), u kluzných závěrů se jedná o tělo závěru, u závěrů zvláštní konstrukce se jedná o součástku uzavírající nábojovou komoru zbraně; naopak další součástky závěru, jako např. vytahovače, úderníky, uzamykací hlavy, úderníkové matice, pojistky apod. nelze pod pojem závěru coby hlavní části zbraně v tomto smyslu podřadit. V případě pojmu „pouzdro zbraně“ jsou zohledněny též závěry Analýzy směrnice, a tímto pojmem by se měly zahrnout též části dělených pouzder závěru, pokud jde o horní a dolní pouzdro závěru (upper/lower receiver zbraní založených na platformě AR15).

Součásti zbraní umožňující samočinnou střelbu zahrnují takové součásti zbraní, které jsou zcela nezbytné pro jejich uzpůsobení pro samočinnou střelbu nebo střelbu funkčně obdobnou (to zejména v případě tzv. bump-fire pažeb). Těmito součástmi by měly být zejména 3 okruhy uvedených součástí. Dynamickými pažbami se rozumí tzv.

bump-fire pažby, které umožňují při použití spolu se samonabíjecí zbraní v podstatě simulovat samočinnou střelbu. Dále by mělo jít též o různé adaptéry pro samočinnou střelbu, které jsou obvykle založeny na principu vyřazení funkce přerušovače samonabíjecí zbraně (např. tzv. drop-in sear nebo adaptéry pro pistole Glock). A konečně by se mělo nově jednat také o kompletní odnímatelné spoušťové mechanismy samočinné funkce (jinými slovy odnímatelná samočinná spušťadla umožňující samočinnou střelbu); v tomto případě půjde zejména o kompletní spušťadla automatických zbraní (ať již půjde o spušťadla pro samočinné zbraně kategorie R1 nebo z nich upravené expanzní samočinné zbraně kategorie R2).

Polotovary hlavních částí zbraní jsou vymezeny pouze ve vztahu polotovarům hlavní pro zbraně podléhající registraci. Polotovarem hlavní části zbraně by se měl rozumět takový výrobek, který již lze poměrně jednoduše dokončit do plně či alespoň provizorně funkčního (použitelného) stavu, a lze jej tedy využít např. pro stavbu funkční zbraně nebo pro reaktivaci expanzní zbraně. Pod pojem hlavňového polotovaru zákon explicitně zahrnuje pouze polotovary drážkovaných hlavních, přičemž vývrt určité ráže musí být u takového polotovaru již dokončen (to však nemusí zahrnovat jeho další úpravu např. v podobě tvrdého chromování, nitridace apod.). Polotovar hlavně ale neobsahuje nábojovou komoru, a to ani rozpracovanou. Polotovarem hlavní části zbraně dle zákona rovněž není polotovar hlavně s hladkým vývrtem. Polotovary jiných hlavních částí zbraní do návrhu zahrnuty nejsou, neboť tato problematika je aktuálně na úrovni Evropské unie diskutována v souvislosti s revizí nařízení 2012/258 a lze tedy očekávat, že jiné polotovary hlavních částí zbraní budou do zákona o zbraních začleněny v budoucnu, jakmile bude na evropské úrovni dosaženo harmonizace.

K Příloze č. 2

Kategorie zbraní a střeliva jsou vymezeny v přímé návaznosti na směrnici o zbraních, přičemž tuzemská právní úprava je tradičně přísnější, jak co se týče klasifikace některých zbraní, tak i co se týče zahrnutí některých jiných zbraní, na které se směrnice o zbraních nevztahuje. Tento přístup nelze považovat za „gold-plating“, neboť je explicitně přímo směrnicí připuštěn (čl. 3) a v zásadě jde o standardní přístup ve všech členských státech Evropské unie.

Kategorie R1 v zásadě odpovídá dosavadní nejpřísnější kategorii A (ve smyslu zákona o zbraních) a kategoriím A1 až A3 ve smyslu revidované směrnice. Nad rámec směrnice jsou do ní zařazeny rovněž některé další zbraně jako zápalné zbraně

a laserové a obdobné vysokoenergetické zbraně spadající pod režim příslušných mezinárodních úmluv. Mezi zbraně zvláště účinné zákon zařazuje povětšinou vojenské zbraně (nebo zbraně určené pro bezpečnostní složky). Jde zejména o zbraně s ráží nejméně 20 mm určené pro střelbu munice; pokud má daná zbraň sice ráží minimálně 20 mm nebo vyšší, ale není určena pro střelbu munice (např. signální zbraně ráže 26,5 mm), nejedná se o zbraň zvláště účinnou. Mezi tyto zbraně se dále zařazují též bojové plamenomety zakázané mezinárodní smlouvou (jedná se o tzv. zápalné zbraně, nikoli tedy každé zařízení, které na své okolí působí plamenem, např. založené na principu plynového hořáku, letlampy apod.) a laserové a obdobné vysokoenergetické zbraňové systémy.

Kategorie R2 zahrnuje zejména zbraně kategorie A6 až A9 ve smyslu revidované směrnice. Zbraně kategorie A7 ve smyslu revidované směrnice zákon řeší odlišně od revidované směrnice a povolení vyžaduje již pro nakládání se samotnými zásobníky daného typu (nadlimitní zásobníky); zákon je tak v tomto ohledu důslednější (a současně technicky adekvátnější), než je tomu v případě revidované směrnice, která nejednoznačným způsobem odvozuje kategorii zbraně od vlastností zásobníku. Zákon této nejednoznačnosti (jakož např. i riziku použití nadlimitního zásobníku ve zbrani kategorie R3 nebo R4) čelí tím, že objekty regulace činí již samotné zásobníky s vyšší než stanovenou kapacitou.

Kategorie R3 odpovídá v zásadě vymezení zbraní kategorie B dle dosavadního zákona a dle revidované směrnice. Přesněji je vymezen případ brokovnic, které mají sice kapacitu zásobníku či nábojové schránky větší než 3 náboje, ale současně mají hlaveň o délce vyšší než 60 cm. V těchto případech podle dosavadní právní úpravy vyvstávaly v praxi běžně nejasnosti vedoucí k tomu, že ty samé zbraně byly v různých případech registrovány jako zbraně různých kategorií (B nebo C). Návrh jednoznačně stanovuje, že v těchto případech se jedná o zbraně přísnější kategorie (tj. R3). Návrh ve vazbě na evropskou právní úpravu v určitých případech i nadále pracuje s obratem „běžně dostupné nástroje“; na místech, kde je tento obrat použit je třeba jej vykládat (stejně jako za platnosti dosavadního zákona o zbraních) tak, že zahrnuje 1. nástroje (tzn. nikoli stroje), které jsou 2. běžně dostupné na standardním trhu (nejedná se tedy např. o specializované nástroje či přípravky určené specificky pro daný typ zbraně, a to i ačkoli by byly takové nástroje nebo přípravky na trhu dostupné), a konečně, že 3. se k použití takových běžně dostupných nástrojů váže v populaci běžná, resp. průměrná úroveň schopností a dovedností jejich použití (tj. nikoli specializovaná dovednost odborníka na zbrojní techniku).

Kategorie R4 zahrnuje většinu druhů zbraní, které revidovaná směrnice řadí mezi zbraně kategorie C, a to v zásadě s výjimkou zbraní kategorie C6, tedy zbraní znehodnocených postupem podle prováděcího nařízení Komise 2015/2403, které jsou zařazeny s ohledem na svou povahu do kategorie PO.

Nově zaváděná kategorie PO zachovává minimální standard regulace vyžadovaný revidovanou směrnicí pro nakládání se zbraněmi kategorie C (ve smyslu směrnice). Jsou sem zařazeny jednak znehodnocené zbraně odpovídající prováděcímu nařízení Komise 2015/2403 (zbraně kategorie C6 ve smyslu směrnice) a jednak poplašné a signalizační zbraně ve smyslu směrnice (fakticky dosavadní expanzní zbraně dovoleného výrobního provedení). Mezi zbraně kategorie PO jsou nově zařazeny rovněž elektrické paralytické prostředky typu TASER a laserové značkovače a obdobná laserová zařízení, která s ohledem na svou účinnost doposud spadala do skupiny 10 bezpečnostního materiálu podle zákona č. 229/2013 Sb., o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky (zákon o nakládání s bezpečnostním materiálem), ve znění pozdějších předpisů, resp. podle Přílohy vyhlášky č. 295/2014 Sb., o členění bezpečnostního materiálu, v níž byla tato zařízení vymezena následujícím způsobem: „Přenosná ruční laserová zařízení, jejichž součástí je laser zařazený do třídy nebezpečnosti 3R, 3B nebo 4 podle ČSN EN 60825-1 ED (pozn. v současnosti se již jedná o ČSN EN 60825-1 ED3), přičemž tato laserová zařízení mohou být upravena k vytváření nebo zesilování koherentního elektromagnetického záření viditelného pro lidské oko a pomocí nichž lze laserový svazek zacílit na určitý objekt a znemožnit tak plnění jeho úkolu“. V případě těchto laserových zařízení se ovšem bude vždy jednat o zařízení typu „ruční značkovač“, nikoli tedy o lasery, které jsou určeny pro průmyslové účely nebo které jsou součástí průmyslových přístrojů nebo ručního nářadí, a to i tehdy, pokud by daný laser svou třídou nebezpečnosti jinak do uvedeného vymezení bylo možné zařadit.

Kategorie NO zahrnuje většinu zbraní, které jsou zařazeny dosavadním zákonem o zbraních do kategorie D. Jde o zbraně, na které se revidovaná směrnice nevztahuje, a nejsou tedy zařazeny do žádné z jejích kategorií. Mezi zbraně kategorie NO budou tedy spadat zejména historické zbraně, nefunkční torza zbraní či výukové pomůcky v podobě řezů zbraní. V případě plynových zbraní budou mezi zbraně kategorie NO zařazeny plynové zbraně s ráží do 6,35 mm (včetně) a paintballové zbraně (zde bez ohledu na jejich ráži). Naopak některé předměty připomínající svou funkcí plynovou zbraň nebudou i nadále spadat pod režim zákona o zbraních jde např. o hračky,

na které se vztahuje režim zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, ve znění pozdějších předpisů, a nařízení vlády č. 86/2011 Sb., o technických požadavcích na hračky, ve znění pozdějších předpisů (např. „zbraně“ typu Nerf apod.). Stejně tak se i nadále nebudou považovat za plynové zbraně pneumatické průmyslové stroje či přístroje a podobná zařízení.

Historické zbraně jsou vymezeny jak z hlediska časového, tak i z hlediska konstrukce. Přitom platí, že časové hledisko „přebíjí“ ostatní hlediska, a to jak v případě definice určitého druhu zbraně (byla-li daná zbraň zhotovena před daným datem, jedná se vždy o historickou zbraň, a to i tehdy, spadá-li současně s ohledem na svou konstrukci též do jiné skupiny druhů zbraní), tak i z hlediska kategorizace (skutečnost, že se jedná o zbraň historickou, vede ke kategorizaci takové zbraně v rámci kategorie NO i tehdy, jedná-li se konstrukčně o zbraň, která by jinak byla zařazena např. do kategorie R1 (např. tzv. střílející hůl coby zbraň zákeřná), R3 (např. revolver pro jednotné střelivo) nebo R4 (např. opakovací puška pro jednotné střelivo).

Střelivo kategorie S1 odpovídá střelivu kategorie A4 ve smyslu revidované směrnice a střelivo kategorie S2 odpovídá přibližně střelivu kategorie A5 ve smyslu revidované směrnice (musí se tedy jednat o speciální konstrukci střely, nikoli např. pouhou poloplášťovou střelou bez dalších konstrukčních prvků směřujících k její zvýšené deformaci nebo fragmentaci; jinak řečeno, v případě střeliva kategorie S2 se nebude jednat o střelivo se střelami vykazujícími jen určité „náznaky“ konstrukce usilující o vyšší ranivý, pokud je takové střelivo podle dosavadního zákona o zbraních zařazeno mezi střelivo pro zbraně kategorie A, B nebo C, které není zakázané, tím je pak vedle běžného poloplášťového střeliva míněno například střelivo se střelami typu „Black Mamba“ apod.). V kontextu zákona pak podmínky nakládání se střelivem kategorie S1 odpovídají podmínkám nakládání se zbraněmi kategorie R1 a podmínky pro nakládání se střelivem kategorie S2 odpovídají podmínkám nakládání se zbraněmi kategorie R2. Střelivo kategorie S3 představuje pak „běžné“ střelivo vesměs pro zbraně podléhající registraci a střelivo kategorie S4 je střelivem pro většinu zbraní kategorie PO a NO. Mezi střelivo kategorie S3 jsou zařazeny rovněž cvičné náboje určené pro simulaci ostré střelby, které jsou na rozdíl od nábojek v zásadě pouze specifickým výrobním provedením standardních („ostrých“) ráží.

V případě aktivních komponentů střeliva se podmínky jejich nakládání řídí stejnými principy, jako je tomu v případě střeliva kategorie S4. Specifickými případy v tomto ohledu jsou pak střely s obsahem aktivní látky, kdy na střely s výbušnou nebo

zápalnou náplní se použijí (stejně jako na střelivo takovou střelou osazené) ustanovení o nakládání se střelivem kategorie S1. Obdobně pak na střely se svítící složi (stopovkou) nebo střely konstruované pro zvýšení ranivého účinku se použijí ustanovení o nakládání se střelivem kategorie S2.

K Příloze č. 3

Ze znění zákona č. 119/2002 Sb. ve znění zákona č. 13/2021 Sb. se přebírá počátkem roku 2021 nově vložená příloha vymezující technicko-organizační požadavky na střelnice. Jde v zásadě o poměrně novou právní úpravu, nicméně již se prokázala smysluplnost vložení těchto požadavků formulovaných na dostatečné úrovni obecnosti přímo do zákona. Oproti dosavadnímu znění přílohy č. 3 k zákonu č. 119/2002 Sb. je však vypuštěno rozčlenění ohrožených prostorů na primární a sekundární, na jehož zbytečnost a problematičnost např. ve vztahu k brokovým střelnicím odborná veřejnost upozorňovala.